

ו **הלבשה** עליונה ותחתונה ו סנדלים ונעלים כל המבחר ו גרניים ציוד ואביזרים לתינוק פרט לריהוט ועגלות ו מבחר משחקים

הכל לולד ולתנוק

מבצע המצייד

מחירי מבצע ב-6 תשלומים

אהל רורמון בנוקום 804שיח 6×107 הל בנוקום 642שיח

אחל דרו-לוקס מקום 1350 שיח אחל דרו-לוקס מקום 1350 שיח אחל דרו-לוקס

יקטטטח פיקניק חינם! עיעל קניית אחל מיטח פיקניק חינם!

כסאות לים "סופר" **29**%

כסאות לפיקניק

מעמדים

שמשיות

ליוצאום שקי שינה כחיק מחבטיים הטבע גרילוים

נעלי בד לגברים

3990 זוג אחד אוג אחד

אוגות 2⁹⁰ אוגות 2

'נילי' בחצי המחיר

דגמים 'אביב' ו'גיאומטרי' עודפי יצוא טדין יחיד במקום יו 340 סדין סדין כפול במקום 4270 סדין ציפה כפולה במקום 87 פים 43% שדין יחיד במקום 1270 במקום 2190 לחין יחיד במקום 2490 לחין כפול במקום 48% רק 2490 עם גומי

היכונו למבצע *כחול לבן* במשביר לצרכן

יום יום מבקרים שלושת אנשי השיווק של חברת "אוריינט קולור": יום־טוב אהרון, יואב דודון ושמעון זיגמן אצל מאות לקוחות ברחבי הארץ. תפקידם – לשמור על קשר רצוף עם כל לקוח, לקבוע מחירים ולפתור בעיות שהסוכנים אינם יכולים ליישב בעצמם.

אוריינט קולור" היא חברה מחקדמת. מאד מבחינה טכנולוגית, ומשתמשת בציוד הפיתוח החדיש ביוחר. לכן היה זה רק טבעי שיבחרו גם במכשיר החדיש ביותר כדי לייעל את עבודת

"אצלנו בחברה לא מסחכלים על סטאטוס אלא על רווחיות" אומר המנכ״ל. לכן, לראשונה הותקנו מכשירי פלא־פון במכוניותיהם של יום־טוב, יואב ושמעון. מכשירי הפלא־פון ייעלו עד מהרה את השגי השיווק של החברה.

ומן הנסיעה מנוצל עד תום – לקבלת הזמנות ודיווחים, לתיאום פגישות, למתן הצטות מחיר ולקשר

מתמיד עם המשרד והלקרחות. היתרון על המתחרים – גדל. עתה יש לאנשי השיווק זמן תגובה מהיד יותר והם יכולים להגיע מוקדם יותר לכל מקום ולהגיש שרוח יעיל יותר.

השימוש בפלא־פון ביטל חלק ניכר מעבודות הניירת – ההודעות וההזמנות שבעבר היו נערמות על השולחנות בסוף היום, אין כהן צורך עוד. עבודה זו מטופלת עכשיו

באמצעות הפלא־פון ותוסכת שעות עבודה יקרות. כך נותרות שעות פנריות למגוון עבודות שעד כה התקשו למצוא להן זמן.

המנכייל כאמזר היה האחרון שקנה לעצמו פלא־פון. וכך נכנס גם הוא

40 חשלומים ויותר באמצעות "וִילה עדיף"

קרמניצקי 16 חל־אביב, טל. 03-388307 חיפה, טל. 04-740302/3 ירושלים, טל. 716346 772

את הפלא־פון הרביעי בחברת ,,אוריינט קולור" קנה... המנכ"ל!

החברה הישראלית לתקשורת בע"מ אין פלא שאתה מקדים את כולם.

oicegus

י"ב באייר, תשמ"ח 29.4.1988 € 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

במלחמה הזו כולם אחים יצחק כן־חורין

גפן במוכן טוטו לפן במוכן טוטו

בוקר טוב אליהו בילי מוסקונה־לרמן

גו החלום 19

סיול "סופשבוע", ארץ פלגי מים 27 נילי פרידלנדר

על טקס אני נדלק רק בבית **30** מיכל קפרא

שטח פרטי, אפרים קישון נורית נרצקי

שיפורים מאיר עוויאל

ליאטרון הטירור אלכס דורון

לאכול כחוץ מארל

רואים את זה בחלון יהודית חגור

חיים ואוהכים 🛂 תמר אבידר

פנטהאוז 49

51 הורוסקופ דליה מוורי 52 חיוכים

מעריב לילדים

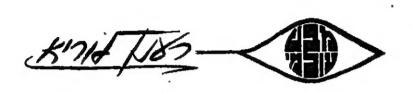
מדעות: אודי דגן

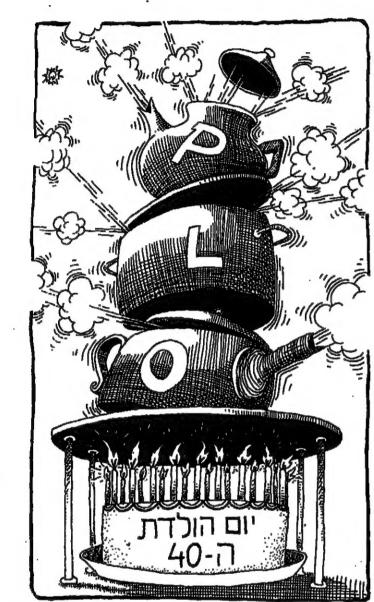
מוטורולה תדיראן

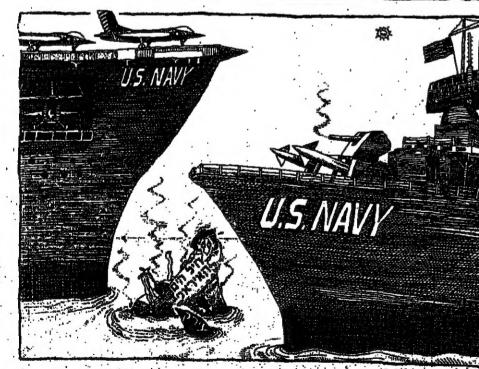
קשורת סלגלרית בע"מ

בשערו אייל נפן, רואיש שלנו בטוטו כחבה בעמוד 11. צילם: שמואל רחמני

עורך: עמי דור און סמית עורך: דניאלה בוקשטיון שנוות עורדו אורית חראל עורך גרפיו יודם נאמן מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשמן

יחידת משמר הגבול, ירושלים. מוסלמים, יהודים, דרוזים, צ'רקסים. הם עומדים בקו אחד מול אבנים ודגלי אש"ף על הר הבית וקריאות "שאבעס" במאה שערים. הופכים למציאות של יום־יום סיסמאות על אחוות אדם וקירוב לבבות. מבלים ביחד, לוחמים ביחד, אוכלים כיחד, אוהבים ביחד. חיים כיחד. מירקם אנושי מיוחד שמוכיח

מאת יצחק בן־חורין צילם: כני גלזר

נימר גריר, בן 20, מתמקם הבוקר, כהרגלו מרי יום שישי כבר ארבעה מודשים, בכני סה למסגר אל-אקצה בירושלים. חובש קסרה, גומו נחון כאפור גרוש רימוני גו וכדורי גומי, יד שמאלו לופחת אלה וכימינו רוכה סער אוטומטי. על גבן מכשיר קשר נישא ובלב תפילה לאללה, לעבור עוד יום בשלום.

תפילה אף פעם לא הזיקה, יאמר נימר. לפני כמה זורשים, בעזה, גורם ריפון לעבר סיור בו השתתף. שומר יהורי, חבר לגשק, נפצע קשה. נימר, ברווי מוסלמי, משרת בההצדבות בשירות סדיר במשמר זוגבול, מוסקר על שמירת החוק במקום המקורש למוסלמים.

כיום שש שעבר השתתף נימר בפריצה של כוה שופרים, אל רחבת המסגרים, שבין מסגר עומר לאל אקצה, כוי לכלום התפרעות של כמה מאות צעירים מוסלמים עם תום התפילה, היסול אבר ג'יהאר בעורים, חיה תנודם לחולהמות היערים, צום הרמארן בתונים, חיה תנודם לחולהמות היערים, צום הרמארן

्र भाग्नद्यां व

בין להראות טוב ולהראות מצויין לפעמים החבדל נין להראות טוב ולהראות לביתך. 24 שעות ביממה, השיטה מותאמת לנתוניך על ידי רופאי החבתה ומאפשרת לך מצויין הוא באטת דק. משהוא כיו חמישה גם לאכול וגם לרזות במהירות. לעשרה קילוגרמים "עקשניים" שחופכים את התבדל הדק הזה לתבדל גדול. תנוסחה תמרזה ללא תרופת עכשיו, למרזי מורית יש מיתרון גם בשבילך. כדי לרוות מחר יותר וקל יותר מותאמת לך תכנית מיוחדת לבעיית החבדל חדק. תכנית בין הארוחות נוסחת מרזית, הכמוסות אישית קצרח ונוחה -- לחרויה מהירה וחמשקת השוויצרי, בלעדית לשיטת מרזי ולחמסת כל ריכוזי השומן. שירות מיוחד להרזיה מיידית! תכנית מהפכנית המבטיחה לך להראות

במהירות ובפיקות רפואי בלי התרוצצויות. כלי לצאת מפתח הבית.

מצויין – ולתמיר.

החתקשרות עם מרזי מורית חיא ישירות

אורנה גאון

מרמת השרון

לפני תכנית

"ההבדל הדק"

2"D 67

המסת תשומנים והצלוליט

כדי לרזות חיכן שצריך וכמח שצריך.

מיידית עומד לרשותר – טלפונית – בכל מתאים עבורן חצוות הרפואי תכנית יום מ־8 בבוקר עד 8 בערב. התקשר עכשיו ותוכל לחתחיל לרזות מיד. להמסת חשומנים וחצלוליט, המשלבת

מרזי מורית · רואים תוצאות

חייג – גם בלילות ובשבתות! תכשירים בלעדיים, בנוסחה ייחודית לסילוק כל ריכוזי השומן הבעייתיים שלך. 02-222903 ,02-225784 ,02-222676

הוכחות מדחימות להצלחה התקשר אלינו ואנו נשלח לך עוד היום חוכחות מצולמות לחצלחה בטוחה.

סלך נ'וור' 15 ת.ד. 6436, יוושלים נוסוף שאלון תרשמה מדעי – ללא כל התחייבות.

תכנית ההרזיה וחמסת חשומנים בביתך תוך 48 שעות! שירות מיוחד לחרשמה

או שלח אלינו את התלוש המצורף נא שילתו לביתי – חיום: חומר הסבר מפתים לשינה + מסבר לכסוסות ולמשקת השוויברי ב"ברוית" + מסבר לתכשירים לרינוזי השומן + תונחות מצולמות +

> אודנת גאוו תפחיתה 10 ק"ג ב־20 יום

אחה עומד מול 30 איש, אין לאף אחר מהם קרניים וכשאתה צועק 'אחרי', 30 איש רצים אחריך למשימה בלי לערער על הפקודה" ערבים מוטלמים פועלים בשירות כוחות הכטווון לריכוי התקוממות בשטחים: יש כאלה – ולא מרובר נקרות ערבים מטירה, אום־אל־פאתם וסכנין, פועלים שם לתשארת מדינת ישראל. מי שיבדוק את מספר כי 121 מהם יהודים, 50 דרוזים, 11 מוסלמים ושישה מיקסים. ברית חתומה בדם בין יהודים ומוסלמים. אולי רימיונית במציאות הגיאופוליטית שלנו, אפשרות בינתיים רק במשמר הגבול. ביקור ביחידת משמר הגבול האחראית על משעלח כיום אבשחון בנקורה הרגישה ביותר בחבית אבק הנפץ המוחדתיכונית – ירושלים. את חשלטת הסדר 77 57 ק"ג

מודח פלימן. שלושח מידן תילדים שלו משרונים במג"ב

"נצ"מ אהרון טיסון: "הרקע העדתי עוזר

שמר תגבול תשליט סדר בירושלים. שוטריו, בני כל הדתות, קנו לעצמם שם של קשוחים, ולמרות זאת לא נתפסו בידי צלמי

טלוויזיה כמבצעי פעולות ברוטליות בניגוד

במלחמה הזו כולם אחים

מרכן בימים אלה עשרת אלפים מתפללים מדי יום

שישי - פי שגיים ממספרם בשאר ימות השנה. המופתי ניסה להרגיע, אבל הצעירים חטפו את המקרופון מירו.

כשלב וה נאלץ כוח מג"ב לפרוץ אל מול מניפי דגלי

אש"ף, מיירי האבנים וצועקי הסיסמאות. נימר גדיר

היה שם, בין משליטי הסדר. לא עשה חשבון. מפקד

ומרוב של מג"ב יעיר עם שוב הכוח לבסיסו: "חייל

ם מה. אוחב לעבור כהר הבית. כררך כלל, גם

הבוקר, הוא מוצב בנקודה רגישה אחרת במרחב

ן ירושלים – בכפר א־טור. מ.ח. ערבי מוסלמי,

חושב וארי ערה, הוא מפקר הכיתה. אחראי על

נומיש הסיור, יורה רימוני גז ואם צריך - מפזר

הפננות. לפני כמה ימים איתר וראג להסיר רגל אש"ף

מחינות כין לוחם מג"ב יהורי ומוסלמי. באחרונה נחת

נקנוק תבערה בקרבת לוחם מג"ב אחר, ערבי מוסלמי

תושב כפר בגליל. "זה המצב", פוסק מ.ח., "צריך

לעשות את העבורה". מחשבות ולבטים נשמרים

האבנים המתעופפות במרחב ירושלים אינן

שניתלה על אנטנת הטלוויזיה של אחר הבתים.

טוב. תענוג להסתכל עליו".

מפקד מרחב ירושלים, ניצב משנח אהרון טיסון: "חפגות תנובחות שלנו/ גרמה להרגעת ירושלים, אליה הוכנסו כוחות מסיביים. רק בשני מקרים נורו מתפרעים למוות בזדי מג"ב. זה מבע מדבר אחד: התבר'וז ותיקים בשטח, מכירים את העבודה ואת המנסליות. הרקע העדתי עוזר. כשאני ניצב מול מוכחר של כפר, עומד לידי שוטר המפרש לי כל מילה בצורה מדוייקת. פיזור חפגנה זה עניין של יום יום. אין צורך לאמן ולצייד. כדורי גומי, ציוד גו, מכונה לחתות מים. אלו כלי לחימה שאנחנו מאומנים בחם עוד לפני חמקומות האחרונות".

במה אתם שונים מצוו"לו

"מנ"ב תכליתי יותר מצח"ל. אנחנו יודעים איך לעשות את זה. תאַכלס, מג"ב לא ותוס במרו שצח"ל נתפס, עם כל הגדרתנו כקשוחים. אין אצלנו ריע־דץ כמו שרואים בטלוויויה של חיילי

: בודדים בשטח. פועלים כצוות. את ואראות חירי צה"ל, מול מיתרס של זורקי אבנים. רצים קדימה נטוגים לאחור. מג"ב לא עובד מול מיחרסים. מול משכן הכנסת ומשרד ראש הממשלה - מכתיבה משליכים אבנים, אבל לא משהו מאורגו. גם

ההתפרעות ביום שישי שעבר היתה ספונטנית ורוכאה

ביד קשה בידי שוטרי מג"ב. חלק מהקרדים מגיע לפלוגה כ'. תזכורת קצרה למי ששכת: זו הפלוגה שספגה כשנים האחרונות מהלומות קשות. כמלחמת לכנון התמקמה הפלוגה באיזור צור, ר-35 מלוחמיה ניספו באסון צור הראשון. האלים שהיו למשמר הגבול מאז קום המרינה, יגלה עור 15 חללים היו לפלוגה באסון צור השני. בשני המקרים הופעלו מכוניות נפץ, גרמו לקריסת רבייקומות שתחת הריסותיהם מצאו לחומים את מותם. זה שנה וחצי נמצאת הפלוגה בירושלים. לפני שנה מיטרלו שוטרי סלוגה כ' בעיר העתיקה ר12 מהם נפצעו מרסיסי רימון שבורק לעכרם בשער שכם.

בפלוגה כ' לא מאמינים כרוחות רפאים, ואין זמן לעסוק במאגיות שחורות. המציאות המטורפת המדרה בכידה מיד עם סרוץ המחומות בשטחים, יש בירושלים - ההתקוממות הפלשתינית במזרה העיר, לשף נראש וכראשונה לזכות משמר הגבול. פה ושם הפרות סדר של החרדים, הפגנות פוליטיות ואחרות

מילוי מהיר של השורות כלוחמים ירוֹקים, ויציאה לפעילות המכצעית. את כוח הארם החסר משלימים במתגייסים חדשים, העוברים ככסים אימונים הכשרה של רוכאי חמש. מגיעים לשם יהורים, דרווים, מוסלמים, נוצרים וצ'רקסים. כדרך כלל, היחס הוא 60 אחוז יהודים ר-40 אחוז בני מיעוטים.

נצ"מ אהרון טיסון, ממקד מרחב ירושלים

כשיש ידוי אבנים או הפרת טדר חמורה, אנחנו

מארגנים את תכות ומטפלים באירוע בכוה. טיפול

מחיר, שינרום לסיום הפרשה. כשאני נכנק

לחפגות אני קולט את שניים שלושת המסיתים.

אין לי עניין בוורקי תאבנים חמוסתים בני ח-12.

אנחנו מאחרים את המטית ורצים ישר אלינ. לפרות זאת, לא נתקלתי בשוטר שתופס אלת

בשביל לפצח ראש. מח שתורם לזה הם הוראות

משמעת חמורות ונסינו בשטח. אינ פעולות של

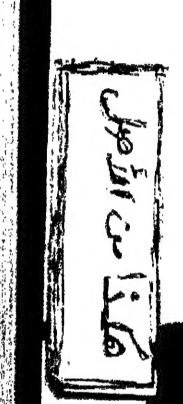
נותנים חקצינים".

נחנו לא ממיינים את המועמרים לפי דרום, אלא דחפים אנשים ליחידות לפי צרכי כוח־אדם. אין שיפול שכיחירה מסויימת יש יותר מדי דרווים או מוסלמים. אין ויסות. הכל לפי הצרכים חמבצעיים. מפקדים דרוזים על יהורים ולהיפך. יש גם מפקרים מוסלמים. הכל נעשה כצורה פשוטה ומאורגנת של מערכת הקולטת שוטרים, הצריכים לכצע מקודות לפי משימות. אתה עומר מול 30 איש, אין לאני אחר מהם קרניים וכשאתה צועק 'אחרי', 30 איש רצים אחריך למשימה כלי לערער על הסקודה. אתה לוחץ על פעמון החרום וכולם ממהרים לנגם שים ולג'יפים". אומר גיצב משנון אהרון טיסון, מפקד מרחב ירושלים

למג'ב אין זמן לניסויים חברתים. שלושה מרשים יושב הכחז באיטור, סילוואו, ענתא, ומתמודד עם חפרות סרר רציניות. כקבוקי תכערה ואכנים. מהחרר של חיים אדרי, יהורי מראשון לציון, מת. שבגליל, ואשמו ביברס, צוקסי מכפר כמה - שומעים את פעפון האועפה ורצים לנגמ"ש ללא הרהור שני.

בחדר הזה, כמו כרכים אחרים בכסים מג"כ בירושלים, נרקמו יחסים מיוחרים במינם. על דלה הבניסה שירכס הצרקסי אשמוו (כן 21, חייל בחובה, ממקר כתה את המילה האנגלית Peace ומתחתית בואכם לשלום, אחלן וסהלך". חתושים מוחים כחדר בנסל את התערובת הצח"לית המוכרת של מוסיסה מורחית, צילומי ערום מיפנטהאוו" על, חקירות, ששובש וקבה שחור על השולחן ורית של שמן רובים המרחף בחלל החדר. יש שם הירכונת אנושית מסוג שאינו פיים נשום משום אור.

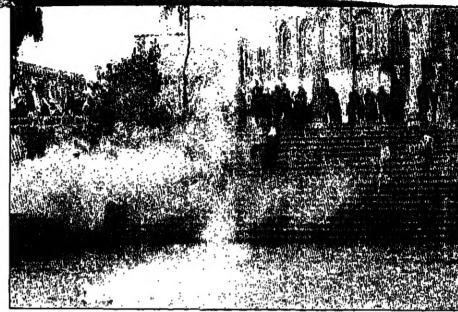
(חמשך בעמוד חבא)

במפנית הפיקוח ליצוא א השה מים היס ייד בי שאל

ישי זינלובק מיוצרים בפיקות סטרב הבקיאט

התבר'ה", כרבריו. תשוכה סצרה והחלטית, מוזרה בפעילות וכבר הטפתי אבנים, אבל על זריסת אבנים או בקבוקי תבערה, אני לא מגיב בירי". מה אתה עושח?

"אני צועק כחזרה בערבית ומסביר שלא משתלם להם לזרוק אבנים. אני מסביר שאנחנו שומרים על החוק ולא יכולים לפתור להם את הבעיה הפוליטית".

אתה אומר לחם שאתה פלשתיני כמוחם? "לא. אני לוכש מרים של מג"ב וככה אני מציג את עצמי ומנסה לשכנע אותם להירגע. לפעמים השיכנוע שלי עוזר, למעמים לא. אז למי מקורה של המפקרים שלי, אני פועל. אם צריך גו או כדורי גומי, לא בפנים, רק שהאנשים יחלשו ולתפוס את המסיתים. כמו כשהייתי בהפגנות של יהורים בכנסת ובמאה שערים, חוכה עלי כאיש חוק להגן על החוק. כערבי מוסלמי אני לא סטור ממילרי החוק מול ערכים. אנחגו שומרים שלא יהיה בלגו".

"ער עכשיו לא יצא שמפקר נחן הוראה להרביץ באלה. רק להפעיל כוח סכיר, אם צריך, להגנה עצמית. אף פעם לא ירינו, כי לא ירו עלינו"

איך אתח ממתרר עם המרים?

ינוח לי ללכוש מרים עם כל מה שהמרים מייצגים. אני מבצע את מה שמוטל עלי. אני חוד לתוששות בכפר שלי עם המרים, ולפעמים עם נשק אם־16. אני נתקל כאנשים, אכל רוכם אומרים לי הככור, אתה הצלחת'. מכל חמישה, ארכעה אומרים לי כל הככור, ויש ששואלים איך אפשר להתגיים. 15 מהכפר שלי שוטרים כמג"ב".

אין לך קישי לחשתתף בשיוור חפגנה? "אם אתה שם אותי בכפר שלי, יש לי בעיה אכל אני מתגבר גם על זה. אם אקבל מקורה – אלך לכשך שלי. אין כרירה. לפני שבוע מיירתי עם הכתה שלי באיטור. עשיתי סיבוב־שניים, פתאום אני רואה רגל אשרף על אנטנה של אחר הכתים. ריווחתי למסקר

המחלקה ונכנסנו עם כוח להוריר את הרגל". לכטים לא קלים עוברים על הלוחמים הדרווים, המוצאים עצמם מפעילים כוח נגר בני עדתם ומשפהתם כמג'רל שאמם, או כשמורת חר מירון רס"ר הסלוגה עוודה סלימה דרוזי: "יצא לי להסעיל כוח כבו כני ערתי הדרוזים שבאו להפגין כבית המשפט העליון, כמשפט חבנים של מוערי. קצין דרווי מירקא

מסקר הפלוגה, שפיק, דרוויו "אני אישית כאיש חוק לוכש מרים שמבצע פקודות, אין לי בעיה לפור המגנה לא חוקית במג'דל שאמס ובשמורת מירון. כל מה שנדרש לכיצוע המשימה, אני מכצע כלי שום הרגשה, בהרתי כדרך חיים זו וצריון לכצע את העבודה. כמו שאני הולך לאיסור ולמאה שערים

אלך גם לכפר שלי". הפגנה פוליטית מול משכן הכנסתו חיים ארהי יברגע שאני במרים ויש הוראה של סציו למור או (המשך בעמוד (6)

לטעמו של אורח־לשעה, המתכונן כחבורה המוזרה הזו ומתקשה להבין מהו הרבק המלכד אותם.

אררי, כתור צנום, רגיל לתגובות ספסניות בעניו החבר'ה שלו. הוא מספרוב"בטירונות הם דיברו ערכית יאנחנו עברית. הימשתי להיות עם יהודים. לא ידעתי מה יקרה אם ארבר עם דרוזים או מוסלמים על פוליטיקה או על בחורות. אחרי שבוע בסירונות, העניינים הסתדרו מעצמם. ראיתי שאין ברירה. הם ואנחנו רצים כיחר. סובלים כיחר. היו מטרטרים ערבי בגלל עונש שהגיע לי ולהיסך. גם המפקרים הם מכל הערות והכל הסתרר בטבעיות. פתאום מתחילים להתייחס אחר לשני וכזמן הפנוי מדברים על החיים

מפקר פלוגה כ', רביפקר שפיק, חי את הנושא מתחילת שנות השכעים. הררוזי, כן 35, אמנם נשוי ואב לארבעה, אכל את חייו קשר עם מג"ב. הוא מכיר היטב את הלוחמים שלו. "כשחיים רוצה לשכנע אותי במשהו, הוא יורע שעליו להשבע בחיי יתרו שהוא דובר אמת ופה הוא כבר לא יכול לשקר לי".

איברהים חסין, דרוזי, כן 34, משחזר: "לאט לאט הכנתי את המסורת, את המנהגים. כא יהודי, צועק עלי כוס אוחתק'. וואללה התרגזתי, אחר כך למרתי לקלל אותו בחזרה". איכרהים, טמל מחלקה בפלוגה, נשוי ואב לששה, היה הקלאי, נהג טנרר, עובר ב"מקורות", בטרם החליט להפוך את מג"ב למסור הפרנסה של אשתו וששת ילדיו המתגורדים בכפר מדר בגליל.

רגע גרמה כאילו כותרות העיתונים וצילומי הטלוויזיה אינם מגיעים לכסיס מג"ב כירושלים. שמדוכר כלא יותר מאשר תשריר שירות למשמריהגבול. עד שפעמון האזעקה מזנים את כל תחבורה לנגמ"ש ומזכיר שאלה הם החיים עצמם, כפי שנוצרו במעברה של החיים.

כיצר מגיע מ.ה. מוסלמי כן 46 מכפר כווארי ערה, למג"כו זה החל כחיפוש מקור פרנסה קבוע לאשתו ועשרת ילדיו. לאחר שהיה מלצר ועובד כנין, חחלים מת. לחתניים למג"ב. הם חיפשו שבח וזה חתאים לו. כעבור כמח שנים ביקש להצטרף לפעילות מבצעית, הפך ללוחם מיומן וחיום הוא מפקד כתה בפלוגה כ', נותן פקורות לחיילים יהורים,

הגיזרה שלו באיטור היא מהקשות. מ.ח. כיקש לציין את האות הראשונה של שמו הפרטי ושם משפחתו, אבל לא היסס להתייצב לצילום עם חבריו, מדוע דותנייטת למג"ב?

"עכרתי בכל פיני עבודות אחרות. במסערות, בבנין. הייתי פכלן משנה. לא הצלחתי בעבורות האלה. חיפשתי משהו אחר, מסגרת עם משמעת יותר חוקה. שמעתי שיש חבר'ה מהכפר שלי ומכפרים ערבים אחרים שמשרתים במשטרה וכמג"ב ונקלטתי כטבוד. אתה משתמש באלה שלך?

"אני 14 שנה במג"ב. עד עכשיו לא יצא שמקקר

"עושים את העבודה כמו שצריך"

יחה עם מפקד משמר הגבול, ניצב פוחס שחר.

שוטרי מג"ב מטפלים כחפרות הסדר בשטחים טוב יותר מצה"לז

"אנחנו מאומנים למשימות אלו, אבל אני לא רוצת להישמע שחצני, ולא אומר שאנחנו טובים יותר. בירושלים יושבים רק מג"ב ומשטרה. ירושלים דגועה. למרוח שהיא הדבה יותר בעייחית, בגלל אופיח חמיוחד והעובדה שחלים עליה חוקי מדינת ישראל. מג"ב מוכיח את עצמו

במה אתם שונים מצח"לו

"ביחידות מג"ב משולבים לוחמים בעלי נסיון רב בשטח ותכרת המנטליות תערבית. אצלנו היחידות יושבות קבע, והלוחמים מכירים את שטח הפעולה ואת הנפשות הפועלות. חשילוב של תעדות וחדתות, מבוגרים וצעירים, נותן לנו יתר שיקול דעת ומשפיע על פעילות".

אתם נוקשים יותרו "מת זה נקרא נוקשותו אנחנו עושים את העבודת כמו שצריך. אותנו מכבדים בשטח". אתם מרביצים יותרן יורים יותר:

"אנדונו לא מרביצים יותר. אנחנו גם לא הורגים יותר. אנחנו פועלים בחתאם לצווף בשטרו. אנחנו פועלים בחתאם לנוחלים ומקודות. על אבנים ובלוקים מגיבים בתמיסת חוורקים ותכנסתם לבית סוחר. אנחנו נכנסים בחם ודואגום לעצור את זורקי תאבנים ולא לחתבונת ולחשוף את האבנום. מי שזורק אבן על משמר רונבול צריך לדעת, והוא יודיג, שיחוש". יש מנמח להגדיל אם טדר הכוחות של מניב

"חמומה היא להגדיל את כום פנ"ב הרמטכ"ל דיבר על הכפלת הבוה. מושהו מופוח וויונו שם ועדיף יהיירות של מו"ב בדי שצוויל עסול כמשימות להן וועד

(המשך מהעמור הקורם)

בכל רגע יכול סעבון האועקה לסרסר ולבחון - כשושא מצוייר בקטרה, אשר רובה ואלה, יבאתיימתוך מחדש את ידידותם. קשוו להעמיד שם פנים לאורך זמן בחירה. אם אתח כא למערכת, אתה רוצה להשתלב ולכן יש להחייחם ברצצינות להצחרות של הריירים. ולשרת שונ אני נהנה מחשירות שלי", הוא אומר. הצ'רקסי אומר: "אנחנו משפחה אחת. מי שלא מרגיש ככה אין לו מת לעשות כאן". הדרוזי מסכיר: "אנונו רואים אתר את השני יותר מאשר את האשה והילרים ַשלנו": המוסלמי מהוקו "אנחנו אוכלים מאותה צלחת, ישנים יחד תלחמים יחד", חירורי פוסק: "החמתי קבע בנכל התברות.

ררך ארוכה עבד היהודי חיים אדרי, רווס כן 22, ומשמחת שעלתה בשנות ההמישים ממרוקו, הרביעי משבעת אחים בלגר מגמל שרשוש ב"אורש יד נתן חודאה להרביץ באלה רק להפעיל כוח סביר, אם סינגלובסקי", מאו התגיים לצגא הסריר וגשלה לכסים צריך, להגגה עצמית. אף פעם לא ירינו, כי לא ירי חטירונים של מג"בן ועד לתתיכוד לשרת בקבע "בגלל .. עלינו, או אנחנך לא וורים סחם, שנה וחצי אני פה

HISESTIC 10

המשר מהעמוד הקודם) ואייל גפן. "מה יהיהז יהיה טוטו", אומר הכחור ישר לתוך הפנים של גפן. שתיקה. המעלית עוצרת. "מה עם הטוטו"ז צועקת הצעירה לרווח של הדלת הנסגרת. "המרינה הזו היא מרינה של חבר"ה", אומר גפן.

אין, אין כבוד הרדי. אגי לא יכול לעשות שום רבר. אני לא יכול לשכת במסערה ולאכול בשקט, אני לא יכול לקנות בגרים בלי שאלף אנשים יקפצו עלי ויספרו, ויגירו משהו, וישאלו. אני הולך כרחוב עם הכת שלי, ואנשים מאשימים אותי שלא הרוניהו בטוטו, או טוענים שהסרט שהיה אתמול בטלוויזיה היה מחורבן. כאילו שאני איזה אחראי בטלוויזיה. והספיחות על השכם. הנגיעות. ועם כל אחר אתה צריך להכנס לריאלוג. זת לא מעניין אותי. אני לא חייב לאף אחר שום רבר. רק לעצמי ולמשפחה שלי. אני לא רוצה את זה.

ן, יש בי עויינות אליהם. אני לא מוכן לקכל התנהגות פרועה. אני לא מוכן לקבל את זה שכל אחד מרשת לעצמו לפנות אלי, כי הכל מגיע לו. אז אני כא לקולנוע בחושך, בפירסומות, ויוצא לפני שהאור נדלק. לחתונות וכר־מיצוות משפחתיות הפסקתי ללכת. זה מביך אותי. ילדים מצביעים עלי, האמהות מביאות אותם לראות אותי. זה מייצר אצלי אגרסיביות. עויינות'. אחר כך נזכר גפן שיש גם כמה יתרונות לצד הסכל הזה. למשל, העוברה שהוא פוסח על כל מיני הליכים כירוקרטיים, כמו, לרוגמא, שהוא אף־פעם לא צריך לעמוד כתור, כמו למשל, הטיפול שתוא מקבל במשרדים למיניהם. "טיפול ממש היסטרי". לא שהוא מנצל את זה, חס וחלילה, אכל זה דווקא נוח ואפילו נעים. והאמת היא שהוא מתפלל שזה לא יגמר לעולם. אבל בכל זאת, הוא אומר, יש לו בעיה רצינית עם הענין הזה. "אף אחר לא עושה הסרדה בין העכורה שלי לחיים הפרטיים. יש משהו חולני כתגוכות של אנשים. זו צריכה חולנית. אני פשוט לא יכול לצאת צעיף כחול עוטף כקפירה את צווארו. הם ממלאים לרתוכ. הילדה שלי פשוט נמחצת. כאים, נדכקים, עוגבים. והטוטו, הרי זה עבורה בשכילי. עבורה קשה". הפסקה בצילומים. גפן, מזיע, יוצא מהמעלית

ומבקש מים. המפיקה מוזגת מים מינרלים. 'קשה, קשה", הוא אומר. "תראו מה שאני מוכן לעשות

אני רווקא כן רושמת, כי אצל אייל גפן, אתה אף פעם לא יורע מתי הוא צוחק. ככל אופן, לא כשהוא מאופר, ועומר ליר המצלמות. אכל מאחורי השולחן הנרול במשרר הגדול של "מגוון הפקות בע"מ", הוא לא כליכך צוחק, וגם לא כליכך מצחיק. ושם הוא כבר לא מוכן לנקוב במספרים. גם לא במספר האפסים שאחריהם. "למה לי"ז הוא אומר. "זה פרוכלמטי. יוצר תקרימים. ואנשים מקנאים. זה תחום שאני מעריף לא לדבר עליו. זה הסכם דיסקרטי ביני לבין הטוטו. טכום גבוה? המחיר הוא מחיר בסרר. זו פרנסה, זו עבודה". הוא ממהר להוסיף, "וזו כמות של כסף שבריאות אי אפשר לקנות נה".

אני מתעניינת במצב הכריאות שלו. כמה דקות סודם הוא שלח את המוכירה לחכיא תוצאות של בריסות מעבדה. בעיות של לחק דם. הוא בדיאטה עצמי. אני שואכ מה שיותר אינפורמציה על הדמות. מסויימת. "אני באופיי אדם כריא. אבל יכול להיות אני לא מחקה. אני צריך להרגיש, לחוש את הטיפוס. שיש לי איזה גירול שאני לא יורע עליו. אם אני הרמות הזו שאני מגלם עכשיו, היא מין סטריאוטיפ היפוכונדרי אני ישכתי במועצת המנהלים שהמציאה של אחר שלא הצליח בתו"ל. מין קומבינטור כזה את ההיפוכונדריה". שני השחקנים הצעירים עומרים . שמנסה למכור כל דבר בקטן. אין פה חיקרי. זה מישונ במצלית. לידם גבר מודקן, משקשק כלי הססק מהחיים. אני צריך להכיר אנשים כאלה כדי לשחק במפתחות שהוא מחזיק כיד. טבעת זהכ על הזרת, אותם נכון. הרי אי אפשר לגרום לאנשים לבכות או

טופס של הטוטו. הבחור אומר לכחורה: "תירשמי 1. כשכיל האוטו". הגבר המזרקן מציץ מעל הכתף של הבחורה ובמבסא מזרחי, עוגבני, הוא אומר: "יש לי בשבילכם מכונית פרייבט, ארבע רמקולים ככל דלת. אוריגינל". ושולה נשיקה אל הכחורה המופתעת. קאט. בשביל 200 אלף דולר", צוחק וצועק לכיוון שלי: "לא יורם לוי, הכמאי, מתפוצץ מצחוק. עשרות פעמים הם יצלמו את הקטע הזה, וככל פעם הוא יפרוץ כצחוק, כאילו שמע אותו הרגע בפעם הראשונה. כך גם הצלם,

ממשיכים בצילומים. "פה תירשמי 2. בשביל הדירה". המזדקן הסמוך באינטימיות לכתפה של הבחורה מתערכ: "איזה רירהו יש לי מגרש אוריגינל".. צחוקים היסטריים. קאט. המנקות עומדות עם פחי הוכל. אוהכות אותו. "מילאתי היום", אומרת לו אחת

כשאני משחק איזו רמות, אני ממש מכטל את

"התכנית יאחד יותר ונדי", זה פשוט הטלוויזיה הסורית ברגעיה הקשים. והתכנית 'תאשיה' — זה הרי אירוע מוחי. זה נורא ואיום. "אה אנחנו, בני שש? גמרנו 'ווישלבי"?

איש הקול, המפיקה, המאפרת, היועצים. ואני. "אני מאר מתרגש", אומר גפן כזמן הקאט.

"כן, זה קשה. להכיא את הטיפוס הוה, לזכור את הטקסט. זה קשה. קשה", הוא מרכך, "לעכור שמונה שעות במפעל ליר המכונות זה אולי יותר סשה".

साम्बद्धां० १४

"זו מדינה של חבר'ה, אין כבוד הדרי. עם כל אחד אתה צריך להיכנס לדיאלוג. זה לא מעניין אוחי. אני לא חייב לאף אחר שום דבר"

לצחוק, אם אני לא עושה דבר נכון. ואני צריך לדעת איך האיש הזה אוכל, איך הוא ישן. חצי רקה של צילומים זה תורשיים, שלושה של עבורה ער לשתות ממנה בכלל. לצילומים. העתון המגולגל מתחת לכית־השחי, אכל לטלווחיה יש את הפרצוף של חעם, ולעם המשחק עם המפתחות ביד, העמידה, ההתנהגות, החיוך. אלו לא דברים טכניים. האיש הזה ישנו. זה טיפוס אמיתי. ראיתי אותו אתמול בתתונה".

מני שהתחיל בתשרירי הפירסום של הטוטו, הוא אומר, לא ידע שיהפוד לחלק מהפולקלור של מרינת ישראל. בכל אופן, לא תאר לעצמו שזה יכול להיות קיים בכזה "ווליום". "ארבע פעמים כשבוע, בסלון, בחדר המיטות – הרי אני הופך להיות חבר שלהם". ורווקא הטלוויויה, היא שפירסמה אותו ככה. הטלוויזיה, "שהיא שערוריה. מכל הבחינות. שהעשייה כה ניראת כמו שאנחנו ניראים. העם הוה, המדינה הואת, האנשים האלה. תכנית כמו 'סוף ציטוט' דווקא מעגינת, כי האדם שעושה אותה הוא ירון לונדון. והחדשות זה דווקא מיצרך מעניין. אבל תכניות הרת הן מתחת לכל ביקורת מכחינה מגטאלית, קריאטיכית , אמנותית" (ועור כל מיני דברים שלא הספקתי לרשום). "ראחר יותר מר" – וצו גולרכלט) רווקא נחמר, אני מכיר אותו הרבה שנים אבל איך נראה ה'דיויין' שלה. זה פשוט הטלוויויה הסורית כרגעיה הקשים. והתכנית 'מאש'ה' – זה הרי אירוע מוחי. זה נורא ואיום. ההתתכמות הזאת. המשרד שמטפל באיתוי שברים של העם. מה אנחנו, כני ששו גמרגו 'מישלכ'ז הרי אנחנו אינטליגנטים. ואיך

שהאולפן גראה, והטקסט.. נורא". אני שואלת על תכניות הבידור, "ממני" ו"סיבה למסיכה". "תכניות הכירורן אני דווקא מסמפט תכניות של מני ורכקה, אכל מעכר לזה - משקיעים הרבה. תכניות יחידות שהן בסדר נמור. כי אין אפשרות שניה, גם מני וגם רבקה עושים עבורה על־הכפאק המונטאו' בסרר. כרמה מקצועית. ווהי נישה שמעניינת את כל הצכור. צריך לספק מנוון רחב של אנשים". מה שמראה שאייל גפן, שחקן ואיש עסקים, למר כלל

חשוב בחיים, שגם אם אתה יורק לבאר שממנה אתה שותה, אל תעשה את זה בכמות כזו שיותר לא תוכל

יש את הפרצוף של המנהיגים שלו. "ויש פה דבר בסיסי. לא מתקיים תגאי הכרוחי ביחסים בין בני־אדם - כנור הרדי. יש פה אנרכיה. מסתכלים על השטחים? גם לא כשטחים. גם בפנים. מה קורה בפנים: זה שאין הרוגים סיסיתו כן, יש לי בקורת גרולה. או אומרים: קום תעשה משהו. זה לא עובר עלי. אני עושה כפייפריה הקטנה שלי. אני צריך להתקיים. כשביל זה אנשים נכחרים כל ארבע שנים. והם, הרי יכולים לחת דוגמא לבכונים בגן חיות. אינטלקטואלית ונפשית --מסרינים שקר לכל אורך הדרך. לא ברבות הריאלוג. יש שם אגרסיות נצכרות. אני לא יכול לבוא בטעגות אל הרינמיקה כארץ. מי שמייצר את הריגמיקה זו מניעה באינטליגנציה. אני לא קורא מאמרים פוליטים, אכל כללית אתה יושב, ואתה פגוע מנטלית לכל אורך הדרך. ביכולת שלך לחשוב, לייצר,

קשה למצוא לאורך איזו דרך בדיוק אייל גפן פגוע מנטלית. שהרי הפרצוף הזה של הטלוויזיה, שהוא הפרצוף של העם, שהוא הפרצוף של המנהיגים שלו, מפרנס אותו היום לגמרי לא רע. וכווראי שלא גרם נוק לכטחון העצמי שלו. לפני כמה שנים כשקאלו אותו אם הוא שחקו, אמר: "אני עוכר היאמרון. אני לא אוחב לומר אני שחקו. יש משהו מקרש כמילה שחקן, וקרושה מפחירה אותי". קרושה כבר לא ששחידה אותו. כשאני שואלת אותן מה הוא, נענם, הוא אומר: "קודם כל אני שחקן. אחריכך אני איש עסקים".

קשה להיוכר בהצלחות גרולות שלו כשחקן. אים שששה קומריה מצטייר כקומריין, באופן כללי אחה מייצר אימאג' על האדם כחפיפניק. ואני איש וציני. אני מתייחס אל עצמי ואל הסוככים אותי ביצינות וקעוברה שער חיום לא יצאתי בתרועה, חיא משום שעבדתי כתיאטרון רפרטוארי. אני לא עושה

הלטורות". ואו הוא נוכר, שבעצם יש לו אינו חלטורה, כבית־שאן, ביום העצמאות. הפיתוי הכספי היה גדול, תוא מסכיר. מה זה פיצוי כטפי גדול – את זה הוא

שהרא חי טוב. "אני יכול לעשות כל מה שאני רוצה. אני חי טוב מאור. הרבה יותר טוב מהדכה שחקנים ואנשים בגילי. אני יכול להשיג כל מה שאני רוצה בלי להתחייב בתשלומים או באוברדרפט. אין לי הרכה רכוש. לא, אני לא יכול לקנות וילה בהרצליה פיתוח וגם לא נשים, למשל.

הרימוי של המצחיקן מהטוטו לא מפריע לו, לדבריו, גם בפגישות עסקים. "עם קליינטים חדשים יש בעיה מסויימת. אכל כל מי שפונה, ככר ראה משהו רווקא לא מוכן להסביר. הוא גם לא מוכן לספר כמה שעשינו. אני לא צריך לעשות רושם על אף אחר. יש הוא מרוויה בחלטורות אחרות. מה שהוא כן אומר, זה

לי אולי בעיה הפוכה. כי כל האנשים שפונים, הם 'גרופים' קטנים כאלה שלי. כולם. כל העם הוה. גרופי זה לא רכר רע. אם אני אראה את אל פאצינו כרוזוכ, אני אררוף אחריו. או ג'ק ניקלסון או רוברס דה נרו". אז אני שואלת אותו אם רודפים אחריו ברחוכ.

שחושש שאקת ממנו הלוואה בשנה הכאה, שלא יראג.

והוא מכונאי מוסמך, למר אחרי שרותו הצבאי ולהקת

גולני), בסמינר הקיבוצים. לכית־צכי, הוא אומר, לא קיבלו אותו. הוא שיחק בתיאטרון העירוני חיפה,

בתיאטרון הקאמרי וכתיאטרון ילדים ונוער בית לסין.

וכן: 36 סרטים, 50-40 תכניות טלוויזיה. "יכול להיות

שלא היתה לי הזרמנות. ואולי אני לא מוכשר כמו

טוכיה צפיר או דורו טופז. סוג המפגשים שלהם עם

הסהל, עם העתונות, מאפשר להם הצלחה מהירה. קשה

לקהל להתמורד עם קפקא, ברכט ושקספיר. זרווקא

הצעות מכיוונים שונים לחלוטין, מן הכבר ביותר וער

לקומי ביותר. אני שמה שכמאים לא יצרו לי דימוי

לפני שמונה שנים אמר: "לשמחתי, מגיעות אלי

אני שואלת אותו אם לא קשה לו עם הרימוי של

"לא יהיה לי קשה. פשוט לא פונים אלי. זאת

אומרת, פונים אלי המון בכל מיני דברים, אבל לא

לתפקיר מסויים שאני רוצה לעשות. מתוסכלו במירה

מסויימת כן. כי לשחק, זה מה שאני רוצה לעשות.

והייתי רוצה שיפנו אלי ברכרים מסויימים כמו, למשל,

בל יש פניות אחרות. כמו לכל מיני חלטורות. בל יא פניות אחרות לעבור בשום רבר, אם

לעמור על מחיר. אני לא עובר במחיר 🖫 🕻

מינימום של אגורת האמנים. אני תושב שאם מיקי פלד

עושה אירוע גדול, העוברה שהוא יושב עם אאורי־80,

מוכיחה שהוא חושב נכון על העניין. מסחרית.

מבחינתי, אם אני היום מופיע כמשהו, אני מכטיה

שיבואו אנשים. זה שמפיק לוקח סיכונים ומשקיע

בהצגה -- זה התמקיד שלו. אכל הוא צריך לשלם".

לא משלמים לי טוב. אני יורע להתווכה.

שקספיר, קפקא, ז'נה, ברכט. אין פניות מהסוג הזה".

בכל הצגה שלי, קיכלתי ביקורת טובה מאוד".

המצחיקן מהטוטו. אם פונים אליו.

אייל גפן, בן קבוץ יגור שגמר כית־ספר מקצועי

אני בעיקר נותן".

"אני איש טמפרמנטי. האוד דגיש, פחוח, ומצד שני מאוד נעול. איש של קפריזות. יכול לבכות בשניה. אוהב חברים, מחמסר לאנשים. ולאוד לא וחרן ולצד אחד, אך ענייני בלהבין סיטואציה. אני יכול להיות איש מאוד רע. כשאני נקמן, אני נקמן נורא"

מטום פרטי. איזה מכונית יש ליז אמריקאית. מודל 83', ויש לי גם מוסטוס מודל 88'. אני לא אוהב לנסוע יש הרבה שררים ברחוב מנשים, שכל ישראלי ברחוב במכונית למרות שיש לי מוגן וחכל. יש לי דירה היה משתמש כהם: לפחות בשכיל הסיפורים. אכל ברחוב החשמונאים, אבל אנחנו בנראה נעבור. תיראי, האמת היא שלא מחכות לי נשים פתחת לכית השארתי גם דירה לאשתי הקורמת. אני עובר קשה. וצועקותו אייל, אייל, כמו לאדם או לשלמה ארצי. מאוד קשה כדי להרוויה. אנחנו ארבע פעמים בשנה אבל יש שירבק' מאור חוק. וכשהן מכירות אותי, זה כחריל, איפחז לונרון, פארים. ניריורק. מלונות חמישה אחרת. לאיזה כיוון אחרתי לכיוון יותר טוב. אכל אני כוכבים. רואה הצנות, אוכל סוב. מסעדות הכי טובות. לא אנצל את זה או משהו כות. יש לי אשה שאני הרוס בוצ"ל אני יכול להרשות לעצמי ללכת ברוצב, לשבת בשקט במסערות מסערות פה בארץ ז אני אוכל ב'תרווד היורוד', 'קרן', להדקפול' 'טבון".

- ביורטתי

אלהמנוהו -אכלתי. תראי, אם יש שחקן או מישהו

"סודם כל – לא כליכך. כנראה די בצרק. תראי, עליה ואורית רוכינצ'ים, כתו של ישראל רוכינצ'ם, שחקו הכימה), ושאני לא אפגע כה לעולם. ווה מה שאני מצפה ממנה. קינאה זה מושני שישבתי במועצת המנהלים כשהמציאו אותר. יש לו, הוא אומר, "כית פתוח מרמת ההקשבה ער לרמת האמירה. וזה נשמע אולי נורא, אכל אני לא זוכר את עצמי רב עם אשתי (המשך בעמוד 50)

15 Blagaig

בוקר טוב אליהו

אליהו שפייזר, ח"כ, מזכיר מפלגת העבודה מחוז ת"א, יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת. עכשיו גם לוקח את האיש ברחוב לסיבוב בחדרי־חדרים של הפוליטיקה. בכתב. אחרי 20 שנה של דשדוש בביצה הפוליטית, הוא חושף בספר את כללי המשחק, מפרש את כפל המשמעויות, מסגיר את הטריקים והשטיקים. הפוליטיקאי בתחתונים, שפייזר עושה כביסה.

מאת בילי מוסקונה־לרמן צילמה: אירית זילברמן

פגישה התחילה רע מאוד. חבר כנסת אליהו גרול. אלו אנשים נטולי הומור. בשבילם פוליטיקה היא עסק. ככול שסגור יותר – טוב יותר. האינטרסים שלהם מצליחים לקוז את השכל הישר. כתבתי אותו בשביל אחרים. הספר הוביל אותי לנקודה שאני לא יכול לשחק לפי הכללים. אני כתבתי למי שרוצה להתחיל לעלות בסולם. הספר יתן לו יתרון יחסי".

בחזרה לחיים. על איזה אחוז מהכושר שלך אתה עובד, מה מצב האמביציה היום? אתה מחבב את כל האקשן הזה שעוטף את הפוליטיקה, את המילים, את הילחיות בענינים"?

"מחכב אקשן, אכל אני ככר עייף. אני עוכר על חמישה אתוז מהכושר שלי ומצב האמביציה שלי הוא לא מאה וגם לא שכעים. פחות. הרבה פחות".

בשיחות טלסון שאמורות לשכנע את תחברים לבחור בך, אתה צריך לחייג ל-2000 אנשים, לשכנע אותם בערך של עצמך, בעוכרה שכואי לחם לבחור כך. איזה סוג מאמץ זה תובע ממך? זה קשור בהתפתלות, אי נוחות, מבוכח?

"אגי הרוס מהשיחות האלה. הרום מהן. זה מעייף, רוטיני, שבלוגי, משעמם, כותש וחוזר על עצמו שוב ושוב ושוב. יש פוליטיקאים ששמחים לרבר על עצמם, ששמחים לדבר בכלל, להופיע על במה, להביע את עצמם, להציג את עצמם. אני לא אוהכ. לא להופיע ולא לרבר ולא לחוור מאות פעמים על אותו דכר. אני אוהב לרבר על הרבה רברים אחרים, לא רק על פוליטיקה, זה שוחק אותי. יש ארוזיה, יש עייפות, יש רגעים שלא יכול לעשות את זה יותר. פוליטיקה היא מילים, מילים, מילים. כשאני צריך לדכר כטלפון, כענייני עבורה, אני מרים את השפורפרת כאילו שהיא

מה אתה כן אוחב לעשות עם הזמן שלך? לשחק שח, להסתוכב עם הכלב שלי. ללכת לדוג, לקרוא, לכתוב, לחשוב. פוליטיקה היא עולם הרכה יותר גכוה.

"לי יש סרק בשריון. הסרק שלי הוא העיסוקים האחרים שלא קשורים לפוליטיקה. יש לי מוקדי ענין אחרים, מחשבות אחרות והעוברה הואת גורמת לי להיות מנוכר ברדיום הפוליטי. זה מה שעושה אותי מנוכר. אני כנשה כין זאבים הפוליטיקאי צריך להיות בתון כל-כולו לפוליטיקה. אני נשיא איגוד השחמט –

הולשה. כל מחשבה שסוטה מפוליטיקה – חולשה". מהספרו "לשרוד בפוליטיקה ולהתקדם...מטרות המחייכות מלחמה מתמרת. אי אפשר לנהל מערכה פוליטית אלגנטית בבוקר... לפרוש לתנומה קלה ובערב ללכת לאופרה. צריך להילחם ללא הרף, להיות (משך בעמוד 20)

שפייור ישב מהעבר השני של השולחן, יי-שר את הצווארון הלכן של החולצה, חייד בנעימות, לגם סורה מבקכוק, ומרי פעם, כסבלנות זהירה, שם על השולחן משפטים -פתלתלים, מרורים, מנוסחים היטב – חסרי זהות ברורה. ביניגו מונח ספר חדש: "פוליטיקה שימושית". כריכה ירוקה, פס אדום. המחבר: אליהו שפייזר.

השורה התחתונה בספר שחיכר שפייזר, יו"ר וערת הכלכלה של הכנסת ומזכיר מפלגת העכורה, מחוו תל־אביב, גורסת שרק אנשים בינוניים, רעיונות כינוניים ומעשים כינוניים מצליחים כפוליטיקה. הספר הזה מרענן, אינטלגנטי, מנפץ מיתוסים, זו כין הומור, לציניות, לפארוריה גסה. כספר מזיז הצירה הפוליסיקאי שפייזר, את התבונה הטהורה, מגייס אומץ, פותה את הקלפים הסודיים ומשאיר את המושג "סיגורה פוליטית" כתחתונים על הכמה. שכולם יציצו

אפשר לצחוק. אפשר גם לבכות. כי פוליטיקה, ארוני הקורא, היא ענין רציני שנוגע לגורלך. למשל, שולה אותך למלחמות ולפעמים גם לא מחזיר אותך משם. הספר הזה, בכל מקרה, גורם לך לחבב את הפולטיקאי שפייור שמעיו להתפרע ועלול לקבל על השוכנות הזאת סטירה מצלצלת.

השיחה – בכנין המפלגה, ברתוב בלינסון 9, בתל אכיב, קומה שנייה – תקועה. כלה־כלה־כלה. לא, אני לא יכולה ללוות אותו לשום ישיכה. עכשיו בחירות אישיות. כחירות אישיות, שאני אכין, זה לא ספקטאקל. פתאום, בשניה, נבקע חריץ כסכלנות שלו. הוא ככר לא מחייך בנעימות. הטונים מתקשחים, מתרוממים לכיוון הרלת. טוב! הוא מוכן לוותר על הראיון הזה ושלום, ווהר. נקורה.

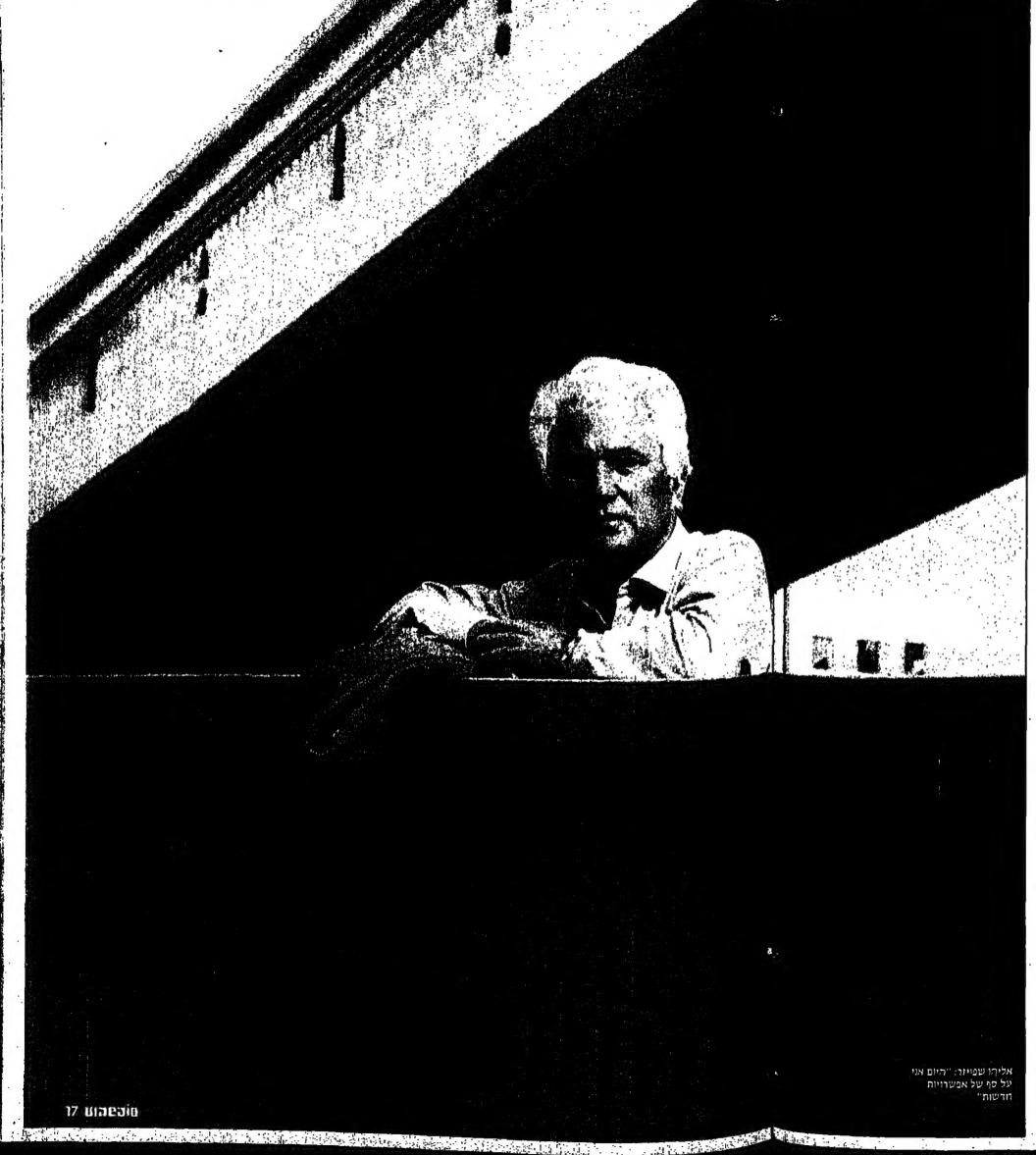
יש תקווה. הציץ הכנאדם מהחליפה של המוליטסאי. פשט את הו'קט העליון המחוייט, ורק מאור שטוח. דו מימרי. על הארמה. אני יכול להמריא

> סותח את ספר החוקים של הקליקה הסודית, יורק את כהמ? כל המודות על המרוכה, ממשיש את החברים שלך, כוח דום וכירו?

זאת הדאגה האחרונה שלי. יכול להיות שיכואו כל מיני נפוחים כאלה שחושבים שאלוהים עשה אותם באצכע ויבירו שוה לא מעשה נכון. אכל לי זה לא משנה. הספר הזה כא מבפנים, היה חוק ממני. ברצינות,

אתה, כספר הזה, נותן איזשתו קרדים לשכל הישר לא לשכל הכינוני. משביל מי כתבת אותוז "אני חושב שהשכל הקיבוצי ינצה. ככל שיורדים לציבור למטה, יש תמיד יותר סימפטיה אל האמת. ככל שעולה למעלה, אל הפעילים, הכעם יחיה יותר

सावद्यांव १४

שתו ספרינג-הכי משקה בעיר.

יהונתן גפן

ומיים לאחר יום השואה, בערב חידון הגבורה, יום לפני קריאת פסק־הדין של איואן האיום, שמעתי כ"מכט" את דבר שר הבטחון: הגו שבו משתמשים כוחות הבטחון הוא בסך הכל גז מרמיע, שכינוי מי. אס. גז שהוא בהחלט מקובל ברוב ומרינות הנאורות בעולם. כלומר, יש גם גזים טובים. גזים מרמיעים ומרגיעים.

"אַל תַּתַבּאָס – נְשוֹם גז סִי.אַס".

הודקפות

(מערכון לשניים, מתאים לחגיגות הארבעים) (ערב. איציק במיטה. רואה את חירון הגבורה נטלוויויה. אשתו, סימה, כחדר האמבטיה).

> איציק: סימהו סימה: מהו איציק: נו כואי כברו סימה: כשביל מה?

איציק: אני לא בסות, אבל נדמה לי ש... שפתאום אני... רוצה... כא לי... סימה: כא לך מהז

איציק: אותך. סימה: אתה צוחק: כבר שנתיים אתה מסובב לי את הגב. מה קרה פתאומן

(נכנסת, בכותונת לילה, שוכבת לצירו) איציקו בואי אלי סימה... בואי מתוקה שלי... סימה: אני לא מבינה איך פתאום... איציק ראית איך הכנסנו לו, לאכו ג'יהאד הזהז ...הם עד לא יודעים עם מי יש להם עסק, סימה... סימת זה עוד לא כטוח שוה אנחנו, איציק...

איציק: כטה אנחנו, אלא מיזו נו תורירי את זה כבר... (סימה מתפשטת). סימה רק רגע, איציק, לא כליכך חוק... איציקי הקומנדו שלנוו

איציקי בסירות גומיו סמוב אני מקווה ששמת את הבומי, אני לא צריכה עור ילר עכשיו, שיכתובב לי בשטחים..

סיכור איין

איציק: והיתה שם גם אשה... טימה לא כל כך מהר.... איציק: זה בטח עוד מעם האודי כרק הזה, התחפש

סימה: אתה כבר, איציק...

איצים אני הייתי גומר גם על אשתוו איציקו גם היא לא סובריה, סימה... אוי, את עושה לי

סימה לא כפנימו איציק עכשיו צריך לגמור גם על ערפאת...

. סימה כן... כן... איים וומיאניוק. סמה כן, איציק, כן... אצים ויוסי שרידו סמת תיודר עכשיו... אוי איך הכנסנו להם... לושך אייו

את וה... אצים אין מה להגיר, עשינו את וה... (שניהם מתנשמים עמוקות) סימו כן, עשינו את זה.

14.4.88 – אחרי הטיול המוזר בכפריביתא, אמר הרמטכ"ל שלנו על צכאה "צה"ל הוא כמו אספירין, שיכול להוריר את החום, אכל לא מיועד לרפא מחלות". למחרת אמרה לי אמא אחת שיש לה שני בנים בצבא ו'הגרול משרת היצ'קוק היה שמח להגיש מטעמים שכאלה: "צעקתי בהפרות־סרר, הקטן מפזר צעירים"), שכעת היא סוף לעזרה, אך איש לא בא. פתאום נזכרתי בכרכה של סוף יודעת מה הילרים שלה עושים: מורידים חום.

יש לי שני ילדים בשטחים – ילד קטן וילד גדול. הקטן – בחיל אספירין. הגדול – בסיירת אקמול.

ואל תפלאו אם הרמטכ"ל הבא יהיה רוקה.

שנם סיפורים שאתה קורא בעיתון, ואומר יסופר", ולא במדורי החדשות. כמו, למשל, סיפורה של הגב' שולמית לזריין לכתכ 'חרשות" על שלושה ערבום שניםו לחמוף אותה כשהיתה בדרך לבית כו היא עונדת, בהרצליה פיתות לרבריה, עצר לידה פולקסוראגן מסחרי עם מספר כחול, וגוסעיו שאלן אותה איפה כלון "תרמור". נהפלא הראשון: האם יש תושב אחר בהרצליה פיתוח שלא יווע איפה מלון יתרמוריה) וכשהיא אמרה להם שהיא לא יודעת, ביקשו שחיא תראה להם איפה המלון ומרוע היא לא ברונה בכר או מהפראחים עם המספר הכתולה. בהמשך הסימור המרהים הזה, אומרת השולמיתו אוררובו

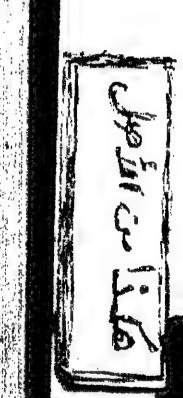
"הם המשיכו לנסוע אחרי, נעצרו שוב, ואו ירר אחר מהם מהרכב ושאל אם אני יהודיה. עניתי בחיוב והוא התחיל להכות אותי וניסה להכנים אותי למכונית" נוהקורא שואל: מרוע לא רצה משם מיד, ובכל המהירות? האם אין רגליים למי שעוברים בחרצליה

החלק המרהים ביותר נמצא בסוף הסיפור ואלפרד הכאבא סאלי ולמה חיא לא נזכרה קורם, לעואולו) אמרתי אותה, וכאותו רגע נעצר רכב מולנו, ואותת כאורות, הערכים נכהלו וכרחו".

"אני מרגישה שנולרתי מחדש", היא אופרת לכתב הנלהב, ולדעתי היא באמת נולרה מחדש, וכל הסיכויים שהארוע הזה קרה לה בגלגול קודם. איני טוען, חס וחלילה, שהגברת משקרת או שאין ערבים מאניאקים. מאניאקים יש בכל הצבעים. אכל איכשהו הסיפור הזה נראה לי בלתרסביר מתחילתו זעד סופו, ואני לא הייתי טורח לפרסם אותו ללא ערויות מוצקות יותר, שהרי שנאה ופחר לא חסרים לנו.

לעומת זאת מסתמן פתרון. יש לנו נשק סודי שבהחלט שווה לנסות אותו הכאכא סאלי. הנערים המותקפים בשטחים לא צריכים להורים את הנו המומלץ - סי.אס. - אלא לרפוס מהר את התפילה של לפצמך: את זה צריך לשים במדור ילא יאומן כי הבאבא ולפור את, ההפגנה. גם לאלה ששואלים מי נמר על אברג׳יהאר, יש כעת תשובה ניצחת: הבאבא היה שם. הכאכא בא בסירת גומי, מתופש לאהוד ברק, ורכיוומחכלים נמחק.

הבעייה שלי, כאתאיסט הנוטה פה ושם לכיוון שפינווה שאין לי שום תפילה עלי, וגם אני מסתובכ לפעמים בהרצליה פיתוח. לכן אשמח מאוד אם מישהו ישלח לי את הנשק הסורי הוה, את דתפילה המכהילה של הצרים מנתיבות, ואם מישהן יבוא אלי פתאום וישאל אותי כחוצפה: "איפה פה מלון תדמורו" אני ישר אומר לוו דווו, או שאני מתחיל להתפללו".

שפייזר, מאחורי פרס ובר־לב: הבגידה של פרס היתה בעיני מעשה קבקאי.

בוקר טוב אליהו

"לא נותן"

(המשך מעמוד 17) צד ככל מהלך, נכל מעשה תככים וככל מזימה..."

אז בשביל מהז "כחיים אתה נקלע למצכים"... כמה שנים אתה בפוליטיקה? "עשרים שנה".

עשרים שנה וה לא הקלעות: "אני מכיר אנשים שנקלעו וממשיכים". אתה נקלעה וממשידו

התתום הפוליטי הוא התחום שהלכתי אליו כדי להשפיע ובשכיל לקבוע דברים, ולא מיציתי את האפשרות הואה. היום אני נמצא על סף של אפשרויות חרשות, ולו הייתי יודע שלא אוכל לממש הייתי עוזב

תה גומר לקרוא את הספר של שפייזר ואומר לעצמך הבנארם הזה גם פולד וגם עייף כקאוםי של דועיסוק שלו? או הוכחתי באמת דבר שהוא אבסורר: שיש אפשרות גם לאדם כמוני להתקיים בפוליטיקה".

"כמוני שלא אוהכ במיוחר להופיע, לא רץ לכל מקום, לא קם בבוקר, בורק מי מת ושולת מברקי תנחומים, לא כודק מי מתחתו ושולח לו מברקי ברכה, לא רץ לכל כנס, חמונה, מסיבה ועומר כעני ואביון בפתח, מתגנב בחשאי כדי ללחוץ יריים של אנשים. לא עושה את כל הריטואלים, לא רץ לכל המקומות

בכוילים אחרות, אתח עומר מדרגת אחת יותר גבוה מאשר פוליטיקאים אחרים, אתה יותר נקי, פרות מאניפולטיבי, יותר אינפליגנטי. אז מה, לכל דרוחות, אתה מתכוסם במקצוע הזה כבר עשרים

מכריעה במפלגת העכודה. יש גלדיאטורים שלא אוחכים את מקצועם. אתה נמצא כזירה ואתה חייב להילתם. זה לא ככה שאפשר לפום ולצאת. זאת זירה חצויה, שחיציאה ממנה מאור קשה, משום שהרברים מאוד חדים. כל צער מתפרש או כהצלחה או ככשלון". מעבר לביצועים, למעילויות, למי הסאר חרי

אתה מולד מתכלים, מהאיכויות, מהחומורים!! לא סולר. מסתכל על זת כאהכת חלקית. אני אומר שאלן הם כלו העבורה ואם אתה פוליטיקאי את צריון לדעת את המללים".

חוקי המשהק שאתה מציב בפטר, מכוברים לישתרו

יאני לא נותו ציונים? אני לא נותו ציונים?

sibeulo 20

שלעיתים הנחתי הצירה כלי נשק שהיו מועילים לי לו הייתי משתמש בדם".

מהספר: "אם עדיין הסורר עומד במרוו, מגייסים ראשי הקבוצה את תבריו הקרוכים ואפילו את כני משפחתו למסע שכנוע. המציאות מלמרת כי אדם מן השורה אינו עומר בלחצים כאלה. הוא עושה לעצמו תשכון פשוט מה יקרה אם ירכק בעמדותיה חבריו הקרוביב יתייתסו אליו כאל בוגד משוקץ ויתרחקו ממנו. בני משפחתו יראו בו שוטה כפוי טובה הנושך את היר שמאכילה אותו. הוא יהיה בודד וערירי עוד

יותר בגזנגל הפוליטי, חשוף לנקמתם של עמיתיו לשעבר. רק יחידי סגולה מחזיקים באמונתם עד הסוף המר, הסורר המצוי מתכתש להשקפותיו ולעקודנותיו סב על עקכיו ועושה את רצון חברי הקבוצה שלו". תהיה יותר כונקרטי, אם אפשר.

אמרתי, אבל אמרתי מספיק כדי להזיק לעצמי מאוד.

לא עשיתי דברים שאני מצמער עליהם, אבל ידעתי

על רכרים. אם הייתי יוצא נגר הרכרים זה יכולה היה

להכיא להתאבדות מוחלטת. להריגתי הפוליטית

המוחלטת. אבל לפחות אמרתי, אונים גם לא אמרו.

מחיר ששילמתי הא שיכולתי להיות

יודע וכותב עליהם בספר, סטאפוס

גבוה יותר. אבל ככל פעם בעטתי כמערכת. שואת עוד

וולשה שלי כפוליטיקאי. ובכל זאת, במאבק, הצלותי

היום שר. יכולתי לסכל היום בצורה

יותר נותר, תוך יישום הכללים שאני

סוליטיקאי אמיתי לא היה אומר".

שפייור, אתה מיתמם, תצא מודולימה שלושה

שורות מקריות מהספר: "הערכה היא כי ארבע מתוך חמש הבטחות אינן מקוימות. הבטחות סוליטיות הן איפוא פרק מכוכד באמנות המקיאווליסטית הגדולה של הטעיה והונאה... מילוי הבטחה חלוי בשיקולי כראיות ומחיר. שיקולי הגינות, יושר ומצפון, לא יוכאו נחשכון... אומץ לב תכונה לא מקרמת. המכפכנות תכונה הכרחית".

שפייור: "בפוליטיקה, במסגרת המילים המושמעות, ניתנות גם הכטחות. זאת טכניקה לככוש כני ארם, לשלוט בכני ארם, אני מתאר את התליך. הוא בלתי אפשרי בצורה אחרת. ואת האנטומיה של

"האיש הנבון יודע כי מנהיג המפלגה, המבטיח לו תפקיד מסויים במילים חמות ובתקיעת כף נרגשת, מוליך אותו שולל במצח נחושה. הוא יודע גם שמנהיג זה הוא סכינאי ונבל שהיה מרמה לתועלת עצמו גם את אימו"

> 'חלקים, תיכנם לנעלי בית. עם כום תה ותגיר לי מה דעתך הסרטית על חוקי המשחק הסוליטיים.

"אלה החיים, אלו בני הארם, כך גראים והויקים

אני לא מצליתה לשמוע ממך תשובה ברורת. בוא נעבור לשחה של ילרים: מנעיל אותך, מקסים

כל זמן שבני ארם קיימים ומערכות קיימות - כך זה

רחבה מדי לטעמי. לא כל בני האדם הילכים לעסוק

"אני אישית חושב שלא שיחקתי אותם טוב. שלו הייתי משחק אותם כהלכה הייתי נפצא הרכה יותר רווק מהמקום שאני נמצא בן היום. התולשות שלי. שהן הסרק שלי בשרוון, מתכטאות בין השאר, ככך

"קורם כל, אני אומר את האמת. ומה שאני אומר אני מקיים. אני מצטער היום שהרכה דברים לא

> וזהו זה. אני לא איש מוסר שבא לבנות מערכת איריאלית. אפלטון עשה את זה".

'חלק מחיקי המשחק האלה הם לא לרוחי, אבל

התגררה שלך לייבני ארביי באן היא הכללה

בשולושיקה. חעובדה שאתה בחרת בפוליםיקה, מורה שנמתרת לאורך עשרים שנה מעירה שאתה! מסוגל לשחק את המשחק ויכול להתמיד בו ודכה דרברו זכון?

איזה מעירות היו לך? "למשל, ברגע מסויים כשוציתי להזבור, כאתי ואמרתי לשמעון פרס: מפלנת העבודה צריבה לאיזה שש שבע שנים אדם מסויים, כלתי תלרי, שיעשה כה

לקבל אולי את מה שיכולתי לקבל כמתנה"

חברת מיצוניטי מאקיעה משאבים רבים ומגיעה להישנים מרשימים בפותוח חלליות ולונינים!!! ראדרים רבי עוצמת ומטוסי מנחלום משוכללים, נוחים ומפרארים. וות עוד לא הכל...

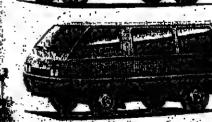

מכירות תרכב לשוק מיפני בשנת הכסופים הנוכחית. (אפרול -87 אפרול 88). מגוון חמכוניות שמייצרות וצובישי תוא שק ושנה לכל צורך. מסחריות, מסעים, פרטיות, משאיות, אוטובוסים ומכוניות ספורט. עבשיו תוכל למצוא בארן את

חמסתרית חבי פרטית של מיצובישי הד200-1, את חלוסו סטיישן המשפחתית ואת מיצובישי מאלאנט, חסלון תפרטי שלו מכונית תשנת ביפי. עכשת, ארוךי שאחת מביר את קונצרן מוצובישן אתה מבין מון ת ענק יפני אמיתיו

נך. כמעט שכחנו מיצוכישי מייצרת מו את מצלמות NIRON המשוכללות... רק רצית שתדע.

המיוחד, ביצועים ותחידושים הטכעלוגיים הגלומים בה יכולנו להמשיך ולספר לך על המכונית הנפלאה הזו, אך אנו מעדיפים שחמכונית תדבר בוכוח עצמה. אנן מומינים אותך לאלמות התצוגה שלנו להיווכה במו עיניך וליהנות מנסיעת מברון כמכונית השנח של יפן - מיצובישי

לאחר מיון קפדני עלו 10 מכוניות לנמר, שמתוכן 2 מכוניות

מיצורשי גאלאנט

הובחרת

ביותר שלחן בתחרות. בין חמתרים חיו חברות ענק כמו, טויוטה, ניסן, תונדה ומודה. ועדת חשיפוס, שמנתה 64 שופטים, נבחרה בקפידה רבהוכללה מומחים לתעבורה, פרשני רכב זרים ויפניים, עיתונאי רכב מקצועיים, עורכים ואנשי תקשורת בכירים.

מיצובישי באלאנט זכתה בתואר היוקרהי ביותר של תעשיית תרכב היפנית: מכונית השנה 88-87. באלאנט נבחרה כמכונית המישלמת ביותר מבין 46 מכוניות שונות של 9 חברות דכב יפניות, שחצינו את חמכוניות הטובות

חשומטים בחנו כל מכונית ומכונית על כל היבטית, החל מאיכות טכנולוגית וכלח במחיר.

בתום סידרת בדיקות ובתיעות נוספת, שכללה גם נסיעות מבתן קשות במיוחד, נבחרה מתרך 10 המכוניות שעלו לנמר, המיצובישי חטאלאגט נבחרה כמכונית חשנה כיפן בגלל סגנונה האישי

מתחצרת מיצוכישי.

AITSUBISHI

היבואן: כלמוטור בעיים,... מקנות באושיתו מיש ביף יטור מולן 111 כל בנוגון ות מים יוד לופנונים ודובב וסי

Assales of the statement for a 1917; and the statement of the section of the statement for the statement for the statement of The state of the s

מספיק לי. אז וה לא כגלל זה שאני נשאר". קבלות על הצלחה, אתה לא בשום, אתה דרי כבר "אני כמו שחקן שמשחק בעל כורתי תפקיד כפול כדי

איפה אתה עם עצמך במערכת הפוליטית? "במרעי המרינה יש הגררה שאומרת על אנשים מכחוץ שרואים אותם מבפנים ומכפנים רואים אותם מכתוץ. אני על הקליפה. יש לי הכושר לראות את הרברים גם מבפנים גם מכחוץ. זה קשור בחינוך שלי, בלימורים שלי, בהשכלה שלי. שילמתי מחיר לא קל

המיקום חזח, אגב, לא נותן לך למצות שום "את מרברת על האושר הפנימי שלי, על

ההרגשה שלי"ז אני שואלת.

"זה ככר ענין פסיכולוגי. זה דבר פנימי".

איך אתה מחזיק באלאנם בין חוקי המשחק ההכרחיים לאמת המנימית שלך? "אני צריך להחזיק באלאנס חוק מאור כרי

שהטרק בשריון לא יתרחב ויתרחב". לרעתי המשר הוה הוא קטרוים בחליכה נגד עצמך ברדיום הפולימי, והתרחבות של הסדק בשריון. שיחררת אותו בעיתוי לגמרי לא נוח,

יבוכון שיש בעיתוי ובפירסום הספר סוג של

אגי צריך לעשות ר'הדו. אז מפעם לפעם יש מרד. אני

צריך לפצות חלקים כתוכי. אני כמו שחקן שמשחק

בעל כורחי משחק כפול כדי להחויק את עצמי שלם.

כרי שהשריון הזה לא יהיה בקוע ולא מרוסק. רק סרוק

את חשריון, כוא נבחוק מה גורם לך לכל כך הרבח

סיפוקים במעורכת הזאת שבגלום אתה לא יכול לפום

האששרות לחשפיע את הורקורים הפוקום

אם אתה כל כך ממוצל וכל כך קשה לך לחקוים

בוקר טוב

סדר ואני מוכן לוותר על תפקיר של שר וכל רבר אחר ומתוך עמדה כזאת לנקות את האורוות. זאת הסיבה האמיתית, אולי, שכגללה לא נכחרתי. כי כאתי ואמרתי. עשיתי טעות. מעדתי לרגע אחד בכך שאמרתי את האמת".

תו מעידה אחרת שלד שנוגדת בחריפות את הכללים הכל כך ברורים שכוטבים בספר.

"היתה לי מעירת רצינית על המזכ"לות. היתה קבוצה מאוד גדולה שתמכה בי. פרס הוציא ממני הכטחה לרחות את הכחירות ואני הסכמתי. ברגע שהסכמתי הפסדתי. אם הייתי תוכע לערוך בחירות באותו רגע הייתי נכחר. כסיבוב הזה מערתי קשה".

הספר: "הגורם החשוב ביותר בקיומן של הכטחות הוא המועד שכו יש לקיימן. זה הכלל. ככל שמועד הבטחה מרוחק, כן מחמעטים הסיכויים כי יקיימו אותה. שונה באשליות וכונה מגדלים פורחים באוויר".

איך זה שלא החזכת חושים ערים?

עכשיו יש לי כות, עכשיו יתבצעו הבחירות".

הבטחה שנוערה להתקיים כעכור חורשים אחרים, סיכוייה להחמלא שואפים לאפס. הבטחה לטווח רחוס היא איפוא מס שפחיים בלבד. מי שמסתמך עליה

"הרי כל הזמן מרובר בבני ארם שנמצאים מולך. היחס מצירם הם מאוד, לככי מאוד, אמיתי מאוד. אתה אוכל עם הפרטגר שלך תתיכות ביסקוויטים עם גבינה בישיבות; מתכרח איתו, מדבר איתו בכוקר כטלפון, אוכל איתו ארוחות צהרים, יוצא לטיולים עם כני המשפחה שלו. זה נראה לך כלתי אפשרי שהוא יבגור נך. זה נראה לך לא מתקבל על הדעת שההכטחה תופר. באותו רגע חושיך מתערפלים, אתה נכנע לוה שאתה כן ארם, וזה עור סרק כשריון. לתת אמון זאת חולשה. צריכים להיות קרים, עניינים, יכשים ולהגיר:

מהספר: 'האיש הנכון יודע כי מנהיג המפלגה, המבטיח לו תפקיר מסויים במילים חמות ובתקיעת כף נרגשת, מוליך אותו שולל במצח נחושה. הוא יורע גם שמנהיג וה הוא סכינאי ונכל שהיה מרמה לתועלת עצמו גם את אימו יולרתו. אך כמעמר תניגי זה של ההכטחה, חל כו מהפך נפשי. ליכו גובר על שכלו, אשילו פרובוקטיבי, דקה לפני קבחירות, קונטרולים

"אני מצטער היום שהרבה דברים לא אמרתי, אבל אמרתי מספיק כדי להזיק לעצמי מאוד. לא עשיתי דברים שאני מצטעד עליהם, אבל ידעתי על דברים. שאם הייתי יוצא נגדם זה יכול היה להביא להתאבדות מוחלטת. להריגתי הפוליטית המוחלטת"

בינתו חדלה זמנית לתפקד והוא מתפתה להאמין לכוב - בצד הספתטני, המעו, הישיר, והזקת, את הצד המתוק...קרבן נוסף נפל כפח".

תבינוני, המחושב, המשוחק לפי הכללים, המתואם, בקיצור, מעדת כזה ששיתררת אמוציה, ויותר מות, מעדת כשהיות כבר כשל ומבין ענין, לא קמיקזיות אבל בשביל להתקיים במערכת הפוליטית אני צריך לעשות איביג וכשביל להיות אליתו שפיינר

אין ספק. אני מתנצל על זה שאני איש אמוציונלי. אני מכיר אנשים סכיבי שהם מכונות חישוב. לא טועים אף פעם. מחזיקים כרטיסיות של מי להומין לארוחות וכוקטוילים, חה לא קשור להרגשה ולמחשבה שלהם. אין להם בכלל רגשות או מחשבות. הכל משחק. חכל קר: ואלו הם האנשים שיתקדמו. . הסרק בשריון שלי שחשתי חיכה לאדם זה או אחה ואנשים שחיו קרובים לי בגרו כי".

הבנירה של פרם היתה פטירת לחיף "כאב עצום. נראה לו מעשה קמקאי, כלתי אסשרי. ביליתי עם הכנאדם עשרות שעות קרוכות. וללכת מדובר בדרגל, הנאה, נוחיות, אנוז בואי נעווב את זה".

E136310 24

יודע שאי אפשר, שמפק אם תוכל. "נכון שהיו כמה שלבים שלו מיציתי את כל היכולת הייתי עושה היום מה שאני רוצה. כמעם. זה נכון שמידי פעם אני חוזר על עקרון הבעיכה כדי להיות כסרר עם עצמי. ייתכן מאוד שחיכלתי כעצמי כפי שאת רוצה לפתח את התיאוריה, ועצרתי את ההתקרמות שלי. אז זהו, אז מה את מציעה כעת"ז

אני שואלת איך תפנח בצומת, לאיזה כיוון ני לא יודע, אני אומר לך את האמת.

האגו אני צריך כמינון של פעם כשבוע, עשר רסח.

אבל עברו עשרים שנה ולא הצלחת, אין לך

אני כאמת לא יודע. יום יום אני כם בכוקר וחושב קורוארים. ויש לי הרגשה שאני מסוגל לקום ולהגיד שלום, ויש לי הרגשה שזה קרוב. גם עכשיו שקלתי אם לרוץ שוכ להתמורדות וחשבתי אולי הפעם כאמת סטום ודי. לא רוצה לעבור את הוויה־דולורוזה הזאת שוב. לרכר על עצמי, להופיע, לחייך שוב ושוב ושוב. מצר שני, הגלאדיאטור רוצה למות במלחמה. אני מעריף את הקרב. אני לא מרוצה ממה שקורה כצמרת וקשה לי סתם ככה לעזוב היום. אני אומר לעצמי כבר הגעה לדרגה הזאת, רצת את המרתון של הארבעים קילומטר, נשאר דק הקילומטר האחרון, האם לעזוב לפני הקילומטר האחרון ללכת הביתה, או להשאר להילתם. זאת התחושה של כל חיי עכשיו. אני רוצה לעזוכ שקט. אני לא רוצה לחשוב בעוד חמש שנים שעובתי דקה לפני שיכולתי להגיע. לשנות משהו. אדם כמוני שעשה את כל הדרך ותסר לו רק הקרב האחרון. להגיע או לא להגיע. להשפיע או לא

להשפיע. זה קצת מאוחר לכרוח". מהספר: "חייו של פוליטיקאי הם כאוקיינום. יש בהם עיתות שפל ועונות גאות... עיקרו של הענין הוא כושר הספיגה. גם אם יחבטו כך ללא הרף 15 סיבובים רצופים, אל תנטוש את הוירה. סופו של הסיכוב ה־16 לכוא, וכו תטיח את יריבך על הקרשים". סיפור: לאליהו שפייור יש כלב נריר מסוג "רודיויאן־ריצ'בק". צייד אריות, שקיים רק כאפריקה. כדי להשיג את הזן המיוחר הזה הרים שפייור טלפונים לזימבכאווה, להולנר, לשוויץ, חיפש לכל העולם, עד שחשיג את הגור' המטויים הזה. "אריסטו", קורא אליוהו שפייור לכלב שלו ומקריש לו הרבה זמן. כל יום יוצא הפוליטיקאי אליהו שפייזר לרוץ עם הכלב על שפח הים. כררך הוא מצכיע על הזוכות שעומדות על שכת הכביש. זאת נחמדה, ההיא הרכה פחות והשלישית בכלל לא. פוגש אותן כל יום. מכירים מהדדך. בדדך לצוק, מול הים, מצביע הפוליטיקאי על ציפור טרף קפואה בשמים, לא מפסיר את הקצף של הגלים, את

העומק של הכחול. מתפעל. מתפעל. מתפעל. בספר כתוב בפירוש: "...המערכת הפוליטית בנויה אך ורק למקצוענים. היא לא תקלום ולא תקדם מי שלא מקריש לה את ימין ואת לילותיו... לפוליטיקאי המחמיץ ישיבה חמרת ערך למען קונצרט

או סתם ערב עם כני ביתו, אין תקווה". איך האיכאוי שלך על עצמך בתור פוליטיקאיז 'הציבור, אני חושב, לא רואה אותי בתור פוליטיקאי קוגבנציונלי אלא כאחר שלפעמים בועס

מהספר: "אל תהיה איש שנוי במחלוקת או לוודם נועו. כי הללו שוכרים ידיים ורנליים, אשרי הבינוניים

שפייזר על עצמת "כשאני מתפתה לעשות כל מיני רברים לא נכונים, אני שם יד על המצח, אומר לעצמי, שפייור: תקרא פרק מספר שלוש בססר.

כמשחק השח יש מהלך שנקרא "גמביט המלך הבנאדם פותח בכוונה את המשחק עם מחלך שיש בי הימור גבוה, שיכול להוביל להפסד. על התנחלה מקיינים כלי כדי שהמשחק יהיה יותר פתוח, ממוכן."

שפייור מרכר כחיבה על תבחלך הזה. משתמש כו . כשהוא משחק, כזמן הפנוי שלו, שח

בילי מוסקונה לרמן

תן במתנה ספר בהנחה! ספרים נבחרים את וחב בסופה / עמוס קינן יום אחד חואר העבור, עמוס קינן, לביתו והרלת אינה נפתחת בפוץ. אשתו אינה באנגלית בהנחה המשטרת מברשת אותו ובכיסו מצויה תעודת זהות ועליה אם ונחר. סוף מפתיע .50% TJ me 13.50 me 17.90 Family Health & Medical Guide סיפורי בתים / עורך: זאב ענו אלבוה מתודר הפתאר את סיפורם של שבקים בתים ויושביהם שתתפרספו כל מה שרצית לדעת על חבריאות שלך ושל משפחת ולא היה לך את מי לסאול ושכל למצוא באלכום הספואו לבריאות כחילות תחתישבות, מלות בכשלום מאות גילומים מחיבי עין. מאות גילומים מחיבי עין. 41.n'u 29. — 11"W_68-20" תתחנה טחרן / דבורה עומר The Jewish Book of Days -סיפוד אתבחם של שני צעירים יחודים Steimatsky לוח ארועים רב שנתי ומהווד לשיכוש אישי, שתם נפנטים נטמרן. הטיפוד מבוסס על מלווה בעשרות תצלומים צבעוניים של תשמישי קרושה יהוריים. אירועים שהתניחשו כמציאות. n'o 21. — 77°02,28:40 14.90 שרמז סַרסטרויקה / מיכאיל נורבאצזבי שכעים שנה לאחר מהפכת אוקטובר, מרכר נורבאצ'רב ברוה שניינית ובטיקוני שיוצאים מן הלב, על והערכות החושה nro 18. — nro 26.50 25% הנחה על עשרות ספרי בישול ואפיה בעברית אנגלית ובשפות אחרות אנשי בית רומון ליחושע בריוסף בסעונון חטיוודן, פציג בפנינו יהוסיק. בר יוסף כלריה של המרוח סטגוניות, תוסי המעלה ואנסי מסיליים – אים רישונה, המאלכמים יחדיו את בית רישן. ריתונו, המאלכמים יחדיו את בי סיפור מעולה של סופר מבחין, n'0,25,-עלה של זמב / לאה גולדברג קובץ ומלא של שירי לאם בולרבות לילרים " מגרים מעוסר בציורים צבעוניים מרחיבים של אורה איתן. רי:35.שיח רוק בבית תסומר / יחונתן נפן רוטן כשאמות, סיפור בשירים, על חייל שושתחרר ישר לתוך מלאביב של מוף שוות חששים. ספר שנון נוסף של 19.50 עבור שנים, תן נוכחות ל n v. 29.

אלפי אנשים ברחבי העולם, כולל ישראלים רבים וכן אישים מפורסמים, מצאו את בריאותם הודות לד"ר בילר, רופא המתנגד לתרופות.

> ד"ר בילר מתנגד לתרופות. הוא הרופא שהציל את גלוריה סוינסון (GLORIA SWANSON) כוכבת הקולנוע המפורסמת של שנות ה־30, ממחלה רצינית ביותר. ד"ר בילר גם היה הרופא של גרטה גרבו (GRETA GARBO), השחקנית הבלתי רנשכחת, אשר כתבה לו: "אני בטוחה שספרך יביא הצלה גדולה לאנשים רבים, במאכקם נגד המחלות שהם סוכלים מהן". `

שיטתו של ד"ר בילר מכוססת על נסיון רב־שנים. הוא מוכיח כיצד לטהר את העורקים ללא ניתוח או החערכות כירורגית, באותח צורה כפי שהעור דוחה קוץ החודר אליו, יכולים העורקים לדחות שומנים ווהום המתרכזים בהם. כל זאת, באם תפסיקו לאכול מזונות מסויימים היוצרים את השומן.

מאות אנשים כותכים למחכר הספר: "למדתי איך לאכול וכך להימנע מניתוח"; "כעיית הכאבים כחוה שלי נעלמה לגמרי". "הכולסטרול ולחץ־הדם שלי ירדו לרמה הנורמלי"; "אני ישן כמו תינוק", "אני בכושר נחדר. חבל שלא הכרתי את שיטתו של ד"ר "אני חושב, שהספר הזה רצוי בילר קודם לכן".

את כל אלה, ויותר מכך, תוכלו ללמוד מקריאת ספרו של ד״ר בילר. בספר מוסבר מדוע חלק מהדיאטות אינן מצליחות לחקטין את ומת הכולסטרול ואיך הודות לשיטתו, חוכלו לאכול מזון עשיר וטוב, להנות מהאוכל ולהרחיק את המחלות וההפרעות, מהן הנכם

ד"ר בילר מסביר בססרו איזת מזון לאכול וממה להימנע, כדי להילחם בהצלחה - ללא תרופות - בעשרות מחלות, כאכים

מהמשובחים שבספרים".

שנהל מרפאת קופיים

קרית ארכע

שלוש מסקנות עיקריות של ד"ר בילר:

ו. לא החיירסים גורמים למחלות. כי אם ההדעלה המנוונת את התאים, פורצת את הדרך להתרבות

2. השימוש בתרוסות מזיק כמעט בכל מקרה, התרופות גורמות לחופעות לוואי מסוכנות. ולעתים אפילו למחלות חדשות.

ג. המחלה ניחנת לריפני על־ידי שימוש מתאים בתוונה נכונה. קכיעה ואח נרטית אולי פשטנית, אולם אני הגעתי להכרה ככך. בעקבות מחקר מעמיק כתחום מורכב ביותר, שהוא - הכימיה הקולואירית של כלוטות ההפרשה חפנימית.

שים לב!

כדי לקבל ללא דיחוי את העותק שלך, שחוכל לקרוא כו 30 יום ללא התחייבות כלשתי וללא תנאים, כל מה שעליך לעשות הוא לגזור ולשלוה את תלוש ההומנה שלהלן.

להלן כמה קטעים מחוות־ "כרצוני להביע דעת לספרו של ד״ר בילר: כוה את הערכתי הרבה לתוכנו "אני רוצה להודות לכם על הוצאת הספר "המזון הוא של ספר זה. מכחינתי האר התרופה" ועל הפצתו כציכור, אני , שית מהווה ספר משוכנע שיש בכרחו של הספר זה את אחר הזה לחולל פלאים ולשכלל את המשובים שקרור בריאותו של כל אדם שילמד בן... תי עד כת. אני ממליץ לקנות את הספר "המזון הוא התרופה", שהוא

הסבריו ממרת־ קים ניחד עם זאת הפשוטים, על התחליכים הכי־ מיים המחקימים בנוף הארם, יצרר "בעבר הייתי נטל בגלל מצב אצלי מודעות רבה ככל הקשור כריאותי הגרוע, שאילץ אותי לכריאותי ולמשטר החוונה בו אניתי. לכלות אח מרכית זמני במרסאות בעקבות קריאה הספר שיניתי באופן וכתי־חולים. היום, הפכתי פנטל משמעותי את הרגלי חחותה שלי, לנכס הודות ללימוד סודות ואני ממשיך כל העת להתעניין הבריאות, כפי שהם מוסיעים במידע נוסף על אורה מיים טבעי כסטר הנפלא של ד״ר בילר ובריא.

"המזוז הוא חתרופה". חודה אין לי ספק שספר זה יהוה אבן דרך חשובה לכל מי שבריאותו חשובה לו, והמסרב לראות בכמויות האדי-דות של "חתרופות" הניתכות עלינו את מפיתרון האמיתי לבריאות טוכה,

יוטי גדסי, בתרים

(בתוקף ל-21 יום).

יבלי ספק, הס־ "הספר הוא ממצה, מצויין ומבטא

סר ממריץ אור בצורה ברורה מחלות ובעיוח

נכונה... ספרוה "קהאתי את הספר ומאד נהניתי, כי

הוא, לדעתי, הוא דיבר אלי ואני מקבלת כל מילה

היתה לי דלקת כשן, קיכלתי כמות

גדולה של אנטיביוטיקה כיום השני

עלה וקיבלתי גם כרונכים וכאב

גרון. ואז כשהייתי במיטה, קראתי

של דיר בילר וביום השלישי

תרגשתי מצריין וכמוכן כלי

אתי כחן, נחניה.

הספר המזון הוא התרופה הוא אין - תוך 10 יכים, כו יוצא מן הכלל. נתתי אותו לכל אחד

מילדי. הייתי מודאג כבר זמן רב מן איל מילדי. הייתי מודאג כבר זמן רב מן איל מילדי. הייתי של התרופות הבימיותי.

שלח/י הומנחך תוך 3 ימים ותקבליי שי הינם את התוברת של דיד דהן מארק־ניולה - "מה עושה רופא כדי לשמור על בויאותרי - אותה תוכליי לשמור גם אם תחליטיי לחתויר את הספר.

חספר מתאים לנשים ולגברים

יתן לרכוש את הספר גם כיפרוותי - דיונגוןי סנטר, וריא וכחגות

הספרים של עלינה - כבר המרינה, ת־א או בדואר כאמצעות התלוש.

קיראו את ספרו של ד"ר הנרי בילר-ללא כל התחייבות

כן. ברצוני לקבל ללא התתייבות את השיטה המסיכומומצית המדתימה יתוומה־

לחרויה מהירה, מאת דיד קנטור. אם ארצה לשמוד את הספר ברשותי, אעשה כך. בם

לא - אחורר אות לכם חוך 20 יום בעירוך החשבו הנו זומם בי מתדידו לי תוך 19 לא - אחורר אותו לכם חוך 20 יום בעירוך החשבות העוד היום בעירון החשבות בי מתדידו לי תוך 19 יום בעירון החשבות בי מתדידו בי מתד

ן אני מצוך כוה סך 34.10 שית (1.10 שית מתיר הספר + -.ג שית רמי טיפול ומשלוח

ו חלוש הומנה זה יש לגזור ולשלוח לפי הכתוכת:

ם ת.ד. 16187, תל־אביב 1161 - טלפון 236293

הספרים השימושיים בחוצאת "גימל"

שוב את הססר והלכתי לפי התוכנית 🎎 🕏 🕏 🤃

שכתוכה בו.

נהוגה ומקובלת על אף אמיתותיה. הרגשתי רע מאד מהכדורים. התום

תי לנהוג כמ" רפואיות ככל השטחים".

נהגי בקורש ועוזר לי להש־

ולבטון חודה על השי, על חוכמת

החיים שבו ועל המחקר חיסודי".

וחייב להיוח אצל כל מי שמחמשים

עזרה בבריאות וכן ריפוי ממחלות

אשר מוציאים כסף רב ולא מקבל־

ים מזור למחלותיהם. לכן, הנני

ממליץ כלב שלם שרצוי לקרוא

את הספר "המזון הוא התרוסה". הספר הזה משלים לפי דעתי את

משה לינומן, בני-ברק

הירע אשר היה חסר.

חכנע, שדרכי

מפורט ומער

מיק, וזכל שג־

משה כהן, קרית אתא

ישה זו אינה

• עקב פינובים ברואר יש לקות בחשבון שתספר יניע תוך ב-24 יום מתאריך משלוותו. • הציקים יוסקרו כל־ידנו רק כם משלוון הספר.

בהמחאת דואר / כניק לפקודת -נימל-.

"אני מאמין באמונה שלמה שמטכע, אם ניתנת לו תהורמנית. היה תמיד המרפא הגרול ביותר. לעתים כרובות. נמצאחי במחלוכה עם רוסאים אחרים המפטמים את התולה כתרופות, מתישים אותו בסמים חוקים לכסוף נאלצים "לרפא את נוקי

האם אתה יודע את המוד

אשר יבטיח לך בכל בוקר

התעודוות דינמית. הסוד אשר

יעניק לך עיכול יקלי כפי

שרצית שיהיה לך תמיד. כיצר

להפחית קילוגרמים ממשקלן

ולהביע למשקלך האידיאלי. כיגד

לסייע לפצולתן התקינה של

הבלוטות שלך. כיצד יכולות

תנשים לעבוד את תקופת הפעבר

ハルつかた

ספרים שיוחורו תוך 30

יום, כצרוף החשבתי

ית/קבלה - יוחור מחיום

וללא דמי טיפול ומשלותן

קלח בין בוסתנים

ירוק בעיניים ומפלים בנחל סער: הליכה ודסיסי מים

מאת נילי פרידלנדר צילומים שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

שאר ישוב, ואז צריך להקפיץ רככ אחד לכניסה למושב. השנה, הזרימה בנחל כניאס חוקה במיוחד. לא לחיכנס אליו זלא לחיתמתות להרים

אפשר ללכת רק כמה שמתחשק ולעלות בחזרה לחניון. השמורה פתוחה משמונה כבוקר עד חמש אחה"צ. אם וכוסים לטיולים ברגל, צריך לבוא לפחות שלוש שעות או שעתיים לפני הסגירה. בכרטים אחד נכנסים גם לשמורה זגם למפל. מי שאוכל ארוחה מלאה במסעי דה – פורלים וסלטים – מקבל כחזרה את דמי הכניסה. למבוגר – ארבעה שק־ לים, לילד – שני שקלים.

משהו שופל לנחלו

נוסעים מהבניאס לכיוון החרמון. כצו־ מת ראשון מגיעים למפל היונים בנחל טער. חניה וירידה אליו במדרגות את־

• המשרות ראשוניה

בחזרה מהמפל נכנסים לרכב ונוסעים ישר ימינה, לא לנוה אטי"ב, אלא כאילו לכיוון עין־קיניה, כשלושה ק"מ, עד גשר הידידות. חונים בצד הדרך והול" כים בשביל קצר ומסומן למפל הרסי־ סים בוחל טער.

את המפלים והשביל ביניהם רואים

מהכביש. הליכה נהדרת בין הבוסתנים, ממפל הרסיסים למפל היונים, כשכיל לאורך הנחל. ההליכה קלה ונוחה לכל

ממפל היווים פונים מיד שמאלה, צפונה לכיוון נוה אטי"ב. אחרי נסיעה ועליה בכביש המצותל, יש פניה שמאלה למב־ צר נמרוד, מבצר מוסלמי מימי הביויים, משופץ ומשוחזר בידי רשות הגנים הלי אומיים. כניסה בתשלום. הסברים בכתב

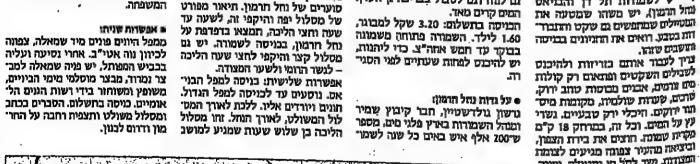
ולא ובוסים למים. יש מסלול קצר של שנה ומסלול ארוך של שעה וחצי. כאתובה חידשו כאן את השבילים בין נלני הדן, הוסיפו נשרים וההליכה האי

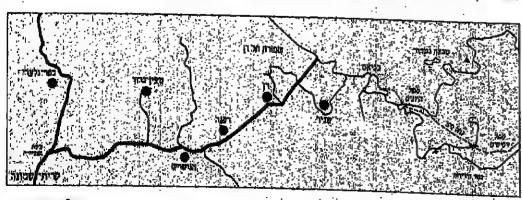
ל תתרשמו מהכניסות טית והנינוחה מביאה אותנו אל לב פלי בשבילים לארך גדות הנחל.
לשמורות הטבע בארץ פלגי גים, מפלים קטנים והיכלי הירק שיש
מים – עקפו ארתן. בכניסה בארץ רק כאן, ההליבות נוחות ואפשר לשמודות חל דן והבניאם גם לנוח וגם לטבול בבריכה גן העדן. מים שקטים של נחל נובתא עם מים נחל תרמון), יש משהו שמטעה את המים קרים מאד.

תוום תבסים לשמוךה. בכניסה – חניון ש שירותים. מימין – שלט נדול בי מר סברים שבילי ההליכה בשמורה. רואים ושומנים את הזריכה התזקה של הדן

ותשבים שוות.

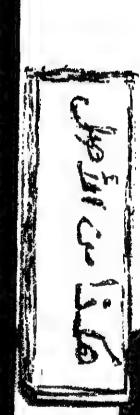
לשכילים השקטים ופתאים רק קולות רה. מים צופים, אבנים מכוסות טווב ירוק. שוכים, שערות שולמית, מקומות מים • על גדוח נחל הומון: וביציאה מהעיר צפונה מגיעים לצומרו השצחות, ישר לחל חי ומטולה. ימינה. מזרתה לארץ פלגי מים, אל הנחלים השבילים על המים. אחרי נסיעה של תשעה ק"ם מהצומת יש פניה שמאלה, צמונה לשמורת תל דן.

27 សគេខ១ថៃ

על סקס אני ודלק רק נגית

דליאט הדוד בעכוו את אפריקה. עותי שניות נסושבה לפני כל השופת, השתיימות קשבה, עירות אדולה העצלות אווכת אוום, את הקולל אחרי שחיה פאור עספר. AREBECH, MENGGORK ENGCEU BEITH WITH KYRY'N HARBYGR, UCOPI MIK WITH וורשות יביור וניתר נותר. בחיים הוא יצוו כבו בשרונים, רון פרבר בתשפוים וויכוד THE SELECT BRICKER BRIDG, WITH CERCULA OF CALIFORNIA SHAD, I' BRANGE

מאח מיכל קפרא

שקפיים עגולים. פחית בירה. כוס. חבילת סיגריות. היה מופיע פתאום, הוא היה מושך ונחמר ומלא רצון טוב. הוא מאפרה. הכל על הרצפה. כתם צילום של ויליאם אף פעם לא היה עושה דבר־מה נורא. רק מוריד טיפ טיפה את

עולם העיתונות רחוק מלהיות זר לוויליאם הרט, גם מתוץ

הרט והרט, לא הארט). חיוך קטנטן. ועיניים שכמעט הסטנררטים החשובים כאמת. והוא היה אומר לנו שכולנו בסך מרחמות על המצלמה. המבט המצטלם שלו, כך הכל מנסים למכור משהר". ונמקום להתקפל ולנגוס את ריפור נרמה, כמעט תמיר מרחם על משהו בסביבה. בן 38. עם אוסקר הכסאות, התחושה היחירה של קהל הצופים היא "אוף, איזה אחד ביר, שבעה סרטים, ביקורות מתחרמנות, ועכשיו תפקיד קנאי". בלהיט האמריקני "משררים חרשות". כתמונת המחזור של תרכות הצלולויר האמריקנית הוא היה, אם כי בביישנות קלה, מתמקם כשורה הראשונה יחר עם מריל סטרים, רמכו ומיקי

אם היו שמים את הפוזת הכיישנית של ויליאם הרט ושל מיקי רורק על אותו קו זינוק ויורים את יריית הפתיחה, היו הפווות רצות כאופן טבעי לשגי כיוונים הפוכים של המסלול. הכיישנות של רורק יוצאת החוצה בקטנות, ער כמה שמאצ'ו יכול להרשות לעצמו. ויליאם הרט הולך על הכיישנות בגדול. אין אצלו זכר לחיספוס השרמנטי, הליכלוך, והאגרסיכיות האבויעלית של מיקי רורק. ויליאם הרס ישאר הכחור הערין־רגישיפגיע, אפילו אם יעשה גרעפסים גועליים. והוא לא

ויליאם הרט כוכש בימים אלה ממש את אמריקה במשחקן בסרט "משררים חדשות". סרט שכבסיסו שמונה ביקורת די חריפה על חדשות הטלוויזיה האמריקנית. אלא שהביקורת הזו - בדיוק כמו דג מלוח שעטוף בעשרים סדיני משי ריחניים -מתמוספת בתטריט מבריק על שלישיה רומנטית, ובסיפוק האנושי כליכך של הצופה מקטע המציצנות האמין מאוד אל מאחורי הקלעים. כך קורה שבסוף המרט כולם נאנחים מעונג ושוכחים שראו על המסך תופעה מחרידה ובעיקר מביישת. התרשות אינן אמורות ככר לייצג את תמונת המציאות, אלא מוצר קליל, מהנה, מכרר, שיגריל את אחוזי הצפיה. ולא ירחק היום שמיקי מאום יפתח את המהדורה כתעלול אנימציה

ויליאם הרט נכחר כירי הכמאי ג'יימס ל. כרוקס לגלט את מוסר עיתונאיות, שהצלחתו המטאורית כעיתונאי וקריין חדשות קשורה אך ורק לדרך קליטת המצלמה את הנחונים החיצוניים המרשימים והאוטוריטטיכיים שהטבע חעניק לו. כחירתו של הרט לתפקיד, עושה רושם, היא כמו זריקת חיסון לאנו צופה הטלוויויה האמריקני, שעלול להיפגע, חלילה וחס, מהצגת גודל טימטומו. כי הרט – כמה שישתדל – לא יכול להיראות חמור ורכיל לחלוטין. אפילו השיער שלו גראה אינטלגנטי.

ודווסא בוויכוח כמעט רומנטי, מנית התסריטאי את המסר החשוב כליכך של הסרט בפי העיתונאי המוכשר אך שחות פוטוגני, אהרון אלטמן (אלברט ברוקס) המאוהב בג'ין (הולי הנטר), המפיקה חמקצועית־להרהים, שמאוהכת כקריין הנאת (הרט). והוא מטיח כה: "איך את חושבת שהשטן היה נראה לו

अध्यक्ष्यात ३०

ברוקע ב"משדרים חדשות": בטלוויויה האמליקנית. שלישית רומנטית

ביקורת די חריפה על חדשות מתמוסקת בתסרוט מבריק על

31 មានខ្មែរថៃ !

"אני ולבלה עם בני:

מעביר תחנות טלוויזיה

אובססיבי, קורא, בוהה

בקירות, חוהה למה

סידרחי אח המשרר.

בעצם, אני די מאושר

ואין לי חשק שמישהו

יחרבן לי אח זה"

כבר שנחיים לא

אני לא מכיר במוסר. זו המצאה אנושית שאין לה אחיזה במציאות

נולד בבודמשט (1924), למד

תולדות האמנות. עלה ב־1949, היה

גדוא"). כתם כ־50 ספרים שמוביתם

בעל טור סטירי ב"מעריב" ("חד

תורגמו כמעט לכל לשון אירופיות

אספרנטו ובריול. כיום הוא הסופה

ספריה מחוותוו וקרטיו ובו בפרסים

שונים בארץ ובעולם. מחזהו, סלאה

מהשגרוה. אם סודם כתכתי על שח ועכשיו אני עושה

תיאקרון, חדבר הבא יכול להיות סרט. אטילו איטרת ככל כתבתי. אני מרבח לנסוע. האמת היא שהיום

ב"הבימה" בבימויו, ושוי אב ל-ב

ווולקם גם ליפנית, קוריאנית.

הסאטירי הנמכר ביותר בעולם.

שבתי, מועלת בימום אלה

בר באפקודה.

ארבעים השנים האחרונות אין לי זמן לשום דבר. אני ארט שלא היו לו חיים פרטיים. מכורת המציאות אני מסורר מאוד והיום שלי מאורגן לפי דקות. הרבר הכי אהוב עלי זה להתכטל, להיות נמצב ששום חוב או חובה, שום שעת אפס" לא מעיקים עלי. אכל לא נותנים לי.

מה שמאפיין את חיי זה שאין כהם חוקים, רק הרגלים והולשות אופין אני כותכ רק תחת לחץ כבד. לפעמים, כשאני רוצה לעשות משהן, אני תותם תרוה כדי שיכריתו אותי. אני רוחה את הכתיבה כמה שרק אפשר. מוצא תרוצים, סיבות לעשות דכרים אחרים, לטייל עם הכלכים וכדומה. אכל כשאני מתחיל, אני מתמסר כולי, ומרוב שאני איטין אני עובר מוד ולא יכול להפסים עד שאני גומר, ממיד יש לי "דד לייון שצריך לעכוד כו -- ספר, סרט, מחוון - וווו מכתיב אח צורת החיים שלי.

להיות ידוע בעולם פירושו גם מכתכים ופניות וטלפונים אין ספור. וכל ספר זה גם קרואת הנהות ויכוח עם המו"ל, מכתבים, קריאת חוזה לוקה הרבה ופו לפרוא ותונו שב כג אמונים במורים באורים יורידיסטית. ואם אני לא קורא, תמיד נשאר משפט אחר, סעיף בעמוד 38 למטה, מלה אחת שלא בסרר.

אני סוחב אתי מהעבר את המינהג לענות לכל. מכתב. וגם אם איני עונה - קריאת המכתבים גוולת זמן, והתרגומים. כתכתי יותר מ־40 ספרים, מהם כאלה שבלל לא תורגמו לעברית, כמי ספר על אמנות וספר על שח קומפיומר. זה נשמע כאילן אני משוויק נו טוב, או אני משוויץ, אכל עוכרה שאני מומחה: בינלאומי בנושא, ויצרגים שולחים לי רגמים חרשים :: ומבקשים תנות דעת. גם זה גוול זמן, אבל זה מענוג

איני משתרל לגוון את חיי בפורת האפשה, לצאת - מפויימת למשל, לפני שהתחלתי לפתוב את יסאלאה בכל לך קוראים".

Biaeaip 32

אפשר לחלק כשקה אחרת.

אילו היה מצבי שונה, הייתי צבוע כמו כולם. מכיוון שמצבי טוב, אני יכול להרשות לעצמי לומר את האמת לכל אחר. יכולים לקפוץ לי מאחורי עומד הר של מליוני עותקי ספרים, חומת־מגן של מאה

שבתי", נסעתי ללונדון לראות את כל המיוזקל'ם. לסתם תיירות אין לי זמן. איברתי את הסקרנות או רגש החוכה לראות אתרים מפורטמים. אני נושא את עולפי כתוכי, לא וקוק לראות את מפלי הביאגרה כדי

מילרותי אני מאוחב בכל דבר מיכני יש לי שמחה ענקית ככל פעם שאני נתקל כפלא חדש ואני רוכש הכל, ועץ ממחשב, כי ברור לי שברגע שאכנים את וה הביתה – לא אצא יותר. אני כותב בעט ואה"כ מכתיבו כתביורי כלתי קריא לחלוטין. הכי קל לי לכתוב עברית ולקרוא הונגרית. שתי שפות עולמיות. אני גם מקלל ומחשב כחונגרית, ככלל לא פבין אד

אנן קודא בכל הודמנות, תוך כדי גילות, אכילה טיסת גרלתי בעולם ללא שלווחיה ובצעירותי קראתי את כל הקלאמיקה העולמית. סרוב לוואי שוה עור לי להיות סופר. על השירה תמיד מחכים כמה ספרים לגאולה את רובם לא אקרא, המינגוריי אמר, ובצדק שטומרים לא קוראים. אני ויתרתי על כלטריסטיקו-

מציגים אותי במקומות שונים בעולם. למי אתה בזז <u>לקמצנים ולכפויי טובה.</u>

במי אתה מקנאז באפרים קישון שלפני 30 שנה. היה לו המון זמן, הוא עוד לא ראה אח התושך בסוף המינהרה.

מה פוגע בדו ההשמצות עלי בארץ וקשר השחיקה האופף כאן אותי ואת יצירותי.

ממה אתה מאוכזבו <u>הדכה פעמים – מעצמי. ומטבע האנוש, עד כדי כחילה</u> בפני מה קשה לך לעמודו <u>דברים יפים, יופי יכול להיות אופנוע של הונדה, סוס או ספו</u>

> <u>ישה, אבל הדבר המקסים ביותר זה בכל זאת אשה יפה.</u> מה תהצלחה הכי גדולה שלךו <u>ששלושת ילדי לא מעשנים.</u>

מה הכשלון הגדול שלך: שאני שבערצון אבל לא מאושר. יש לי כל הסיבות להיות נטח <u>משמחה ואושר ולפעמים אני רוצה לתת לעצמי סטירה – לכל הרוחות, למה אתה לא</u> טאועירו

מה נותן לך תרגשת בטחון? של תורכיה.

במה אתה גאהז <u>שלמרות כל הסוכות הידועות נשארתי אדם פעוט ונורמלי. העוכדה</u> <u>שנשארחי הגון אינה סיבה לגאווה מפני שאני יכול להרשוה זאת לעצמי</u>

על מה קשה לך לסלוהו <u>שלא הפציצו את אנשוויץ</u>

מה ישראלי בעיניךו <u>הבקבוקים המתגלגלים על רצפת התיאטרון והקוכנוע</u> מח אתה שונא בארץז <u>את השנאה העצמית.</u>

מה חמאכל האהוב עליךו <u>אני לא אוהב לאכול. אבל סלמי הונגרי זה שיא השכלול הקולי</u>

מהו זכרון הילדות החזק שלך: אני, ילד רזה, טגור ונפחד, עומד באמצע אירופה, מסתכל סביב ושואל – מה הם רוצים ממניז למה הם רוצים לשרוף אותיז מי היה ניבור ילדותרו <u>קושוט לאיוש, מנהיג מלחמת השחרור וזהונגרית.</u> מה רצית להיות בילדותרו <u>שחמטאי. : : :</u>

מה קיבלת מהביתז <u>כשרונות.</u>

ייה השתפרת בשנים האחרונותו <u>כתחום השלווה והשלום עם עצמי</u> מה אתה רוצה להיות כשתתיה גדולו <u>בריא ולא עני. עוני זה תלות, ואי התלות היא מרכו</u>

מה אתה אוהב לעשות עם ילדירו לדבר איחם באופן גלוי על הירושה שלהם.

המשר מתור סקתנת לרעת מה עושים אחרים יותר היומענטריים כל מת שנוגע למשל, לתשנה תנאצית.

מענין אתי למשל, לתשנה העשים אחרים יותר היומענטריים כל מת שנוגע למשל, לתשנה תנאצית.

מענין אתי למשל, היומן של נכלס מאשה דומן חדש האם הטלוויהה תונגותה שידה עלי מען "אלה הס

מיידי אני ששרי אני ששרי אני משלה, או כחום של הייששרת אני מחום משלה, או כחום של הייש ששרי אני אותר טרשים כל סוט שה

"" בי סערנות ועלנית לכל עתון ומנוין, אנן או מים שלי ששרי אני אותר טרשים כל סוט שה

"" בי סערנות של עתענות ישראלית זעולמית גם מעניון אתי חד משלים מצויה וכלה כשונים של עתענות ישראלית זעולמית גם מעניון אתי לואנה מענים מצויה וכלה כשונה של עתענות מעלים עת חדשה מעניון אתי לואנה מענים אותי בייש מענים אותים מענים מענים אותים מענים מענים אותים מענים אותים מענים מענים מענים מענים מענים מענים מענים מענים מענים אותים מענים מעני שרא יותר הסטוריה, סטרים דוקומנטרים ולפעמים "מנשי, חדשות מלבנון, תוכניות כמו שופר, סיסים

יש פחות ופחות זמן לעשות את המינימום שרוצים. אני מת, למשל, על ביליארר ומשחק די טוב, ואפילו יש לי אולם ביליארר כבית, אבל כבר אין זמן. ישן שלוש־ארבע שעות, אוכל, שומע הודעות טלפוניות, מטלפן, קורא מכתבים ועובר.

אני שוחה מדי יום. בארץ אני הולך למלון. בשווייץ יש לי בריכת שחייה בכית. את שואלת מה עוד יש לי שם שאין לי כאו? ככור. נמאס לי להתוצל על כך שאני נוסע. להצהיר שאינני יורד, שאני תושכ - המרינה ומשלם מיסים. שמעת ששואלים מה מנסרורף מסתוככ כעולם: אני משחק באליפות, מגיע לחצי גמר, לפעמים זוכה. כאפנצל אני יכול לעכוד כברידות מוחלטת, בגובה של 800 מטרים, בשקט גמור, חוץ מפעמוני הפרות. והגוף – בשביל סופר זה ממש חלום. אני נוסע כרי לעשות דברים, לא כדי להשתמט ממס הכנסה. יש לי שם בית, אבל שם אני לא נכית ולא רוצה להיות בכית. רק פה יש לי הרגשת כית, הרגשה שאני לא זר. אני אורח ישראל, בני משרת כצה"ל, לאשתי יש כאן גלריה, הכלבים שלי פה, הבית שלי

מדי פעם נפגשים עם ידידים. אין לי חברים כלכ ובנפש, כמו שאשתי, למשל, חכרה של זיוה של ציץ'. הן חברות טוכות מגיל שש, ווה יותר מקירבה משפחתית. אני החלפחי מולדת. העריסה שלי גשארה שם. כאן יש לי כמה חברים טוכים, לפיד, דוש, צ'ץ' ועוד כמה. אבל זה משהו אחר. אני לא מצפה מאף אחד

"אני נוסע כדי לעשות דברים, לא כדי להשתמט ממס הכנסה. יש לי בשוויץ בית, אבל שם אני לא כבית ולא רוצה להיות בבית. רק פה יש לי הרגשת בית, הרגשה שאני לא זר. אני אזרח ישראל, בני משרת בצה"ל, לאשתי יש כאן גלריה, הכלבים שלי פה, הכית שלי פה".

לכלום. לרעתי, כרוב המסרים הידידות זה עניין של זהות אינטרסים, כל עוד האינטרטים לא מתוגשים זה הולך, כשהאינטרסים מתנגשים או הסטאטום משתנה - הירירות עולה על שוימון, כעיגי, ירירות מתבמאת אך ורק במעשים, בנכונות להכיא קורבנות.

וכשביל זה צריך ירידות כנפש. לי יש ידיד אחר ויחיד בעולם - אשתי. נכון שכאן סיימת גם והות אינטרסים: כשכילה – ההצלחה שלי היא גם הצלחוה

אני ואשב שהאקויסטנציאליום הוא אחד הויברים תכונים בעולם, לכן אני יכול לשמון על שלווה יש לי הכנה מלאה לחולשות אניש, כן אגי מבורך בהן ואינני משלה את עצמו. אולי אני לא סימפטי, אכל עוד לא קרון שמישה יטען שרימיתי אותר. לא שאני צדים נרול. אני פשום יכול להרשות לעצמי להיות

אילר זויה מצבי שונת. הייתי צבוע כמו כולם. מכיוון שמצבי טוב, אני יכול לוגיטות לעצמי לומר את האמת לכל אחד. יכולים לקפוץ לי. מאחורו עומר חר של מליוני עותקי ספרים, הומתימגן של מאה מליון פראים. שוכ אני משוויץ אכל אני לא צריך. למצטנע, זה שייך ללוסטוס שאני יכול לחרשות לעצמי לא משחק און המשחק, לא בחיר המרטיים ולא בחיי הוכרה. בקביל ווו כתבתי למעלה מיתג ספרים

לסט הצילומים. בגיל עשר נישאה אמו להנרי לוס, כנו של מייסד ה"טיים". מיפגש ראשוני עם הרבה עיתונות. וגם עם הרכה כסף. שנים אחרי כן נאחר מהראיונות הנדירים שנתן למגזין לקולנוע, הוא מביא לידי ביטוי את יחטו לשני האלמנטים - עיתונות וכסף -שהאכא החדש הביא. ויליאם הרס ידוע כמי שאינו משתף פעולה רגול עם התקשורת. הפעמים היחירות כהן היה מוכן להתראיין היו תוצאה של התחייבות בחוזה לקראת יציאת סרט חרש. כסרט "גורקי פארק", למשל, הגריל לעשות וררש לסגור את סט הצילומים כפני עיתונאים. קשה להעריך שיחסו זה נוכע אך ורק מצניעות מופלגת. הוא, ככל אופן, מסכיר את גישתו כך: 'הדרך של הפשטת יצירה או עכודה בכל צורה אחרת, כמו ראיונות למשל, היא לדעתי פגומה. בריום על אותו עיקרון חינוכי שבית הספר שולח אותך לקרוא את הספר ולא ללכת ישר להערות ופרשנויות. זו גישתי, למרות שאני מורע לכך שאנשים מקנלים, לפעמים, הרכה יותר מקריאת הערות על דוסטוייבסקי מאשר מקריאת הטקסט שלו". ועל כסף: "העוני והכבוד הולכים יחר יר כיר. ווה לא חרש. אולי זה נשמע אכורי קצת. אבל העושר משחית. הכוח

האכסולוטי משחית אכסולוטית וזה משפיע עליך. צריך להילחם כוה". הכותרת אגכ, של אותו מאמר היא: "זן ואמנות המשחק הקולנועי", ראה: "זן

רוברט מ. פירסיג, העוסק בהתפלפלוה בת 531 עמודים כמהות החיים. הכותרת המחוייכת הזו היא אחת ההכרקות הנדולות של המאמר כולו. ויליאם הרט, בעקשנות הסרת פשרות, מתחפר לו בראיונות העיתונאיים כעולם פילוסופי, לא נלאה מהתחבטות אינטלקטואלית מרשימה, ומהבעת ספקנות על כל שאלת פשוטה ופשטנית. הכל מורכב ומסובך, ולא פשוט, וראוי לניתוח. אפשר להתמוטט-מתאנרגיה ונשא לאשה את השחקנית מארי באת, ממנה התגרש

> ימודי התאולוגיה, שהרט הצעיר כחר בהם, לפני התפנית ללימודי משחק, נראים, על רקע גינוני ההתפלספות שלו, כמעט מתבקשים מאליהם."אנחנו כני האדם איננו אמורים להבין", הוא אומר אגב שאלה על גישתו למשחק, "איננו גורמים למאורעות וכוודאי שאיננו יכולים לשלוט כהם. אבל אנחנו יכולים להתפעל מהם ולהנות הפעלות הוו. וזה, למעשה, מהות התיאטרון ואני חושב שגם מהות הקולנוע".

ויליאם, יליר וושינגטון, הסתוכנ בילדותו בעולם כעקבות אביו שעבר כמשרד החוץ. בשנת 1968 החל ללמוד תאולוגיה באוניברסיטת טפט בבוסטון. הוא לא סיים את לימורי הרת. "גיליתי שהרת אינה מייצנת יותר. את האנושיות־הכריו, ועכר ללמוד משחק כלונדון. גם שם לא סיים את לימוריו. הוא פרש ונסע לאוסטרליה לעבור בחוות מבשים ויליאם לא שוכח מהר את הככשים האוסטרליות, גם כשהוא מרכר על משחק. "חייתי נוכת בהמלטות דבות של כבשים והן באמת חיות טפשיות בתחליף הלידה רגליהן יוצאות ראשונות. אכל אם אתה עושה מה שאתה כאמת רובה לעשות, ועבורי עבשיו זה המשתם, זה רומה מאור

"לעבורתי כשחקן Binealo 34

את התפקיד הקולנועי הראשון שלו קיבל נשים שנופל קורכן לאשה הפטאלית. "כשאנשים שמעי

מהכמאי קו ראטל, שראה אותר על הבימה. הסרט חיה שאני לוקח את התפקיד בסרט כתום הגוף' אברד לי, זה

מצבים משתנים", שם שיחק מדען וחוצר ברמיונו אל - פורנו. מה אתה עושה, אתה הורס את חייך. ואני אמרתי

תקופת הארם הקרמון, כשנשאל כיצר היתה העבורה להם זה לא פורנו סוג ב' זה מחזה מוסר". הבמאי קסדאו

לתהליך המלטה של כבש. מצאתי משתו שאני אוהב

לומר: איזו תחושה נפלאה זה עושה, וזה עריין כלום.

יאללה, כא נחשוף את המצעים ,וגראה כמה רחוק

מאוסטרליה חזר הרט למגמת המשחק בג'וליארד,

אחרי זמן לא רב. לאחר הלימורים יצא למסע מחוף

זכה לשחק במחזות של יוג'ין אונ'יל וברנארד שאו.

לניוריורק חזר כלי לשחק כמחה "הגרי החמישי". הרט

הוצף ביקורות נלהכות, כיחוד לאחד תפקידו במחזה

"חמישה ביולי", שם שיחק תסקיר של פצוע מלחמת

וייטנאם, הומוסקסואל – שני אלמנטים שיופיעו

על הסרט, ענה: "הלכת מעם ברתוב והטפת מכות? זה

"אם יש לי סצינת סקס עם

תישהי אני לא מתגרה. הזמן

היחיד שעומד לרשותי מוקדש

אפשר ללכת עם זה. לשם אני רוצה לתגיע".

אחריכך כשני תפקידים שונים כמרטיו.

לעשות, והכאב שמתלווה לזה שווה את זה. זה כמר

קצת יותר קל". הפלירס המדהים שבין ויליאם הרס

למצלמה, שאותו זכה להנציח ראשון הבמאי קן ראסל,

פתח את הקריירה הקולנועית המרשימה שלו. בפלירט

חוה, אגב, הרט מרניש מאוד נות. מאור. "המצלמה",

אמר באתר הראיונות, "היא רק קופסה שתורה בדולה

עשויה מפלסטיק ומתכת. היא לא משנה דכר. הרי אין

כה שום רבר מסתורי. האנשים הם אלה שהפכו אותה

לורנס קסראן, כבר הסך תרט לנכם קולנועי בינלאומי,

שהדיר שינה מעיניהן של רכות מנשות כדור הארץ.

לפחות כאותה מידה ששותפתו למסך, קטלין טרנה,

הרירה שינה מעיניים גבריות שמאכלסות את אותו

כדור. כסרט זה מגלם הרט עודך דין כושל, מאצץ חובב

, שחושב כריוק כך, אומר על הרט: "לביל יש מה

שמכנים הופעה מסויינת אבל בהסתיינות הזו יש כוח

עצום שבא לידי ביטוי במרט 'כדונם הגוף'. הוא כישרון

החשניות המינית: של הרט על המסך מהפנטו.

הריחוק שלה, האאוט סיירריות, השתי שניות מחשבה

לפני כל משפט, והעוצמה השקטה שכאילו יוצאת

בכלל כלי כחנה, ורקו אור על החלקים הפחות רוחניים

של אישיותו הרט לא אהב את הפוסוס הכוסי הוה.

קטע מראיוף "אם יש לי סצינת סקם עם מישהי אני לא

(חמשך בעמוד 36)

מדהים וגם אישיות מבריקה".

התפקיר הקולנועי הבא היה בסרט "מלכודת לעד ראיח", ובסרט השלישי, "כתום הנוף" בבימויו של

לגורם בעל עוצמה, מאולץ ומפחיד

אלקטרה. הראשונים במזגנים.

ם מעוניין במזגן*ו* קח נשימה ארוכה של אוויר וקרא בעיון: חברת אלקטרה מציעה לך את המכחר הגדול ביותר בישראל של מזגנים החל במזגני ג'וניור קומקפטיים, מזגני חלון ומזגנים מפוצלים וכלה במערכות ענק למבנים גדולים. ם מגני אלקטרה, הנמכרים ביותר במדינה והמותקנים במקומות שונים בעולם – מארמון מלך נפאלועד מלונות הפאר של לאסרווגאם ממפקים לך מיזוג מושלם באיכות גבוהה. המבחר האדיר מאפשר לך לכחור את המזגן המתאים ביתר לצוכיך.

עבור דור בלחיצת כפתוה.

TILITINE הנוחות שלך-האחגר שלנו

מתגרה. אם אני מחזיק בידי את קטלין טרנר כסרט 'כחום הגוף' אין לי זמן לחשוב על סקס. הזמן היחיד שעומר לרשותי מוקרש לעכורתי כשחקן. אנשים נוטים לכלבל כין הדמות וכין השחקן".

שאלה: אכל קטלין טרנר אמרה בראיון לפלייבוי"שהעבודה איתך הדליקה אותה. הרט:" ככה היא אמרהן סוב, אולי זה היה חלק מהתפקיר שלה. לא שלי. על סקס אני נדלק נכית,

כעבורה מרליקים אותל דגרים אחרים".

ך או כך , הטקט־אפיל של הרט קיבל תאוצה . לאחר הסרט , ולא נסרק טיפיטיפה גם בסרטו של לורנס ססראו, "החכרים של אלכס". כסרט זה הוא משחק את ניק, כחור שחזר ממלחמת וייטנאם אימפוטנט, ציני, שמרוויה את שרנסתו מסוליות חשיש ושאר כימיקלים מעוררים, אך ורק על סמר ודמות שאני מגלם. הרמות שלי אינה שאותם הוא גם צורך. הרטו "אחרי שגמרנו את הצילומים על 'כחום הגוף' נסעתי לכפר את לארי ולורגם קסראון) בנירג'דסי, ישבנו במכונית ודיברנו על לשחק מישהו שהוא כלתיכלהיבלה. כשקראתי מאותר יותר את התסריט, חשבתי, איזה ממזר. איזה סומפלימנט אדיר הוא נתן לי ככך שלקח את כל משום שהם אוהבים לעשות את זה וככל שהעבורה המוב של העבורה". הסישפושים שלי על הרמות בצורה רצינית כליכך קשה יותר, היא מעניינת יותר, אני מעולם לא נכנס ועשה מהם תספיר יסהפה. נהניתי מאור לעשות את ניק, שאינו רציני לגבי שום רבר. זו היתה הדרך שלי להיוח יציב מספיק כדי להתמודר קודם כל עם ומריל סמרים. מריל סמרים עשתה בסרט יכרונות לשים זין על כולם. ושמתיי.

> 1986 זכה בפרס האוסקר על תפקידו כמולינה, אסיר הומוסקסואל בסרט "נשיקת אשת העכביש" של הבמאי הכרזילי הקטור בכנקו. הרט הפגין משחק וירטואווי למרות שהיה מי שכיקר את עודף המניירות הנשיות שסיגל לעצמו כתמקיד ההומומקסואל. "בכל יצור אנושי יש שתי זהויות מיניות ועליך להיות מספיק גדול כדי לחבץ זאת. אין זה אומר שאני דומוסקסואל, אכל יש כתוכי עדינות ואיני פוחד מודג זה רק בגריל את האפשרויות הטמונות בי... ברגע שהומוסקסואל מראה שחוא פנוע מהחברה או מבליט את סלידתו מאי יכולתה לקכל אותו, נוצר מצכ שהוא שונא את חשנאה שלהם ואת זה הוא אינו יכול להרשות לעצמו. לכן קורה שעליזים' מתמודרים עם תחושת הוכל שתם מקבלים מהחברה, עליירי הכלטתה זו מעין התרטחי... התטרים של בכנקו הגיע להרם, למרות שאת

אהב את הסרט הקודם של בכנקו "פישוטה", ואת המגיע לכית ספר לחרשים. שם הוא פוגש בנערה

"בחירת חסרים מבוססת על חשרנות", הוא מסביר את אופן בחירת סרט בו ישתחף, "בוירך כלל אני בודר על כסיס המורכבות והעוצמה של התסרים והאמון שאני רוכש לכמאי. אכל העיקר הוא מה אני חושב על

שאנשים נכנסים עמוק, מתחפרים ועוברים קשה מאוד השאלות. משחק עבורי רומה לשאלת שמובילה לגילוי מאסריטה משהו שלדעתי הוא היסטורי. תפקיד כל כד "גורקי פארק", היה הסרט הכא של הרט ובשנת עצמי. זו לא פסיכואנליזה, לא הפגנת משחק וגם לא עדין ומורכב שמעולם לא ראיתי לפני כן במרס". קטרוים אישי. זוהי אמנות שצצה דרך שאלת שאלות.

> יהמצלמה היא רק סובסה שחורה גדולה עשויה מכלסטים ואתכת. אנשים הפכו אותה לגורם בעל עוצמה"

תפסידו של שלינה אמור היה לשחק שחקו אתר. הרט הרט תפסיד של מורה צעיר ומלא כוונות טובות, התסריט, וכאשר שמע שהשחקן שאוייש לתפקיר לא הרשת סגורה, ממורמרת ,שאינה נוסה בתחילה לקבל יוכל לעשות זאת ביקש למלא את מקומו. ההשתתפות את פלישונו המלווה באלמנטים חינוכיים הרשניים בסרט של בכנקו", אומר הרט, "היתה הימור. ירעתי - לעולם הרממה שלה. כשנשאל את השאלה הכליכר שלהקטור (הכמאי) יש ביצים. שיש לו אומץ לראות את מתכקשת אם ערכב את רגשותיו הרומנטיים מבית עם הרברים ,אכל לא ירעתי אם יש לו את היכולת לכטא - רגשותיו הרומנטיים בסרט, אמר "או בזי, אני מקווה את כנה שראה".

> ההימור של הרט ניצח. אחרי האוסקר והפגנת המשחק המרהיבה שלו בסרט, הפך לכוכביעל הרט יכול לצעוק כמה שהוא רוצה "אני לא כוכב אני שחקו". אבל זה לא משנה.

החסרים. אני בהחלם לא קובע את השתתמותי כסרט צמיה במשחק היא טכם שיש כו איזושהי משמעות, הדי

כמה מהשאלות האלה מאוד מעניינות אותי".

השחקנית החרשת מרלי מטלין, או הברתו לחיים, ושותפתו למרט "ילדים תורגים לאלוהים". בסרט מגלם - סוראסאות, פליני".

שאני מספיק מקצועי כרי להפריד בין שני הדברים".

ורג בלנשין", אומר הרט, "אמר לרקדניו לקראת מותו: 'אל תרקוו'. זה כמו לומר לשחקן 'אל תשחק' – תעשה את הדברים, אל תעשה כאילו. משחק אינו העמדת פנים. אינו שקר. הבעיה היא שאנשים מזרהים כל כך עם הרמות, שאני לא מבין למה הם לא הולכים הביתה ונותנים לעצמם את פרס האקרמיה. אם שמשמעות זו אמורה לפעול כהתחרשות של העצמי. והעצמיות היא של האדם שצופה. אלא שאנשים על העבודה: "אני מעריף זמן חזרות ארוך ככל מזרחים עם רמות שיסרית. הם מוציאים את הגיבור האסשר, כרי שכולם יוכלו לנסרל את עצמם ולחיכנס מהקשרו האמיתי. הישויות של הרמויות הן אמיתיות לעבודה. אני מוצא בכך את אחר האספקטים וחקובים ",כי זון נוצרות על ידי דרך הקליטה של הצופה, אבל ביותר בעבודה. אני רואה את עיקר עשיית הסרט בכך י אני לא אדראי להן. אני לא רוצה ולא עורך דין ולא הומוסקסואל. זה בכלל לא משנה מה אני, וזה החלק

זה אולי לא משנה, אבל מעניין. השחקנים שהיה לסיטואציה אם יש לי את כל התשובות. אדם צריך רוצה לעבוד איתם זמ ג'ורצ' סי. סקום, רוברט דהניוד

והבמאים שלא היה מתנגד לחשתתף בסרטיהם: "סטגלי קובריק הוא יוצר מעולה. תוא אולי יכול להיות שנה לאחר שוכה בפרס האוסקר, זכתה כו מעמסה לא קטנה בעבודה, אבל זו מעמסה שתהיה מאוד מבורכת כביתי, ויש הרכה אחרים סובים:

ואיך אפשר כלי שאלה על העיטוקים כומן הפנוי, איות תחביב שניים, "אני מבלה את הזמן עם כני (פנישואיו למארי באת), מעביך תחנות פלוניזיה אובססיכין קורא, כוחת בקירות, תותה למה כבר שנתנים לא סידרתי את המשרר. לפעמים אומה. בתקופות הרדה אני הולך לפסיבולוג ואני די מצמער שאני רואה אותו, כי במילא אין לי מה להגיד לו, ובעצם אני די מאושר ואין לי חשק שמישהו הרכן לי את זוו". צורק, מאה אחוו.

מיכל קמרא

מערכות בישול ואפייה אלקטרה.

עבור דור בלחיצת כפתור

במערכות בישול ואפייה. תנודי המיקרוגל ותנורי הגומחה של ווסטינגהאוז, יחד עם תנורי המולטיסיסטם המשוכללים של אלקטרה – מהווים את הרביעיה וומבוקשת ביותר בישראל במערכות בישול ואפייה. בנוסף עליהם מציעה לך אלקטרה מבחר ענק של מוצרים לכל בית ולכל פינה במטבח – החל מכיריים וקולטי אדים וכלה בתנורי גז מעוצבים להפליא. מערכות הבישול והאפייה של אלקטרה מהוות נתה גדול בעוגת המכירות של מכנולוגיה לבית בישראל.

计对流的 医动物 计操作权 建铁铁 医铁铁铁铁

TIUDINE

הנוחות שלך-האתגר שלנו

unenjo 36

מסע החיים ושנת הארבעים

מהלומת רגשנות מופרות

במשך שכועיים תפסו אותי בציצית ראשי העיפו אותי לפוליז. לווארשה, לקרקוב, לאושוויץ ולבירקנאו, ללוכלין ומאיידנק וממיידאנק – היישר לישראל עם נחיתה לא לעניין בכלל בפרנקפורט.

וכישראל יום העצמאות, כולל מפגן ורו"ח חנייה מנעיל וסאריסטי בתליאביב, וכל הזמן אני שרוי לי ממש באמצע ים של אלפי נערים ונערות יהודיים מכל העולם, לבושים במין מעילון כחול שעל גכו מגן דור לכן מעוצכ אגמית. יסלחו קוראי לגפש עלובה זו שהיא מקושקשת עכשיו ומכולבלת מעט ואין היא משכילה לשים שכל טוב וסרר בדבריה.

מצעד החיים

פעם לפני כשלוש שנים העלה אכרהם הירשזון רעיון ליד שולחן פורמאייקה דמויית טיק כמשרד מול הסינמטק ומפעל הפיס בתל־אכיב. המחשבה היתה – לערור מצער של אלפיים כני נוער יהוריים מכל העולם בפולין. אחרי עוד כמה ימי מחשבה הועלה גם השם -

כאשר רעיון גהפך להיות מציאות, קורים הרברים שאי אפשר להעלות על הרעת.

מסלול הרוחות המקיפות את כדור הארץ שינה ממנהגו כחורש האכיב, והוריר שלג על ראשינו. הלכנו. אני תכוך אחת השורות. שקט, וטור ארוך יוצא מן השער שעליו כתוב "העבורת משחררת". קר מאור, כאופן לא טבעי.

אשה אחת שם אמרה ליו "לשער הזה גכנסתי כאסירה". עיניה היו אדומות מאור.

"שלוש נסמות יש לי", היא עור אמרה, ראיתי שחיא לא איתי בכלל כשהיא אומרת את וה: "האחת שאני חיה, השניה שמדינת ישראל קמה, והשלישית שהמצעד הזה מתקיים".

הטור הלך על כוככית המוות מאושוויץ ער לבירקנאו. נכנסנו למחנה האימים העצום. שם יצאתי לרגע מן הטורים והכטתי עליהם מן הצד. על הראמפה, לאורך פסי הרכבת, היו מעל

לשלושת אלסים איש. המון כני ארם, אנשים יסים מאור. ככה נראה משלות אחד, שירר לו וחי מתא לתאיבלי הכוונתי.

פעמיים הייתי בענר לבירקנאו, בקבוצה סטנה. כשראיתי שלושת אלפים יהודים לאודר הראמפה הבנתי עוד רסים ממה שלא אבין לעולם, ואשר ממנו מורכב חרבר שקוראים לו

धानहरूवि ३८

בכלא תגסטאפו בקרקוב ישבה גוסטה דוידוון יכתבה יומן. דולק ליבטקיר היה כלוא שם, וגם

שימק, וגולה מירה עונתה עד שגתעוורה. לוחמים יהודיים נגד הנאצים. שנתפסו.

פעמיים הייתי בקרקוב וכמו גודניק שאלתי מדריכים איפה הכלא הזה. הם חשבו שהוא כבר לא קיים, אבל לי כרור שכלא לא הורטים, אלא מעבירים משלטון לשלטון.

הפעם לקחתי מונית. ידעתי מן הספרים את שם הכלא, וקיוויתי שאני מבטא נכון את מה שקראתי באותיות עבריות. "מונטלופיק" אמרתי לנהג. הפולנית שלי חלשה מכדי שאוכל להסביר יותר מכך, ואם הוא לא יכין – אני אבוד.

"מונטלופיקז" תהה הנהג הקרקובאי על יער הנסיעה של הנוסע המוזר שלו. "מונטלופיק סינג סינג".

סינג סינג, מלה בינלאומית.

הגעתי למקום הקרוש, ירדתי והכטתי בכניין הענק כנוי הלכנים האדומות, מוקף החומות. התיל והמגדלים.

התחלתי ללכת סכיב ולהביט כרי. לקבוע את המראה בזכרוני. מראש פינת החומה הביטו בי עיניים. הקפתי את הפינה והמשכתי ללכת סביב ולהביט. ירתעי שאני בארץ טוטאליטארית ותיכף זה יבוא, ואכן, הגיע אלי חייל ושאל: מה אתה רוצה כאןז

לא הייתי צריך תרגום כרי לדעת מה הוא שואל. גם בארץ לא טוטאליטארית היה מגיע מיר מישהו אל טיפוס שמסתובב סכיב סכיב לכלא ומכיט בו בחודרנות.

"גסטאפו" אמרותי לו, "נאצי".

הוא מיד הכין. אה, אמר ונסוג, ואני הלכתי עור ער ששבעתי.

כטרכלינקה, כין אלף כניינוער המומים וכוכים, משוטטים או מושלכים כדד וכחבורות בין האכנים, נוצר באחת הפינות מעגל של קכוצת צעירים מישראל. הם הביאו איתם טיים, והשמיעו לעצמם את "מרכלינקה" של יהודה

שבועיים של מסע אושוויץ־ישראל עשו עים למדינה לאירוע בעל עוצמה ריגשית של מרחם אף. 15. הרגשתי את העצמאות למרות שיעקב אגמון דאג ככל יכולתו שאף אחד לא ירגיש כלום.

כל עליבות חג המחזה העברי וכל סמרקציה חג המשורר, דעיונות הוקירהמיים, נעלמו מול האמת והחור של מסע בפולין ובישראל בלב אלפי כני נוער, ואולי, כך שמעתי, כתבו חיים כן־נר או יצחק כאר, כמרומני, דברים באיוה מוסף חולף, יכול להיות. לא קראתי ולא אקרא. גם לא של חכמים אחרים, לא כחגיגות הארבעים למרינת שלי, שתן ארבעים שנה יותר מאשר אנשים כמותם נתנו לה לפני ארבעים שנה.

המפגז ראה.

משרה התעופה נסעתי לרמות השבים. ציפיתי לראות שלט מסויים כדרך, חירוש בעבורי אחרי כמה חורשים בהם לצערי לא הייתי כאן. זהו, ראיתי אותו לפני צומת מורשה: "לאריאל סע בנתיב השמאלי". טוב על הלב.

אחריכן ראיתי להפתעתי שלט שבכלל לא רציתי לראות, ובאמת לא היינו צריכים לראות שלט כוה דווקא ביום העצמאות ה־40. אנשים סרי שעם הלכו ותלו בכל מקום: "זוז עם מוח וכוח", "ווז עם מפלגת העבורה".

כוח ומות. אני יכול לראות את אלה של תפסו ולא יתפסו כלום יושבים ומחברים את הסיסמה: "נכתוב כות, זה ישפיע על ערות המזרח, הם נמשכים לכוח".

אגב, הערה גרפית מחולהינפש כמוני: האותיות של המלה זוז מעוצבות ככה:

אני מצטער, אבל הקווים הקופצניים האלה ברגלי האותיות מזכירים לי את סמל ה"אס.אס". אני בטוח שתתחשבו ברגישותי. אני מעדות

ובכן, תקנו נא. או יותר טוב, הורידו את השלטים בינתיים, וחכו עד יום תחילת מועד הבחירות ואל תערבבו אותן עם הגיגות הארבעים.

בשער 10 של אצטריון רמתיגן, בו ישבתי במפגן צה"ל, מכרו יותר כרטיסים מאשר 'מקומות. אנשים עמדו, לכן, במעברים, והסתירו. גם זו המדיגה שלי: צעקות "לשבתו לשבת שמתו", וצבא שיכול לתדלק באוויר ולהגיע לכל מקום כלי ויזה, אכל לא מסוגל לתאם כין מספר הכרטיסים למספר המקומות.

מפגן צה"ל היה יפה. אין הישג גדול יותר לעם שלנו מאשר צבא. יש הסבר משכנע למשפט האחרון בחדר אטום עם חור בתיקרה כמקום ושמו מאיירנק כו הייתי שבוע קורם לכן. מפגן צח"ל היה נהרר. קטעי הקישור היון רעש רקע הכרחי ולא הפריעו כרוב המקרים. הפעלולים היו מוהימים. ראיתם, ואני, שישבתי באיצטריון, הסתכלתי בשמיים, ופתאום, כשהרליקו את כתובות האש "אני נשבע" ודודו פישר דיבר על היותו בגטו וארשה, בדיוק או -בפל כוכב

כנוסלו הוא משך אחריו שובל חותר קצר. לא המצאתי את זה לצורך סיום נאות לעמודו באמת הוא נפל, ואולי עוד מישהו מ־50.000 צופי

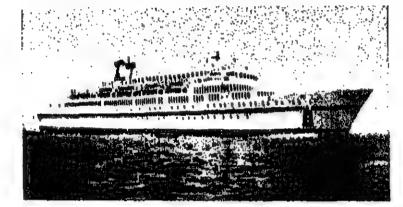
כוכב נפל בשמיים והוא לא חיה עשוי מקרו

ackyed andersed error for kee חינם !!! ללא הגרלה !!!

שייט באוניית הפאר פרינססה

(מיום חמישי עד יום ראשון - כולל 3 ארוחות ביום. כולל סיור מאורגן באוטובוט.

באוניה קזינו מפואר, מופעים, חנויות פטורות ממכט ועוד...)

לכל הקונה: .

מזרון זוגי סילי פוסטרופדי או מיטת בסיס זוגית סילי פוסטרופדית.

או פינת אוכל מעץ (שולחן הגדלה + 6 כסאות).

או מערכת ישיבה לסלון (ספה תלת מושבית, ספה דו מושבית וכורסא). או ספת נוער כפולה עם מזרוני קפיצים.

או חדר ילדים מושלם.

או חדר שינה מושלם.

או מערכת רהיטי גן מפלסטיק (שולחן אביב + 6 כסאות 5 מצבים עם ריפודים + שימשיה שוודית)

מתנות לכל קונה המביא מודעה זו*

(רדיו טויפים, מצומים, רדיו שעון, מחשבי כיס,

מגהצים, סירי טיגון חשמליים, שואבי אבק ועוד...)

ל־200 הקונים הראשונים מזרונים באספקה בוודון**

פטור ממע"מ לעולים חדשים.

¥ בהתאם לסכום חקניה מינימום 300 ש"ח. א במידות הקיימות במלאי. אפשרות ל-12 תשלומים באמצעות ויזה עדיף וישראכרט גמיש.

חב"רון ניר צבי ומול צויפון 18-229546

מיטה זוגית + שידות תוצרת הולנד סספם החל מ־499 ש"ח

המכירה

במבעל

בניר צבי

20.00-11.00

שולחנות מחשב חחל מ-69 ש"ח

כסאות מצבים מפלסטיק לנן החל מ־79 ש"ח

חידות ועולות לטלויויה סטריאו ווידיאו החל מ־99 ש"ח

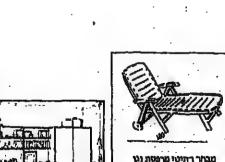
שולחן גן • 4 כסאות מפלסטיק החל מ־199 ש"ח

מיטות נוער תוצרת חולנד 2000 החל מ-199 ש"ה

שולחנות כוניבה עם מגירות החל מ־199 ש"ה

מורון כופיצי אורטופדי 190:140 מחל מ־199 ש"ח

נדנדות לגן החל מ־399 ש"ח

נסיונות חנחיתת מחים, תגילשונים. לעומת זאת, חפעילות המבוקרת יותר, הפחזת אכזרית, המרי האזרתי עם תנשים והילדים, זה בא ומתכונן מבפנים.
"לא תשכלנו עד כה למצוא תשובות למאבקים התקשורתיים, אלה שמראש מיועדים לצילום, לטלוויזיה, לעתונות. לדעתי, ישראל שנחת שכלל לא הכירת. בכך שמדובר בתיאטרון, וסיונגה את האירושים כשוג של בעית צבאית, בעוד שון בעיח הקשורתית ומולח יש להציב מומחי מקשורת שיהט השוגות ומעות חולם למח שהיא מצים. "עד כה לא נעשת ומיון לשפל בכך כבבעים תקשורתית שוורתים לתקשורת. אינוע מוון לשפל בכך כבבעים תקשורתית. "עד כה לא נעשת ופיון לשפל בכך כבבעים תקשורתית מציון את השטחים לתקשורת. אינוע לשלות אנחוף מול מצלכת, לדתוף ואילוצים בשטח, לתחלים, לשלות אנחוף מול מנותר הוה אינועה בשטח, לתחלים, לשלות אנחוף מול מיות לחץ ואילוצים בשטח, לתחלים, לשלות אנחוף מול אוו אוו אלוצים בשטח, לתחלים, לשלות אנחוף מול אוו אוו אוו אוו אוו אוו אוו אווים את השובות השובות האווים אווים א

ואילוצים בשטח, לתחליט, לשלות אגרוף מול מצלמת, לרתוף עתונאים מבלי לתיות מודע לכך שמעשה כוח, איך צלם מוכח, ייראה מיד בחוך שעות מעטות במיליתי בחים בעולם. "חסתמכנו על תקדימים לא מתאימים, כמו מוקלוד

כאילו מדובר במיניסטריון הסברת לכל דבר, תקציב ההסברת שלו גדל בחתמדה. יש לו תחות רדיו המשדרת לשטתים (גם ארגוני טירור בדרום אמריקת הפעילו תחוות רדיו לא חוקיות, נודדות). יש לאש"ף יועצי מעמולה ויחסי ציבור גם מחוץ לאזורנו. ניכר היטב שיש חלוקת תפקידים ותיאום בפעולות: מכצעי האלימות האכזריים, הקשים, נעשים מבחוץ – למשל

"חסתמכנו על תקדימים לא מתאימים, כמו מוקלנד

וגרנדת, שת חיות מדובר במעולות קצרות מועד, במקומות
מרוחקים עם אוכלוסית מקומות, לא מתותכמת מבחינת
תקשורתית. כאן האוכלוסית מקומות, לא מתותכמת מבחינת
תקשורתית. כאן האוכלוסית האוכלוסית המקומית, בעלת
המודעות התקשורתית, תנכונות לארת עתונאים, להסיעם
לכל מקום, לראו להם, ליידע אותם ללא הגבלה – אוכלוסית
שיש לה מצלמות טלוויוית ווידיאו ביחיים ויכולת לסמק
צילומים מעעמת, לפי שיבקש – תיווצר תלות פוחלטת
במקורות ערביים מממורמרים ומנמתיים. לא נצלית אימוא
לעולם לסגור את חשטחים לסיקור ואם ננסת זאת נשלם

מתיר הרבה יתון כבו. "ניסיון לטפל בתופעת בכלים ישנים, לא חבתנו נכך שמדובר במתכונת תדשת של הצגה בתיאטרון מטירור.

"אני למשל סבור כי בפרשת אנית המגורשים חייון צריכים לטפל אחרת. אני הייתי מארת את הנוסעים עלית, מפגישם אם נפגעי פעולות טירור, יגם עם באי בית הגפן בתיפת המטפת מערכת יחסים אחרת בין ערכים ליהודים. תייתי מזין את התקשורת בתורימי מידע משלי, לא חוסם. הייתי בודק תחילת מיחם המגורשים ודואג לפרסם מי ביניתם

יכל זון מתייב דרך חשיבה אחרת, מעון, התאמת כלים למלחמה בעירור מטוג חדש".

כבר 20 שנה עולות ה"הצגות" על כימת התיאפרון
המוזר הזה, והעולם ממשיך להיות מרותק: פיגועי
טירור. אירוע תקשורתי תפוד כמעט לפי מידה: אקשן,
אלימות, עצבי כרזל, מתה וסוף שאף פעם לא בטוח. ד"ר
גכריאל ויימן, אוניברסיטת חיפה, השלים בימים אלה
מהקר מירוף בנושא. מסקנתו: "אם לא תימצא דרך
להגביל את התופעה. היא תגדל, תחריף ותהיה אכזרית,
אלימה זותר, עם שיאים חדשים ומפחידים"

מאת אלכס דורדן צילם: שמואל רחמני

בנים, נבקם נאינת פקונדני, אייוכת הנקונם נייטיפקת, שהטפן מטיכ
באינק בנים נאינת פקונדני, אייוכת הנקונם נייטיפקת, שהטפן מטיכ
באינק בטינ ייטית בני אייונית בפנים אישוים ב גראנה סנטיאלה התינה
שעל נייטיק בייטין נייטיקאני, עם 20 פנין ערופה
מטאקינה בניטין משקיו, מפר, כטיים המשקיו שמתה הנאייניםצצה
מטאקינה בניטין משקיו בפיק להאי לעיתקן בטחנני מוחדי, טיפר, בונית במטקיו שמטקה מיטיקה שצפין בניטין המטיכה בפיסי הורינת בפוקים, שלושק שומקים שצפין בני בונית בייטי בייטי וורינת בפוקים, שלושק של מטימה בפיסי וורינת בפוקים, שלושק של מטימה בניטין במאוניה במונים לפוצין את המטוס, תבעים הייטיפים ומרשות במוניה באו

FOR AN INDEPENDENT PALESTINIAN

מוסטר של אש"ף – חם

ספק, קשה לתודות בכך, אבל מבחינת הטירוד זה היה מופע מוצלח מאוד. כבת אחת, כמקום מרכזי ביותר, הועלתה הצגה שריתקה את כל חעולם. אמצעי התקשורת היו שם עוד קודם לכן עם כל הציוד הטכנולוגי המורכב שלהם, עם המצלמות, הלוויינים, קווי השידור. הכמה הועמרה איפוא כולה לרשות

ארגונים, "כוכבי התקשורת".

כחיפה את מאגר הנתונים הממחשב שלו כנושא הטירור: כל התירשומת על כל פעולת טירור שנעשתה בעולם, החל כ־1968 – ומאפייניה: מקום, ומן, סוג האירוע ותיאורו, המכצעים, המסרות שבתרו, מספר ההרוגים והפצועים, המניע. הפתבר כי מ־900 ארגוני

רשחות הטלוויזיה האמריקניות, חשובי העתונים כארה"ב, קנדה, אנגליה, צרפת, גרמניה ועתונים כישראל ובמקיסטן. נבחנו אילו מהאירועים מיקרו

מרוע תיאטרון? ויימן: "כי יש כאן כימה ענקית (אמצעי התקשורת) ושחקנים – שחלקם נבחרו באופן

מקרי (הקורכנות) וחלקם מקצוענים, המשחקים על'פי תסריט שהוכתב מראש. יש עלילה רראמטית, במאים, מפיקים, עתונאים־מכקרים וקהל - דעת הקהל היושבת ככית, קוראת עתונים, צופה כטלוויזיה ומתרשמת ממה שמתרחש במדינות רחוקות". תחילת "תיאטרון הטירור" כתופעה של שימוש בתקשורת, כאמצעותה הכיאו קבוצות שונות בעולם מסרים פוליטיים, חברתיים, דתיים ואחרים, לידיעת

קהלים שונים – בראשית שנות ה־70. 900 ארגוני טירור מככנים כהצגה המתמשכת הואת. מ־1968 ועד היום הם כיצעו יותר מ־5500 פיגועים. אך רק שליש מהם הגיע לידיעת התקשורת. המסקנה הבלתי נמנעת: ביצעת ולא פירסמת/שיררת/צילמת – לא ביצעת...

"אפשר להצביע על תמונת הפתיחה במחזה הוה", אומר ד"ר ויימן, "כאירוע תאונתי שאירע לטירור הפלשתיני. בספטמבר 1970 נחטפו ארכעה מטוסים. שלושה הונחתו כשרה התעופה הנטוש כוארקה, שכירדן והרכיעי, ג'מבו גרול שלא ניתן היה להנחיתו שם, הוכא לקהיר ולאחר שהנוסעים פונו, פוצץ על הקרקע. אותה שעה, כוארקה, הסתוככו 276 כני ערובה מפוחדים אך חופשיים, על המסלול הריק ועמם הטירוריסטים הפלשתינים שחטפו אותם. להפתעת החוטפים, שלא תיכננו מיתקפה תקשורתית שכון, הגיעו עתונאים מכל העולם, במהירות רכה. אחרי הכל: חטיפת שלושה מטוסים כיום אחר, למקום אתר, היא אירוע תקשורתי ממררגה ראשונה. להפתעת העתונאים לא היה מי שירכר איתם. להפתעת התוהו ובותו היה מושלם והתקשורת ראיינה את עצמה. בסיקור תקשורתי רחב יותר". אבל הטירוריסטים למדו את הלקת.

"בספטמבר 72' רשם הטירור הפלשתיני את חהצגה המרשימה ביותר עד כה, כהסטוריה של 'תיאטרון הטירור' - אולימפיאדת מינכֹן. לנד, ללא

ב־20 השנים האחרונות יש יותר טירור וקרכנות. אחת הסיכות לעליה כמימדי האכזריות: הצורך ליצור אירוע דרמטי ומרתק יותר מקודמו״

'הקרבנות הנבחרים לשמש שחקנים בעל כורחם בהצגה, הנחטפים, אינם חשובים והיעד האמיתי העולמית"

רעיון הנוגר את רוח האתוה האולימפית, אכל כאותו לילה ראו חצי מיליארר אנשים בעולם, כשידור הי וישיר, אידוע מחמם ולראשונה התוודע קהל עצום שכוה למושג 'הבעיה הפלשתינית'. בסקרים השוואתיים של לפני ואתרי, נרשמה עליה תלולה, במרינות המערכיות ובעיקר כצפון אמריקה, למודעות

שניים נוכמספרים מדוייקים: עליה מ־0.2 ל-11.8 אתת הסיבות לעליה במימרי האכוריות של השירור: הצורך שלא לחזור פעמיים על אותה סצינה, כהצגה חסיפת מטוס נעשתה אירוע משעמם, בעיקר מבחינת הטירוריסטים, היו שם כל כך הרכה עתונאים... אירוע דרמטי יותר, אלים יותר מקודמו, כדי לוכחת

במקביל, נבדק הסיקור של כל אירוע בשלוש

כשלעצמם. דם רק יעדי ביניים הוא התקשורת

הציכורית לנושא הפלשתיכי.

הטירור בעולם היו רבים שפעלו רק פעם אחת ונעלום רוב הפעילות נעשית בירי קבוצה מצומצמת של

(חמשך בעמוד 48)

"חטיפת ספורטאים כאולימפיאדה ועא כמובן

צאנר, אומר ד"ר ויימן, "שלא רק שיש באנר, אומר ו ו וייין יותר טירור, כעשרים השבים האתרונות יותר טירור, אלא שיש גם יותר קורבנות. חישבנו ומצאנו שקיימת מגמה כללית של עליה כמספר ההרוגים, כממוצע, לפעולה. כסוף שנות ה־20" היה הממוצע פתוח מהרוג אחר לפעולה והיום – כמעט ליצור אירוע דרמטי ומרתק יותר מזה שקדם לו הרצון התקשורת שמסקרת אותו ולכן מופעל על הטירוריסטים לחץ כבד, גם מחבריהם, לנסות ולהפיק

הדלת אטומה ונעולה. צריך לצלצל. מישתו פותח ומסתכל עליך, ודק משנחה דעתו – מחייכים אליך, מלווים אותך לשולתן הערוך, מדליקים את הנר ושואלים אותר איזה אפרטיף אתה יש הכל, אבל אישית אנו מעדיפים

רוסלקה" שבטיילת של

לשם במקרה. לא הדרפים דלת וגכנסים.

תל אביב (הרברט סמואל 88),

לא כאים רק כדי לאכול. באים לשם לבלות, לחנוג. לא באים

משהו ממכתר הנודקות שהם מחזיקים שם. ה"אבטולוט" השוודי, לדוגמה. ב"רוסלקה" הוא מוגש בכוסית וקחזכוכית, צוננת מאוד, ויחד עימו פניעים לשולחן לחבניות חמות. מימרה המאה, תפרים של יינות ותפרים של שכל. עד שאתה לוגם ומעיין בתפריטים נכל כובד הראש הראוי, אתה שומע את הפסנתר מנגן ושר ואת הכנר מלווה אתו. ברוב המקרים אלה שירים רוסיים שנתפכו לשלגרים בינלאומיים, ישנים מאוד וגם תרשים יותר, מ"עינים שתרות" ועד "וינגרלה". שהוא, כעצם, קיר יונוסלווי בן 70 שנה לפחות שאומץ על ידי ההסים ובהפך ללהיש.

מקום עם אווירה, "רוסלקה". על הצמה – שטיווים. על הכתלים – ציורי שמן ומעין גובלנים. על כל שולחן אנרטל גבהבי ובו פרה. אם תרצו זוהי מסעדה רוסית ("רוסית לבנה", כמובן). אם תרצו – צרפתית. אם תרצו – שתיהן 117 17

מנהלת את המקרם מאז נפתח לפני כצו שנים אשה תמירה, כעלת קלמתר מעניין, העונה לשם רחל. היא המארחת את הלקוועת, היא המסבירה באורך דות סה מפתחר מאדורי השמות שבתפריט. אומצת טודנדו רוסיני עם כבר אות, אכל פני תפריסים לא והים: כזה שמקכלת נגיע לקוטלט הזה. הצשה לא מופיעים המחירים, שלא

את הארותה מבקש שולחננו לפתוח בקוויאר רוסי, עם בלינים ושמנת. אבל תשמה לאידו של המארח, או – העראק של המרוקנים

מניקם" הוא עראק תמובר לחצר בצרפת את העראק של יונות לוצאי צפון־אפריקה, אשקלון, מקבלה החברה הישואליה כפרט לאלה מתם שהיו אמונים על את המירשם והרשיון ליוצר את לניתה אניט. כמו ה"פרנו" ה"מניקט" - כאן. וה"בקארדי" לצרפתים, כך ה"פניקס" -למרוקנים.

לאתרונה החלו "יינות־אשקלון"

לווצד ולחפיץ בארץ את עראק

הדמתקס", לאחר שעשו עיסקה

העראק הוה, בעמפרעורה חחדר צלול כמים זכים. עם קירורו מתערפלת שקיפותו, אך חוזרת שוב לצלילות עם עליית הטמפרטורה. בר אן אחרת – עם קוביית קרח ו/או מים חלופון עם חברת "לח־פניקט" צוונים וכמה צלוחיות של מועים לצרמתו תמורת המירשם והזכיון עובים - מסתלבתות עלאיביימאק

על שמוציאים עליה ממון כה רב.

חגיגה רוסית עם קוטלטים ונוסטלגיה

לך 8 שקלים בלבד. 39 שקל תעלה לך כשמשני ציריו ערימות טבעות בצל דקיקות, תלולית של גרירת ביצה קשה, לשלון שמסבים בו אשה וגבר מגישים קוטלט קייב – רק 22 שקלים. ותיבף לימון, מעט ירקות וצלוחית קטנה עם שמנת חמוצה. דג מצויין. הפירושקי, שמגיעים מיר לאחר־מכן, ממולאים בכרוב, פטריות,

רחל מ"רוטלקח" ודוגמאות ממטכחה. חסרים רק צלילי הכיוור (צילום: שמואל רחמוי).

תפודים ובשר. הציפוי יכש ופריך. הטוג שכונם הוא הממולא בשר, ככל תנראה טחינה של "זוכות" פילה בקר. אחרייכן מניעים המרקים: מרק מוקרם מחרד טרי, ובורשט אוקראיני. שניהם מיוחרים במינם. בסים הכורשט חזה הוא מרק בשר ועצמות שבושלו בו כרוב וסלק, ולקראת סיום יצקו פנימה שמנת חמוצה. מרק התרד הוא גאוות המקום. יספרו לך שם כי לילח אחר לגם שם דן בן אמוץ מחמרק הוה. כשטיים ביקש פרוסת לחם טרי, ניגב את הקערית על שהכהיקה ואמר למלצרו חביא את הקערית לטכח כדי שיבין מה דעתי על המרק שלו...

לחילופין – שלא ינקוף אותה מצפונה רחל מתנצלת ומסבירה כי מסערתה הגיע תור המנות העיקריות: קוטלט מנישה את הפרים היוסרתי והיסר הזה קייב ושישלים סווסאוי. הקוטלם של מקדם לא זול, "דוסלקה", אבל נותן רק כאשר מצוי בשוק קוויאר אמיתי, קייב אינו אלא כרע עוף – רבע מהציו תמורה. כבד אווז על טוסט, כמנה ולא חיקויים מכיצי סלמון וכרומה. העליון - שהותירו כו רק את עצם הכנף ראשונה, עולה שם 27 שקלים. אכל אם המארת, שהוא מן ה"קכועים" כאן, מציע זאילו את חללו מילאו במין רכיכה תזמין סלט תרד טרי עם קותלי חזיר שנתחיל במכחר של פירושקי למיניהם מוקפאת של חמאה עם תכלינים. יחייבו אותך ב־6 שקלים כלבד. בעבור וכן שלא נפסח על הרגימלוח. פרוש משהו־משהו. השישליק שקיבלנו היה הסילוגים מוקרמים כשמנת וגבינה יגבו לחצי לכל אורכו וכלא עצמותיו מגיע קוביות בשר פילה שקורם צלייתן שרו מכך 27 שקלים, אכל זוג פירושקי יעלה הרג המלוח בצלחת אווואלית גדולה, במרינדה והוספגו ברוטב חריף. טוב מאוד.

כתוספות למנות העיקריות קיבלנו פשטירה מטוגנת של תפורים גרורים, ותרר עשוי בשמנת. לקינוח אתה יכול לקבל קרפיסוזט, סלט פירות, מבחר גלירות הכית ("פרפה") ועוגות למיניהו. טעמנו מ'פרפה' הואניל והשוקולר. לא התלהכנו. בפעם הכאה ננסה מנת קינוח

באמור, לא רק לסעוד באים הלום אלא גם לכלות, לתגוג. על כן, כין מנה למנה, קמים ויוצאים במחול. ואם נקלעים לערב "כוב", בו קהל הטוערים משתף פעולה עם הלהקה, יש מתיאות־כפיים קיצביות ויש כמעט שירהיבציבור, עם הרבה התרפקות ונוסטלגיה

גם גביעי כדורסל חדרו הקטן, בקומה העשירית של מגדל 🛶 תזכוכית והמלדה באוניברסיטת חיפה,

משקיף אל הנוף עוצר חנשימה של הכרמל והמפרץ, מוקף שפרים, תיקים וגורי עתונות הוא יושב, עם מקלט רדיו בחיכון תמידי על אדן החלון, כורסא וכסאות שנושקים זה לוה. ד"ר גבי ויימן מנסח להחגבר על הצפיפות ועל זרם העלפונים המציף אותו'מדי שעה. ד"ר ויימן, כן 37, שהשלים זה עתה את מחקרו, נשוי לשופטת כבית הדיו לעכודה שוה מקרוב מונתה, נאות

ויימן. יש לחם שני ילדים. כין הספרים ועבודות תלמידים ומחקרים. נראים גם גביעים ומגינים בכדורסל: "ממשחקי וכחרת האוניברסיטה. הרי צריכים גם לחלץ

עוסק בתקשורת ככלל, ומתמקד גבעיית הטירור בפרט. התארח באונירסיטות בארת"ב. קנדת וגרמנית; הית תוקר אורת כמכון ראנד רב היוקרה בארה"ב. לפני מחקרו הנוכחי, השלים ספר באנגלית, "שואה על כס המשפט", על פרשת הנאצי מקנדי זונדל והתייחסות התקשורת אליח. "איר הגעתי לזהז – אחרי השיחרור מצה"ל.

ב־1972, נסעתי לטייל באירופה. הגעתי למיוכו כאשר התרחשת פרשת רצח תיוו באולימניאדה. התרשמתי עמוקות מחסיקור התקשורתי ואיך שהאירוע האיום הזה ריתק את חעולם. מי ידע קודם לכן על 'ספטמבר השחור'. כך נתפסתי לרעיון, שבעצם יש לאירוע הוה שתי ומות: תחטיפת והרצח עצמו, האירוע האלים והאכזרי – ותופעת החיאטרון, המותחן, ההצגה – ותפקיד התקשורת בכל ההתרחשות. כר זת החחיל. המחקר הנוכחי נמשך המש שנים."

(המשר מהעמוד הקודם)

העתונים כארה"כ, "ניו־יורק טיימס", "שיקאגו טריביון", "לוס אנג'לס טיימס" ו"וושינגטון פוסט", יפרסמו בעמוריהם הראשונים וכהבלטה את כל ררישותיהם – מינשר פוליטי, מכולכל ומוזר, שכנסיבות אחרות, כמודעה מסחרית, היה עולה להם מאות אלפי דולרים – והעתונים נכנעו לדרישה ללא ניר עפעף. ה'הראלד טריכיון" הכינלאומי, התנצל על שלא פירסם מכוקשם, כי הפנית אליו הגיעה באיחור, אחרי שעת הסגירה.

התוטפים איימו לפוצץ מטעני חבלה שהטמינו לדבריהם בניו־יורק, שיקאגו, מונטריאול, פאריס ולונדון – אכל הטילו שם רק כרווים וורודים, כשטסו ב"טיסת הפצצה" נמוכה מעל השאנד־אליזה ההומה או, רתוב אוקספורד ואזור הפרלמנט בלונדון.

נחיתת התירלוס כאיסלנר, תוך הציית האוקינוט האטלנטי, שכוונה עם מטוס ליווי (התוטפים טענו שאין להם מפות), טילפן אלמוני לסוכנות "רויטרס" והודיע שאש"ף סיפק למכצע את ההררכה ולוב את המימון. אחר כך אמר ש'הברית עם החוטסים מבוטלת כי הם טרחו לפרסם במודעות רק את עניינט ושכחו את

נשיא ארה"ב, ג'ראלד פורד, נשיא צרפת, ז'יסקר אסטו וראש ממשקוז בו" בהתייעצויות קרחתניות וגורמי בטחון נקראו לתכנן מכצעי השתלטות.

כשהסכימו התוטפים להיכנע, בהשפעת אשת מפשרם, כנמל התעופה "שארל רה גול" כפארים, מול מאות מצלמות טלויזיה ועתונאים, פנת אחד מהם לצלמים, וכתיוך רחב, שתי אצבעות זקורות ב"וי" וצחוק פרוע, הכריו: "אחרי הכל, זה רק שואו ביונס". המותחן המוזר הוה, מ־10 בספסמבר 1976, הוא

חמונה אחת כלכד כספסטאקל הגדול, המועלה ככך עשרים שנה על בימת "תיאטרון הטירור" - מושג, שטבע ד"ר גבריאל ויימן, מרצה נכיר כחוג לסוציולוגיה כאוניברסיטת חיפה, במחקרו המקיף על טירור כעולם, שהושלם עתה

Binealo 42

43 ชเฉยอโป

תרגיל בעוני

קתת עתון ישן, לקפל אותו מספר פעמים, לתתוך כסכין עד שישארו ממנו ריבועים די כועים, ואז לתלות את הדפים הקטנים על מסמר בתרר הנוחיזת במקום נייר סואלט... לקתת סבון כביסה, לתתוך אותו בסכין גדול ותד לארבע ותיכות שוות ולחשתמש כו כבסבון רחצה... לקות כיכר לחם, לפרום ממנה פרוסות ברוחב שתי אַצבעות, למרוח אותן כריבה ולהכין מהן כריך לביודהפפר... ללבוש מכנסי טריינינג (שהיום קוראים להם איפתית) ושתי אפודות צמר מתחת לפיז'מה כדי. שיהיה הם בלילה מתחת לשמיכת הצמר גפן הישנה... ללבוש שמלת שבת, אתת ויחידה בארון, שנתפרה מבד גם שהיה קודם לכן שק לבן של קבת... לגעול נעליים איך הם חיו לפני המרינה ואיך הם חיים היום: או קטושות הוטם מפני שהן נעשו קטנות מדי ולוחצות ולכן אמא גזרה כמספריים את ה"שפיץ" שלהן... להסיק את רוד המים באמבטיה בעצים או טפטפת של סווס ולקוות שגם לך יישארו קצת מים חמים עד כוף הרחצה... לחלוט תה מעלים שכבר נחלטו

מה כל הצירופים הללו אומרים: כיום הם בעיני במעט כולם, ואפילו נמוך יותר. ואם לירינו התגודר מהנדט מבית התרושת "שמן", שקיבל משכורת עתק . שאבא שלנו תרוויה רק 15 לא"י – תבהברס הזה נראה אותם אל הסלון ככפר. . כעינינו – ובודעובנו – אדם מאוד יוצא־דופן.

או שתי אתה חש עצמך עניו כאשר יש פער עצום כין רמת החיים שלך לבין רמת החיים של הסביבה במקום שהיום קרוי דיונגוף סנטר. אילו היה חי כיום הקרובה אליך. בימי סבון הכביסה בחדר האמבטיה בווראי לא היה מתפעל מן העוברה שיש לו חרר ותנעלים קשומות התוטם – לא הרגשתי עצמי כת נוחיות כמקום ג'ורה, כמו לכולם. וכווראי שלא היה למשפחה עניה. מפני ש"כל הישוב העברי) מודה על כך למדינת ישראל, כשם שגם אנחנו לא כארדישראל וזי כך. וכי שלא – היה יוצאדופן. כיום מודים לאיש על שאנו גרים בדירה מוסקת ואנו אילו ראיתי משפחה המשתמשת באותו מטנט של מסתבנים, השכח לאל, לא בסכון כביסה גס.

יבועי נייד עתון, או שארון כגדים בעל שלוש דלתות היה מספיק לה לגרדרובה ולכלי־מיטה של חמש נפשות, או שמשכירה חדר לדיירמשנה בדירה בת שני וצרים – הייתי משייכת אותה לעשירון התחתון. (פעם קראו לזה פשום "עניים". הכל יחסי בחיים.

העניין של העוני היחסי עולה בראשי ככל פעם כשאני מגלה במטבח בכית זר כוס בה שמים למשמרת את שקיות התה המשומשות, ומייעדים למחזר אותם בשימוש שני – ואז אני יודעת: האנשים הללו צמחו אל הדווחה מלמטה, ועתה קשה להם להיפטר מגירסא

וכשתפשתי גם את עצמי שולה את שקית התה ומעבירה אותה מטפטפת לכוס ריקה – ידעתי שאני צריכה לקרוא את עצמי לסרר. חסל סרר עוני ומחסור וצנע. יש למתוח פס על העכר הפרולטארי שלי. לא ללחוץ את משתת השיניים עד טופה, לא להעכיר מי סבון של כביסה אל הדלי לשטיפת הרצפה, לא להאריך את המכנסיים של הילדים בכל מיני פטנטים. שחקי אותה ב"עשירה" אפילו את לא כזו. כאשר בסביבה המיירית שלך כולם כאלה ומגישים כריכי אילתית מעושנת ועוגות שוקולד ואגווים – אינך יכולה להניש רק תה ועוגיות ותפוזים ותמרים בסגנון בית אבא. כולם אוכלים פיסטוק האלאכי ואת מגישה גרעיני המניות. נו, כאמת. לכי עם הזרם. וכחייך, אל

תשמרי שקיות תה, אפילו הן בטעם גן־ערן. ומעניין לעניין באותו עניין. אני קופצת למשמע אלה המתריסים: מה יש להם לערבים להתלוגן – והרי העלינו להם את רמת החיים בצורה פנטסטית? ראיתם

האמנם גם אנחנו חיים היום כפי שחיינו לפני 40 שנהז לאיזו משפחת פועלים היתה פעם מכונית? לאינה מורה היה כסף לנסוע לטיול למזרח־הרחוק? לאיזה חשמלאי היה חדר אמכטיה בסגנון ארמונות ורסאייז לאיזה מהנדם היה פנטהאוז ולאיזו ספרית

היתה וילה: סממנים של היי עוצי, אבל כאשר חיינו אותם פעם, או סליחה על ההשוואה, אבל גם רמת החיים של לפני המבול, לא חשבו עצמנו כילדי עוני. כך חיו הערבים עלתה לאין שיעור ביחס לעבר, ולא אנחנו (לפי ג'ודית ויורסט) הגשנו להם אותה על מגש של כסף. הם חטכו הרבה עצים ושאבו הרבה דליי מים עד שהרחיבו את ביתם, של 25 לאדי וטקסי היה כא לקוות אותו לעבודה בעוד במו ידיהם, וקנו טלוויזיה ווחיטים יפים בעיר והעבירו

> הסכא שלי גר בצריף עם ג'ורה בחצר וומי שאינו יודע מה זו ג'ורה סימן שלא היה עני) בשכונת נורדיה.

סיימתי מעשה־רקמה של שש כריות אני קוראת את מרטין בובר ואת קאנט ובטפר לכישול סיני מתקדם הגעתי עד ברווז נוסון פקינג. אני כבר לא מתלבטת, לא מגששת דרכי שהרי אני יודעת את חפצי. בדיוק. אני רוצה להיות בריאה ותכמה ונם מאוד מאוד יפה.

אני לומדת ציפוי חדיש בחוג קרמיקה פורטת את בוב דילן וביוגה כנר הגעתי לעמידת לוטוס. כבר איני חייבת להתלכט, לבחור עדיפויות, והרי אני יודעת את שברצוני להיות יפה בריאה וחכמה ום אהודה

ום מלאת סיפוק, הגשמה עצמית ותוכן.

הצלחתי לגדל ירקות אורגניים ובשיעורי ריקוד כבר חיוקתי מתניים ואין מי שישווה לי בהעמקת המודעות זאני עמלה יומם זליל, ללא הפסק כדי להיות יפה וחכמה

זמלאת סיפוק ותוכנ ומארחת למופת זרוברת גם צרפתית ואיטלקית

אוף: האם מישהו מוכן לומר לי: עיצרי כברו

אלותים אדירים, הרי זה כמעט לא טבעי לשני • אנשים לתיות בצוותא עך סוף חייהם.

> • אם שני אנשים נופלים כפח האהבה, הם חייכים למצוא דרך לצאת משם.

• אם שני אנשים אותבים זה את זו – טוכה לא ארנסט המינגויי

• בני אדם שהיום הגיוניים ביחס לאהבה – איום

• הדת עשתה תקד רב עם האחבה כאשר הפכה

• אשה אינה מתאהבת בובר אלא כאשר יש לה דעה עובה עליו יותר ממה שהוא ראוי לה.

• בכסף אינך יכול לקמת אחברו, אכל הוא משפר את בריקטופר מדלו

47 Hagain

תיאטרון הטירור

(המשך מעמוד 42) וכיצר; כאיזה עמור ומה השטח שהוקצה לדיווח בעתונים; כמה רקות שידור ומיקום הסיקור, בין חמשת קטעי הריווח הראשונים במהדורות החרשות בטלוויזיה (כאמצעות פירטום מיוחד הרואה אור אחת לחודש מטעם אוניברסיטת ונדרבילט, בנאשוויל, טנסי): כיצד קראו לטירוריסטים – לוחמי הופש, ארגוני מחתרת, מחבלים ("מצאנו שהטירוריסטים משתמשים ב־33 תגים, כשמות לאירגוניהם"א אם הוסבר המגיע והרקע

מקור שלישי במחקר היו ראיונות עם טירוריסטים, מדריכים, יומנים, פירסומים עצמיים וספרים שחיברו הטירוריסטים עצמם, ומועכרים כין האירגונים השונים. למשל: צה"ל לכד בדרום לבנוז ספר של הברזילי קרלוס מארגילה, שעור ב־1964 תיאר ב"מדריך לטירוריסט עירוני" כמה מבצעי טירור שבוצעו במרוייק שנים רבות אחר כך, לרבות הרצח באולימפיאדת מינכז.

יימז: "ראיינתי כאירופה טירוריסטילשעבר מארגון אירופי. הראיון נעשה ללא רשמסול. כשכל דף תירשומת נכרק בירי המראויין והוכנסו כו מחיקות ושינויים. הוא הגדהה רק באות שבחר לעצמו, אפילו לא כשם ברוי. סיפק מידע רב על ארגוני הטירור כגרמניה וכאיטליה וקשריהם עם התקשורת. כדרך זו למדנו כיצד מצליחים הטירוריסטים להגיע לאמצעי התקשורת וכיצד מסוקרים מכצעיהם. מה מירת ההשפעה של כיסוי תקשורתי על רעת הקהל, על הטירוריסטים עצמם ועל מקבלי ההחלטות ~ מנהיגי מרינות, אנשי צבא.

-: "

-

"הוכרר שמכין 5500 פעולות הטירור שנעשו בעשרים השנים האחרונות, רק שליש הגיעו לידיעת התקשורת. יתר על כן: התקשורת מתמקדת בסוג מסויים של אירועים ויש ארגונים ספורים, שנעשו כוכבי התקשורת. יש ארגונים ששיעור הסיקור של מעשיהם מגיע לכדי 90 אחוז. כוכבי התקשורת הם ארגוני הטירור הפלשתיני, הצבא האדום הגרמני, הבריגדות האדומות כאיטליה, ה"אקסיון דירקט" (פעולה ישירה) בצרפת, הטירור הבאסקי (ETA) והאירי (IRA) ופחות מאלו ה"אסלה", ארגון הטירור הארמני האלים מאוד, שמבצע פעולות פגע וברח נגר שגרירים תורכיים (ארגון בעייתי, ששיתף פעולה עם אש"ף ולמד מהר מאור, כתלמיד מתקדם בתיאטרון). פחות מהם, הארגון הקרואטי, שחטף את המטוט עם

"תקופה מסויימת היו כרשימה זו גם אגשי הצבא הארום היפאני של קרוו אוקאמוטו, אך הוא נעלם (יש טענה שהוא בהתארגנות מחדש). יש כוכבים ומניים כתיאטרון הזה: צבא השיחרור הסימכיובוי, שחטף את פטרישיה הרסט, כתו של איל העתונות האמריקני. כל הצכא הזה לא היה אלא 16 תמתנים, עם איריולוגיה שהזכירה את רוכין הור, אבל זכו שנתיים להצלחה תקשורתית אדירה ותופיעו בשערי "ניוזוויק" ו"סיים" יותר מכל נשיא אמריקני...

"כל אלו זכו להצלחה תקשורתית ובעיקר למודעות תקשורתית, ויש להם הידע איך לטפל באמצעי התקשורת ולהסיק את המחזות התיאטרליים התקשורת".

אכל מרבית אירועי הטירור אינם מגיעים כסלל לעתונות ולטלוויויה. מרובר בעיכר כטירור שמתכצע כעולם השלישי, כדרום אמריקה, אפריקה והמזרח הרחוק: הרחק ממרכזי התקשורת העולמית, כידי ארגונים חסרי מורעות, ששגו בכתירת יערי הפעולה שלהם ובסוגי המכצעים ולכן לא הגיעו כלל ליריעת

"מצאנו", אומר ד"ר ויימן, "שברירוג מטרווי השיחור, נמצאים דווקא דיסלומטים במקום הראשון ואתוייהם אנשי עסקים, חברות תעופה ומסוסים ורק אחר ברי אונחים, הנקיים. למרכה ההפתעה אנפיין

AVENUE NEW TAR חטיפת המטוס דכווייתי: זמן לעצמו **"是我的我们是我们的对外的对外,你可以是我们的人们的**

קצר אחרי שנחטף המטוס הופיע ארגון שקרא "המדוכאים עלי ארמות", ארגון דתי שיעי, שתפס טרמפ על המבצע וביקש לעצמו אחריות לפעולה

משטרה וצבא מדורגים אתרונים. המסקנה: הקורכנות בינלאומי. זו אתת ההצתרות הבודדות המרכרות על כך בגלוי וכמישרין. "יתר על כן", אומר ד"ר ויימו: "בשנים האתרונות

השאלה: מדוע אמצעי התקשורת משתפים פעולה עם הטירוריסטים במופעי הראווה של תיאטרון הטירור, בעיקר כשהתקשורת

- ד"ר ויימן: "יש מקרים של אונס התקשורת. פשוט

ביגלאומית רחבה ככל האפשר. פורטוגלי־צרפתי, נוסעים אמריקנים, בנתיב

ישראל מצרים לבנון. שימו לכ ככמה מרינות מרובר.

הנבחרים לשמש שחקנים כעל כורחם בהצגה. הנחטפים, אינם חשובים כשלעצמם. הם רק יעדי ביניים והיער האמיתי הוא הכימה שעליה יועלה המחוה: התקשורת העולמית.

להגיע בדרך זו לתקשורת בארה"ב, אלא כרי

להשתמש כה כצינור לארצות אחרות – באמצעות

סוכנויות החרשות העולמיות וסוכנויות מאמרים.

ארה"ב היא יצואן תקשורת ראשי בעולם. כרי להגיע

לעמו של הטירוריסט, הוא חייב לעתים להשתמש.

בתקשורת האמריקנית ופירוש הדבר רתק של אמצעי

במסתורין של פעולותיו. דוגמא קלאסית: הטירור

. האנרכיסטי של ראשית המאה ברוסיה הצארית,

כאקונין, גרשוני, פליכאנוכ, ה"נארורניה ווליה". הם

התרחקו מהתקשורת. ואילו כיום ממהרים

הטירוריסטים להתראיין, לקיים מסיכות עתונאים,

מתורים לעיתים ביגיהם כנטילת אחריות, כדי לזכות

בפירסום, כהצלחה תקשורתית. דוגמא אחרונה מפרשת

חטיפת המטוס הכווייתי: זמן קצר אחר שנחטף המטוס,

הופיע לפתע ארגון שקרא לעצמו "המדוכאים עלי

ארמות", ארגון רתי שיעי (שימו לכ לשם...) שתפס

כרוכ פעולות הטירור בעשרים השנים האחרונות

יש חמיר מי שמכריז על עצמו כאחראי, להבריל

לחלוטין ממבצעי כל פשע אחר - עוד הוכחה

שהטירור מכוון בעיקר לחקשורת, או מוטב להגדיר

זאת כטירור המוסנה למריה דוגמא אקטואלית אחרת:

סניגורו של אחר ממגורשי פרשת כפר כיתא, טען

בתצחיר בשכועה שהגיש עם הערעור על החלטת

אינני שותף לנסיון להאשים את

התקשורת שיצרה את הטירור

המודרני. התקשורת מספקת

לצרכניה מה שהם רוצים"

הגירוש כי הכל נעשה כדי ליצור אירוע תקשורתי

טרמפ על המכצע וביקש לעצמו אחריות לפעולה.

בעבר התאפיין הטירור בעולם כחשאיותו,

תקשורת כלל עולמיים".

"עוד מצאנו כי הזירות העיקריות של הטירור הן מדינות המערב, בעיקר אירופה, כאשר אזרחי ארה'ב הם כני הלאום המועדף לפיגועים, אף כי ברוב הסיכסוכים אין ארה"ב צר מעורב. הסיכה לכך: הרצון הכרור להגיע לרעת הקהל, לתקשורת. בכל התקופה שנסקרה לא מצאנו דיווח על פעולות טירור כגוש המורחי וזה אומר ררשני, מבחינת הקשר לתיאטרון המדיה". הטירור. התקשורת בגוש המזרחי אינה מדווחת על פעולות טירור שנעשו שם (ונעשו), ומה שמרווח הוא מצומצם כיותר, כאיחור רב ולא משמעותי. הטירוריסטים בוחרים במטרות אמריקניות לא ַרק כדי

מודעת כבר לתפקירה בהצגהז

"פרשת הספינה 'אַקילה לאורו' היא דוגמא. למרות שהמבצע לא הצליח. התסריט עצמו היה בהחלט מקורי: רוכר בחטיפת אניית שעשועים איטלקית נוסח ספינת האהבה, עם צוות

פנטהארד

ארץ לאיבוד

שהלכו לאיבוד, קרה משהו שהטיל צל על

חייה של הצלמת. כנראה שעין המצלמה 🛦

שלה ראתה משהו שאסור היה לה לראות.

הטלפונים מצלצלים ונטרקים. קולות חנוקים

מהירים אותה לשרוף את הפילם והיא לא יורעת

אפילו במה מדובר. באחרונה, כשיצאה לכתבה

נ'שטחים", וכתה למרה בבית הספר, מישהו חיטט

נדירה. הורה ומצאה את חדר הפיתוח הרוס. מגירות

פושלכות. סלילי פילם תלושים. יד פלשה לתיקי

הצילונים, הוציאה אותם אחר אחר מתוך המעטפות

הוצמת. ניכר היה שהיר לא היתה שבעת רצון. בועם

של אנשים מתוסכלים, ליכלכה, השמידה וקרעה.

הצלמת לא הצליחה להכין מה רוצה ממנה אותו

אלמוני. מתי צילמה משהו שאסור היה לה לראות. את

העולם הבעשי היא מנציחה כאמצעות העין השלישית

שהיא מטלטלת אותה, כאילו המצלמה היא העין

עכשיו היא מבקשת ללכת אל ארץ האיבור כרי

יש ארשם ארץ ושמה "לאיבוד". אליה הולכים

ילרים קטנים, התועים בעולם חלומותיהם. אנשים

מנוגרים החוורים אל ילדותם. ואנשים שיום אחד

גליה טענה כי יכארץ הואת אפשר למצוא את כל

הצעצועים שאברו, את כל הבוכות, את כל גולות

המשחק, את כל המכתבים והיומנים, את כל האנשים

שארבנו ונשכחו ואת כל החלומות שלא הגשמנו. אין

ספק שווהי ארץ שכל כרידעת צריך לערוך אליה

בעולמה של הצלמת מהקומה השניה, גילתה

וליה את השבילים ההולכים אל ארץ "לאיבור", עד

שלומה לה כי הרירה המרוחת, המעוטרת בצילומים

לנעונים שקישטו מגאוינים גדולים בעולם, פרי

לבודתה, צילומי אירועים שהיתה להם ערה, ווכתה

לנונוסים נכבדים בזכותם, היא בית־נתיבות שממנו

אמה של הצלמת עכרה לגור ברירת הכת, לאחר

שוצתה או שנות ה-80. מכרה את הגית ככפר. פקרה

נפעם האחרונה את קברו של בעלה, החבוי מאחורי

על איורכת, סמוך לשרה כותנה מוריק. רק כאשר

אינדה את כיתה, דוכה שאיברה גם את זכרונת ומתוך

ק את נפוצנה העצמי. כאילו הומן מעכיר מכחול ענק

המסשטש את השנים כהן עברה ככפר לצר בעלה

שנט בחן חיתה תולבת את הפרות באשמורת שלישיה

של בוסי מנרלת את הילרים, שוברת את גבה אצל

האינסטינקטים של האחיוה כחיים עריכן קיימים

וכיד ככביסה כל אלה נעלמו בתנופות המכחול.

אות דרכים לארצות לא נודעות.

עבשיו חודה להיות ילויה קטנה.

הצמיתית ואילו עיניה שלה כוזכות.

למצוא את הצילום הארור.

נשבר להם ללכת לעכודה...

יגאל לב

יש כיטוי לטירור שמופנה אל המריה לא רק בבתירת האטרקטיביות של הפעולות הטירוריסטיות אלא שכארגוני הטירור עצמם יש התמסדות, נוצרו תפקירים של קציני עתונות, יחצ"נים מתוחכמים, רוברים מקצועיים (כשכר מיוחר), מגוייסים מומחים בינלאומיים ומדריכים לנושא זה, יש מחלסות הסברה, אפילו סוכנות חדשות (של אש"ף). האירועים, רואים בעליל, בעיקר מצר הארגונים שגעשו כוכבי התקשורת, מתוכננים מראש לשיטולי הסלסציה של

סיקור הבולט לטירור בתקשורת מעלה את

כופים עליה, סוחסים אותה. מחזיקים כבני ערובה ומתנים שיחרורם בפירסום או כשירור, דוגמת ששת הקרואטים והכרוזים חוורודים שלהם מ־76' או פרשת פיטר לורנץ, מועמד לשר ודמות מפתח בפוליטיקה הגרמנית, שנחטף בידי באדר מיינהוף. הטלוויזיה שם אולצה באיומי אלימות לשתף פעולה, להתאים לוח משרריה לדרישות החוטפים. ברוב המקרים זה לא אונס אלא התמסרות מרצון ומהתלהבות. אינני מאשים את התקשורת, אלא מנסה להבין את אופיה התחרותי, המירדף אחר חרשות. אירועי טירור הם חרשות: תמיר קצרים, דרמטיים, כרורים; עם עימות, אלימות: מעורבים כהם אנשי עלית, מדינות עלית: יש סיפור, מתח. הטירוריסטים המודעים לתקשורת, מחפשים ליצור אירוע רב לאומי, כדי להגיע לתקשורת

אינני שותף לנסיון להאשים את התקשורה" שיצרה את הטירור המדרני. אני גורס שהתקשורת מספקת לצרכניה מה שהם רוצים והחרשות, במהותן. מעצם טבען עוסקות כיוצא מהכלל. זה מה שמעניין. אותנו, צרכני התקשורת. המצב הזה משרת את האינטרסים של חטירוריסטים, כי בדרך זו נוצרת מודעות למעשיהם, לורישותיהם. לא היינו יודעים עק: קיומם של ארגונים מסויימים, של קבוצות כאלו ואודות, אילמלא מכצעי הטירור. אילו רצו להביא את המסרים שלהם כאמצעות מורעות מסתריות בעתונים, תשרירי פירסום בטלוויויה וצורות אחרות, היו נדרשים (רומשר בעמוד 30)

הימים, כאשר בניהבית התברתו על נסיונה לנסוע לפריצה כאל "תאונת עכורה" כפי שקראה לכך העירה באוטובוס ועל הפחר שתקף אותה כשחורה, אמרה באותה תקיפות ילדותית, ובאותו טון שאמרה פעם לאמה "עכשיו אני אלך לאיבוד, אתם תצטערו על מה שעשיתם לי... אני אלך לאיכור ואתם תתחרטו

סכתא חזרה מכוהלת. העיר נראתה לה גרולה, חסרת סימנים. בכפר ירעה בריוק איך לחזור הכיתה. אבל בעיר, אין אפילו נתיב ריח אחר מוכר שינחה אותה. אין אפילו צליל קול שיכוון את צעריה ג'ונגל של כתים ואספלט. שבה מבוהלת. לעולם לא תצא יותר מהכית. הנתיב היחיר שאליו תצא, הוא נתיב האיבור. אפילו לא דרך הזכרונות. משום שהוכרונות נמחקו. ההרפתקאה האחרונה היא מסע אל עולם אבור. שכו אנשים הם צעירים לנצח וכו אמה מחליפה את שמלתה, שהתלכלכה בשעת קטטה. לפעמים היא מתכוננת סביבה, סמוך למיטה ניצבת הכוכה. קצת גרולה אכל דומה לכוכת המשחק שלה. יום אחר, כדי שאמא לא תהיה בודרה ומשום שאמא כבר לא מכחינה כין כני־אדם ובובות, הציבה ליר מיטתה כובה

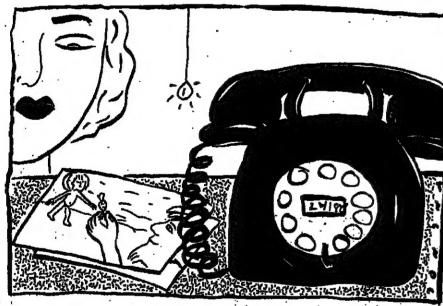
אמא היתה העדה היחידה לחדירתו של הפורץ. ישם, במקום שאליו מתנקזים הזכרונות אמא ראתה את הרמות שחיטטה ברירה, המכה אותה על פניה כדי לחפש אחר צילום נעלם. אכל אמא אינה מסוגלת לתאר את שראתה. שכבה בעיניים פסוחות מתכוננת כרמות. לגכיה, זה היה אחיה הצעיר, אחיה השובב שגדלה איתו יחר. שמעון, הבן הסורר של המשפחה, הילר שפרשה עליו חסותה, למרות שאמא היתה אז רק בת תשע. עכשיו הוא חוזר ומחטט בחפצי הבית, מנצל את העוברה שההורים יצאו לכלות. פותח את המגירות של אמא. מחטט בארון של אכא. משליך את החפצים כרשעות ארישה.

בשפתה. "בסר הכל אמא, היום כשכולם יורדים על העתונאים הייתי קצת מוראגת מכך שאף אחר לא לוחש לך כל מיני איומים נחמרים. כל עתונאי ראוי לשמו מתפאר היום באיומים וכמכתכי ההפחרה שהוא

מכחינתה של הכת, הארוע לא נראה טראומטי. הצלמת כבר עמרה להעביר אפילו את החווייה הקשה הזו לעולם האיכוד שכולו טוב, אילמלא משהו שחזר והזכיר לה את הפריצה.

סוכנות הצילום שלה פנתה אל רשת הצלמים. הפרוטה על פני כל העולם, כדי להשתתף כתחרות שנשאה את הכותרת "פינה חמה בעולם קר". הכוונה לערוך תערוכה מיוחרת של מפגשים אנושיים. אהכה בין הורים לילדים. משחקים של ילדים עם פרחים וציפורים. כלומר, פיגה יפה בים הצילומים של רצח, שוד, מלחמות, הרוגים, מכוניות שרופות. פינה יפה.

לצד הצילומים על המרי בשטחים, הקרכות בלבנון, מהומות, מכות, קלטה עדשת הצלמת חמונה שנראתה לה מתאימה בריוק לתערוכה. זה היה ראשית האביב. יום מבושם שנרמה היה כי הארמה יוצאת מכליה כדי להיראות חגיגית ויפה. כמו נערה לסראת פגישתה הראשונה. על "כסאות צ'יץ", אותם כסאות הסרורים לאורך הטיילת של חוף ת"א קלטה תמונה. היא צילמה כאורח אינסטינקטיבי. מודעת שהתמונה יפה, נוגעת ללכ. שיש בה כל אותם מרכיכים שהיא מחפשת תמיד בצילום טוב, כלומר משחק של גבר

סלתניות ואוהכות. אחרי שנים רבות כל כך, חור האת הסורר. עריין משליך המצים ביריעה שאוצייכך מישחר ישיב אותם למקומם, ועריין מתעלל בכוכה הגרולה שלה, הבובה ששמר עליה אפילו כשחצתה את גיל

כשתורה הצלמת הביתה מבאה את אמא מחייבת הגרולה שניצבה לראשותיה של אמא. בוכת המשחק שחזרה אליה לאחר 65 שנה, רובצת קרועה פרומה, כאילו הפורץ לאתר שהפך את הדירה על פניה, נקם בבונה האילמת, קורע אותה לגורים, עוקר את עיניה

מומך על שעיני הישישת רואות רק את העבר... הפורץ כנראה מצא את שחיפש, עוברה למחרת חור השקם אל הדירה בקומה השניה. שוב לא האיירו טלפונים ושוב לא נערך "ביקור בית". ימים ארוכים נשאה הצלמת את המהאומה של יד ורח שממשפשת בתוך העולם האינטיםי של דירתי. הוגדה לימת שהיח

התכוננה כו בעיניים גדולות דואגות. עיניים מווקן הרוכן לעכר כתו הקטנה שיצאה זה עתה מהים.

לוכר הפגישה עם האח הפרוע האופר. ואת הכוכה כדי שלא תוכל לראות ולשתור את דמותו של האורץ.

לכושה בחצי התחתון של הביקיני. האכ החוים כירו משהו ברומה לשוקולד והילרה, כתנועה עדינה, כמו ציפור הכאה לנקר, קרכה אל הממתק. פרפרי האור שעלו מן המים, משחק השמש על החור. הצל הספו שהטילו האב וכתו על הטיילת, כל אלה יצרו אמפוזיציה ערינה רוויה רוגע. כאילו הילדה ראשים האכיב והגבר מעורר את האכיב להיפתח.

לפרוח. לאור שסירהה את כל הצילומים השיכה אותם למעטפות. גילתה כי תמונה אחת חסרה הגילום שקיוותה כי יוכה אותה כפרס.

לא חיתה מוטרות מאוברן התמונה, אילמלא קלסחרון קטן בעיתון, שחוכיר לה משהו חברי בעמודים פנימיים, שקישם בכותרוז: מכוקש סוטה מין ממפתח ללרות בתוף חים....

49 BIDESID

אייל גפן עם יגאל בשן: "אולי ניסע ללונדון. נלך לקזינו, נהמר, נפסיד ונגיד שהרווחנו.

שאפשר לטפל בהם".

אני מבטיחה לו שוה לא.

"מברירות שאני נמצא כה, אני קולט אנשים

"כן, כלהיות לכד יש גם שמחה. הכדידות,

אייל גפן, שחקן, איש עסקים, צייר וסופר, מספר

כודרים. בכלל, יש לי נטיה לאנשים כודרים. יש הרבה

מכחינתי, היא לא מושג החלטי רע. זה טוב להיות

לפעמים לבר. בכלל, יש בבדידות הרבה חומרים

על עצמו: "אני איש טמפרמנטי. מאור רגיש, מאור

פתוח, ומצר שני מאוד נעול. איש של קפריזות. אני כן

אדם שיכול לככות תוך שניה. כן אדם שעוזר מאוד,

אולי מתוך מצוקה שלי. אוהב חברים, מתמסר לאנשים,

עם כל זה, יש לי מנגנוגי הגנה. מאור לא ותרן מצר

אחר, אך ענייני כלהבין סיטואציה. פרנט ומסורר. אני

יכול להיות איש מאור רע. כשאני נקמן, אני נקמן

יאני יכול לעשות כל ולה שאני

רוצה. אני חי שוב ונאוד. הרבה יוחר

שוב תהרבה שחקנים ואנשים בגילי"

נורא. לא שומר טינה. איש עם חוש צדק מאוד גבוה.

מאור לארג' ככל המוכנים. כשאני לא אוהב מישחו,

הוא יודע את זה. אני לא צבוע. אני מאור איכפתנים

למה שמורה, גם מהכחינה הממלכתית, אבל מצר שני,

לא עושה כלום בגלל חוסר היכולת שלי לעשות

רברים. אם אני מצחיקו מעט מאור. הספור שאני כוחכ

מצחיק. הוא נוגע ללב – אבל הטכניקה מאוד מצחיקה.

אני איש עם הרבה הומור. אני מתחכם, אבל לא

של ארם כן 38, שעבר לא מעם כחיים. והוא מאחל

לעצמו שימשיך ויצליה כמה שהוא עושה. הוא עוכר

עכשיו על יסטנד־אם קומדי", ובעגיין העסקים – הרי

לכאלה, שלדבריו כוכור, אינטלקטואלית ונפשית

מצלמים. במעלית, בפעם המריורעיכמה, נועקת

הצעירה שטעתה במילוי טופס הטוטר. ימה יהיה"ז היא

מכיסו. והיא, מופתעת, פונה אליון הסלח לי ארוני.

מה אתה עושהז במה אתה עובד"ז והוא, כחיוך שרמנטי

自由的主义中国的自然和特别的自然的

גפן אומר שכן, הוא בן־אדם מאושר. "וזהו כן"

טלקטיבי. אני לא גימרה מכל שטות או בדיחה".

חומרים כנושא של ברירות. למשל עצב, שמחה.."

(חמשך מעמוד 15) בשלוש השנים האחרונות". זה – דווקא לא נשמע

אין לו שום עניין, הוא אומר, לשבת ולספר לאחרים שהוא יכול לתפוס כתורה זאת או אחרת. "יש פיתריים", הוא אומר, "אכל אני לא מטפח את זה. אם היותי צרכן של זה, לא היתה לי בעיה. אני פשוט לא מאמיו בחיי נישואין פתוחים. אם המירכץ ככית הוא טוב. אז בסדר, אני לא אותב חלטורות ככל המובנים". ועל החלטורות כמובנים האחרים שהוא לא אוהב, הרי

כלל, הוא אומר, יש משהו בתכונה הבסיסית. הוא לא מאמין במושג "לאבד עשתונות". "כמו, למשל, איכוד שליטה או עשתונות בגלל כחורה. באופן כללי אני חי את חיי ברמה מאוד מסוימת. אני רי מתוסכל שלא יכולתי להתעסק בתיאטרון, אכל היום מאוחר לעצור את הרכבת. ותוץ מזה, יש לי את סוגי ההתעניינויות שלי. אני מצייר ואני קורא".

מה אתה קורא, לדוגמאן

"אני לא זוכר את השם של הכן־אדם. הביוגרפיה של היטלר. וגם את הביוגרפיה של אליובת סיילוך. כן, ביתר. וגם איזה ספר של איזה בחור שראיתי ב"סיכה למסיבה" - חורה לאיזה נהר, ספרים שקשורים לאנשים. התופעה של היטלר מעניינת אותי ברמה העניינית, לא הריגשית. מעניינים אותי אנשים ולא סיסואציות. אני מאוד טנטימנטלי. אני מייצר את התנאים. גירוי סביכתי מסויים גורם לי, למשל, למשהו עם אישתי. וגם עם טלוויזיה וספרות – אני מתייחס לזה בצורה מיוחרת. קשה לי להתחבר ברמה הריגשית, אני כבר מקולקל. אני יכול להתנתק מספור או מסרס, כי אני רואה פתאום זווית מעניינת, או צלום טוב".

והוא, כאמור, גם מצייר,

"עשיתי שתי תערוכות בחיפה. לפני שלוש," נולגרי. אני לא מצחיק אנשים ברחוב. אני אותב הומור ארכע שנים. אנליזה כצכע לתפקירים שעשיתי בתיאטרון. נרקיסיסטין חשיפה בכלל זה דבר סובייקטיבי. אני מאמין שמה שקשור לחשיפה זה דבר שכבסים קשור לריאלוג". מכרת ציורים:

"מכרתי את כולם. אני הושב שהם מצוינים. איזה זו שנת בחירות, וחברת "מגוון הפקוח בע"מ", נמצאת סוגז פיגורטיבי, אבל קומפוזיציה שמשררת תחושה. בשלבים של משא ומתן עם כמה מפלגות, בנושא של מחירים? אני לא זוכר. כאמת. אבל די סימליים בסופו "תשרירי המודות. בסוף הם יחליטו עם איזה מפלגה של דבר. וזה מאור ההמיא לי. מה המניעים שקנה אני הם עוברים. שהרי אייל גפן הוא (גם) איש עסקים. לא טורה לברר. אולי רצו לקנות ציורים כגלל שהם וביונס זה ביונס, וצריך להתקיים, ושרות זה שרות גם

כל הרכרים שתוא עושה, הוא אומר, הם פונקציה מקרינים שלר לאורך כל הדרך. שיכולים לתת דוגמא ישירה של צרוף והתושה. לא של אופנה. 'אני, למשל, ' לככונים כגן חיות. ' כותב משירים ועד סיפור שיהיה פעם ספר". גם כותב. על מה הספור?

"הספר בעיקרון הוא על בדירות. בדירות מציקה: שואלת. "יהיה טוטו" עונה לה הזקן ושולף טופם טוטו של שני אנשים מבוגרים".

ארטוכיוגרפיוו?

100

"אני רק כן 38. זה ספור על מצוקה של שני שונה לה: "אני מומחה להשקעות ודכרי מתיקה". מפרב אנשים, שאחר שואב מהשני את הכוח ער שתוא נומר . את ראשו להאשה, ומוסיף כמתיקת : 'רוצה בונפון'ז אותו (את השני). איך אני מניע לדכר מוה: כנראה " כולנו פורצים בצוצים, גם הבמאי, המפיסה, איש השל. שיש בכל אחר ברירות ומצועה וגם בי. ואני הראה את היועצים, המאפרת והמנשת. בתעם המדיודעיכמה וה, מכיוון שאני וושב כראש מירגיוה ואני צריד לעשות החלשות לכד. אני די בודד במעיכה הוו:

Militaria 50

חיאטרון הטירור

מהם מיליוני רולרים. מי היה יורע קודם לכן על

האם היו נסיונות למצוא תשוכה תולמת לבעית תיאטרון הטירור ואיך לצמצם את ניצול התקשורת בידי הטירוריסטיםו

ו"ד ויימף "צנזורה כפויה כמעט כלתי אפשריה. בהתחשב באופיין התחרותי של מערכות התקשורת כמערכ, חקנאות לחופש הביטוי, התחרות עצמה על שיעורי הצפייה. הנסיון לקבוע קווים מנחים מנבילים מרצון, לא הצליח. כרוב המקרים לא היתה הקפרה על כך. המודל הלא רשמי, הגרמני, הוא אחר המצלחים. הרוגמא: כעקבות פרשת לורנץ וכאדר מיינהוף. החליטו הגרמנים עצמם לשים קץ לכך. נוסתה איפא מתכונת לא רשמית, ללא מסמכים, לפיה ארגוני התקשורת, העתונות, הטלוויויה, פתאמים את הסיפר עם הרשויות, לפני כל פירסום. בפרשת בני הערוכה תגרמניים כלכנון, למשל, היתה הסכמה לא לפרסם עד סיום המו"מ לשיחרווים.

אבל המודל וזוה מתאים לאופי החברה הגדמנית ולא לאמריקנית. מכל מקום, אם לא ימצאו דרכים שיגבילו את תופעת תיאטרון השירור, היא רק תיגרל. תחריף ותהיה אכורית, אלימה יותר ועם סורכנות רבים יווגר, עם שיאים חרשים ומפחידים".

אלכם דורוו

י הורוסקופ השבוע של השור

ני השבוע הנוכחי הם הקפרנים, הרקדקנים,

הביקורתיים והרוגמטיים שבבני השור. כל

, צעד שלהם מחושב, כל אמירה שלהם מבוקי

נתחיל עם ההופעה חיצונית. זו תהיה עשויה

נקפירה. התיספורת. התאמת צבעי הבגדים. הגרבים.

הארנק. הם סולרים מרישול ואינם יכולים לסבול רשלנות אצל אחרים. הם רזים יותר מבני השור

הארים ומהידי תנועה מהם. ביתם ומקום עבורתם יהיו

גקים וממורוים למשעי, הכל מאורגן במקום. צריך רק

להושיט יד כרי למצוא חפץ דרוש. והם מקדישים

הדבה תשומת לב לכל הגושא של אירגון הפצים. פיזור

מונח של דברים גורם להם להרגשה רעה ומתסכלת.

גם אורה מחשבתם וחייהם יהיה פרגמטי ומסודר.

הם לא יכוכזו זמן על ישיכות סתמיות כבתי קפה.

ומנם יקר. תמיד יש משהו חשוב לעשות. קשה גם

לתוציאם לאירועים ספונטניים. לצלצל לכן שור

ואמצע המול) ולהזמינו להצגה המתחילה כעוד חצי

סעה – הרבר לא ילהיבו. וראי יאמר שהוא עסוק או

שהמחוה לא מעניין. האמת היא, שלו ההומנה היתה

כאה יומיים קודם לפחות – היה שש אליה. אבל לצאת

לבני השבוע מודעות גבוהה בנושאי בריאות ויודע

נכל הקשור לתרופות. ארון התרופות שלחם יהיה

מצוייר בכל אביזרי העזר והעזרה הראשונה. הם גם

מדעים הרכה יותר מכני השור האחרים לרגישויות

שלהם בתחום הבריאות ולא יולולו בשום תופעה

הרינה, כשום סימן המצביע על מחלה. ואם כני השור

האחרים לא אוהכים "לעשות צימט" ממחלות, כן

הם החרוצים שבכני השור. שקרנים ואחראים

נעבודה. אפשר להפקיד בידיהם משימות ולהיות

נטוחים שעד למועד המכוקש יסיימו אותן. אפילו אם

תבר יצריך עבודה בבית עד השעות הקטנות של

(א באפריל עד 20 בבזאי)

למיכם דקונות.

תאומים

נים חעובים ביותר. הקסם האישי פותה

השנוע ירוץ עם הבעיה לרומא. בכריאות אסור לפגוע.

מבית כרגע האחרון – זה רבר בלתי אפשרי בשכילו.

אלה אנשי המגירות המאורגבות.

ה'מדוכאים' ועל אותו מהגדס טיס, פטר, שחטף לפני כמה ימים את המטום הכווייתיז מי היה יודע על הררום־מולוקים, אילמלא חטפו רכבת בהולנר, או על הארמנים. התקשורת, שמדווחת על האירועים, נאלצת להסביר את הרקע למעשיהם וכך משרתת את האינטרסים של הטירור. בחלק מההסברים יש בהחלט פוטנציאל של יצירת סימפטיה. צריך להורות, שמאחורי חלק מהקבוצות הטירוריסטיות עומדות בעיות אמיתיות: ריכוי, שואות הסטוריות (ארמניה -1915). כמיהה לעצמאות לאומית.

"הטירוריסטים המודעים לתקשורת, כוחרים סמלים לפעולותיהם. לא רק בשמות הארגונים יש סמל, יש רמו לשאיפות ומסר פוליטי. למשל: פרשת ספינת המגורשים, שכונתה 'אכסורוס 2'. השימוש בנשים וכילרים זורקי אכנים מול צבא עם נשק רב, זה הכל סמל. יש סמליות בבחירת תאריכים למבצעים, יש שימוש רב במושגים בכרוזים.

"יש בתיאטרון הטירור תופעת הידבקות: קבוצות שלא חשבו בעבר על אלימות ככלי במאבקו, מתרשמות ממעשי אחרות, מתחנכות לאורם, נעשות תלמירות שקדניות ומחקות מוריהו. למשל: דן קופר היה ב־1971 חוטף המטוס הראשון בארה"ב. הוא ביקש שלושה מצנחים ושקי כסף עם 200 אלף דולר, כדי לשחרר את המטום שחטף. כשמילאו תביעתו, צנח באזור טיאטל. עד היום לא נמצאו שרידי גופתו. חלק מהכסף המזומן שנמסר לידיו היה מסומן ונמצא כעבור שנים בנהר קולומביה. אבל הוא נעשה מודל לחיקני, לא דק שהופיעו גופיות־טי ובהן דמותו, אלא שהיו לו מחקים, וקרוב למבצעו חלה עליה בחסיפות מטוסים

ניתוח סטאטיסטי העלה כי אירוע המסוקר בתקשורת מעלה את שיעור ההסתברות שבתוך זמן קצר יכוצע עוד אירוע כזה. ויימן: "מצאנו כי לאתר חטיפת מטום שטוקרה בטלוויזיה, הסיקור עצמו מביא לכך שתוך שלושה חורשים יכוצעו עוד שתי חטיפות דומות. כיוון שאנחנו חיים בעולם שהוא מכחינה תקשורתית כפר גלובלי, אזי בכל אירוע טירור צופים מיר מיליונים ככל העולם, כיניהם כעלי מרירות ובעיה, שמתרשמים מיר שזו הררך להביא לידיעת העולם את בעיתם, ארגוני הטירור משתמשים איפוא כתקשורת לגיוס תמיכה. מיד לאחר מלחמת ששת הימים לא נחשב עריין אשיף כמייצג חפלשתינים ואילו כיום, לא מעט בעקבות הצלחותיו בתיאסרון הטירור, הוא ורק הוא המייצג".

הלילה. הם דקדקנים ויקפידו על פרטי פרטים בביצוע בחייהם. שינויים מן היטוד של כל אורח החיים המשימה. הם יצליתו בעיסוקים הקשורים לעניינים והמחשבה. בין היתר, עליהם לצפות לפרידה קשה או קונקרטיים ראליים. מסחר, הנסרת בניין ומכונות. לניתוק מכאיב. לסיומה של דרך חיים אך לתחילתה מחשבים וגם ככתיבה – בענייני דיומא. של אחרת, טובה יותר. כל כמה שהתהליך יהיה קשה –

> הם מודעים מאתרים לחשיבות שבעימוק כספורט, ולכן למרות עצלות מה האופיינית לכני השור – בני השבוע הזה לא יתפנקו ויקרישו לספורט ממיטב זמנם. אפילו באופן מקצועי.

הם מאוד מחושכים בענייני כספים ולא ימהרו להוציא כסף מידם. כל קניה תהיה כרוכה בבריקות אין סוף של פריטים לצורך רכישת הפריט הזול ביותר

יתברר להם בסופו, כי הוא היה חיוני ביותר להמשך נכון של חייהם. כמו לכל בני השור גם לבני השבוע הנוכחי מציע המזל שפע של הזרמגויות לקשירת קשרים חרשים, לגישואין, הריון ולידה. אם כי לכני השבוע הזה כל התהליכים האלה עלולים להיות כרוכים בקשיים

מסויימים. בתחום הכספי צפוי שיפור לעומת העבר, אך עריין קשיים צפויים כחורשים יוני, ספטמבר

בתחום הכספי צפוי שיפור לעוולת העבר, אך עדיין צפויים קשיים ביוני. ספטאבר ואוקטובר, חודשים בהם יש להיזהר גם בתחואי חיים אחרים. שיפור ניכר בחחום הפיננסי צפוי תתארס הבא

> יותר. מזה חמישה חורשים הם מתלבטים בבעיות קיומיות קשות. כל אחד בתחומו. יש מהם שעברו שינויים מקצועיים שהיו כרוכים במאמץ נסשי רב. סשיים ואפילו טרגדיות בתחום הבינאישי. התהליך לא הסתיים ויימשך עוד כשנה למחות. לבני 3-5 במאי הוא

מאמץ שעריין מצריך השקעה כעבורה. יש שעברו יארך עור יותר. מרוכר בשינויים מהותיים מהפכניים

לבני השבוע תחזית שונה מלשאר השוורים וקשה - ואוקסובר. נחודשים אלה עליהם להיוהר מסיכונים גם

בתחומי החיים האחרים, בעיקר מתאונות, סגיעות כבריאות ורכילות מרושעת שעלולה לפגוע באינטרסים המקצועיים או האישיים שלהם. שיפור ניכר בתחום הכספי צפוי ממארס הכא. שותפויות יוכיחו את עצמן ועיסקאות חרשות יתגלו כמוצלתות.

דליה מזורי

תחזית לשבוע שבין 29 באפריל ל־5 במאי

(באוקטובר עד 21 בנובמבר) (צב ביולי עד 22 באונוסט) שחום העבודה, אל תקחו על עצמכם בתחום העסקים לא הכל ברורן הישמרו השבוע מסתובבות טביבכם הרבה שמו" אווחת דכח מכפי יכולתכם; מוטב לחשי מפני נורמים מפוקפקים. ביחסים עם שור . עות ביחסים עם מישהו קרוב, ייחכן שא־: לם משישה אחת לפני שמתקילים בארי תף או בן־זונ צפויה שיחה חשובה מאוד. תם מתייחסים אליו כאל מובן מאליו. ביתי מצריך תשומת־לב מרובה, ועליכם ת לפעות אחר הצחריים צמויים החד" בדאי להקדיש זמן לבילוי בצוותא. בת" עליכם לגלות יותר התחשבות ולשים דגש יהיח ליטול את היוזכה. ופיעות וטיולים חום העבודה יש לכם השראה וכדאי לשי .. על עויוני המשפחה והכיה. המקוריות יהיו קשורים בהמנטיקה ובהיפתקאות.

> ביבים אלה צפויות תוצאות בבדות הקשו- . נקו לא לחונית את תקבודת בימים אלח רות בעיול או בנסיעה, בתחום העבודה בתקפידו לעמוד במהוייבויות, עליכם מרץ רב זמב תוצאות טובות. השבוע מה"., לחיותו עכשיו מפני סיכון פינוסי. את דיש זמן למעילות יצירווית.

בתולה (21 במאי עד 20 בירני) ום הרופוטי, אתם נוטים עתרו לשנות ביקוונה שווא. עליכם להיותר מפני חיי. סורים מסוכנים ולהגן על האינטרסים הבשחת שלכם, אם כי אפשר ליטול סי לו מחוקב השבוע הלבן בנילוים וכתוד בה לכם בילוי בלתו שנותי. כראי להקי שטוה הערב בראי לכלות השבוע בחברת בינות השבוע בחברת בינות בינות לבילוות.

מוך על חחושים.

ון ביווי עד 22 ביולין ידודש עלולים לנוול עכשיוי הרבוז מומני ש מ בזידה הביתיה מצערכו לחשקיע לם תואה כדאי להקדים זמן ליצירתי

(ג' ברצמבר עד 22 באוקטובר) (ג' ברצמבר עד 19 בינואר) חדשת, איסוקים בוחום התרבוה פענייי. אום בולטים מאד בקרול ואנשים וושום. חיים ביווט ליערים, זה ומן עוב לבילויים. נים אתכם עבשיון:

שלכם במיטבה.

להקשיב לדבריכם.

(20 בינואר עד 18 בפברואר) בימים אלה אתם עלולים להזניח התת"

דגים (19 בפברואר עד 20 במארס) הנוח. בתחום הכספי הצטרכו לתסריש לעניינים יותר משומת לב. לפי שעה, מו-שב לא לתחחייב. הוירה החברתית משי נשגת במיוחד, ותמופלריות שלכם במיטי .713

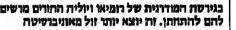
קשוו (22 במבמבר עד 21 בדאמבר)

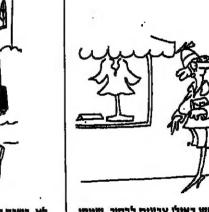
יש לכם בימים אלה נטיה לשימוש מומרן בראי לשכוח מכשיו מהתובווות לטווח (21 במארס עד 19 באפריל) באשראי, בן משמחה זקוק עבשיו להדבה הדהוק לההמקד. במשימות המיידיות. יחילוקי דעות עלולים למועלע השבוע ביו של לב השבוע בדאו הצערכו לחשקיע באשראי, כן משפחון זקוק עבשי הפוסובת עשויה להשחמר בימום אלה, שוחמים ובני זו לובי עניין הקשור בקורי השפוע בדאו לעשות סידורים "חיבה והבנה, בזירה הביתית, אדם עשויי הפוסים עם ביניונים. זה בתחום השפטות בינוי להשה הסמום

הקפורים לבילין שנקמים וכנידוני שם לעסוק בשימוצים או להוטיף רכישה או אפור לעוב ענסוקים עם בילווים. וה בתחום העסקים, בואי להוחה מציאי-לם השני במולין שנקמים ובנידונ יסבו ים לעסוק בשימוצים או להוטיף רכישה השרי במול ושומום משום. חיים ביווט פעירם, זה אמו טוב לפולים

אני שוברת את הראש באילו צבעים לבחור. שיוסי ישבור את הראש מהיכן ניקה את הכסף...

וותמאורה מוצלחת, בוס, אבל אני הושש שפקיד השומח בכל־ואת ירצה גם לראות את תספרים.

לא, בשבת לא אשא את ספרייך. שבת תוא גם יום המנוחה שלי

לרחוף או להעמים על רכב, אני מבצע בכוח סבירי. כאו זה בוח סביר אצלכמז

שעמיים. תמיד כררגה אחת יותר חוק מהמפגין. יצא לי לעקם יד ליהודים ולחעלות לפוסטה".

המים שפיקו "יש בפלוגה שלי עוד ערכי מוסלמי

ותכמיל את זה כמספר חימים שאני מפקר הפלוגה".

ראה את המשקרים מנסים להוריר את נימר גריר ממשמרתו בחר הבית. גימר, מביר אל מכסור ליד מסגד אל אקצה והכוחל, אגי ארבעה חורשים נצרת, שני בין 12 אחים, לא חייב בשירות, במבצעית כל ההפגנות נפלו על חראש שלי. אני לא התברב לשרת את המדינה. הוא מספר: "למרתי אמר לי, 'תחנדב'. רציתי צנחנים, אבל אמרו לי ללכת מיםלמים באליאקצרת שמירות ואני, אם אני עושת מוהו, אז כמו שצריך. לא בשהם מומללים, אני הדי לא משריע להם בשהמישוו

גריר: "מסגר זה מקום לתפילה לא למחומות. חיים: יבחר הבית אנחנר לא נכנסים ככות". מתו

בטירונות. באתי לרפוק פה עבודה כמו שצריך. אני רוצה להיות הקצין הראשון מהכפר במג"ב ושיבואו בדווים אדערי"

מהצר, משקיף עליו במכט אבהי עוורה טלימן, דרווי, רסיר בכיר. כן 49, נשוי, אב ל-17 ילדים (מהם שלושה משרתים בקבע כמג"ב, אחר חייל בגבעתי וומישי יווגיים במאי) ולפלוגה שלמה, פלוגה כ' שהוא הרס"ר שלה. עוורה תושב כפר סג'ור בגליל המערכי, הוא הסמל המטחרי של הפלוגה. ארם לכבי, המטפח שפם דרוזי מפואר, אבל מסוגל להתגגב לבית־כנסת כדי להשלים מניין.

אחרי שבוע בטירונות, העניינים הסתדרו מעצמם. רצים יחד, סוכלים יחר. היו מטרטרים טירון ערבי בגלל עונש שהגיע לי ולהיפר"

לפני עשרים שנה עלה עוורה על מוקש כסיור כבית שאן. לידו הלך או הגשש איברהים מוסה גדיר. היום משרת עוודה עם כנו, נימר.

נימר גריר: "אגי סמל משמרת כהר הכית בתוך מרביץ ולא יורה. אני שם לשמור על העק שלא ישימו - כרמאדן – המוסלמים והצ'רקסים": מטעני חבלה. אני מטחובב עם נשק ומכשיר קשר , ומרווח על המצכ".

לא מפריע למוסלמי לפעול עם נשק מול

"נפלתי כמה פעמים לשמירה כאל־אקצה. אני נהנה לראות את המוסלמים נכנסים לתפילה כמסגד ואת היהודים לכותל. אנחנו מחפשים מסיתים שלא הכלל יסכול כגלל אחר".

יהיה מי שיאמר שהם מצאו דרך לההעלם מהמציאות, או אולי רמת ההתעניינות שלהם מצטמצמת לספורט, נשים, ובילוי משותף במסערות ופאכים. שיהיה ברור – הם מכלים הרכה ביחר: לפעמים מעריפים יציאה עם החבר'ה על פני נסיעה הביתה לאשה ולילדים. מדברים על פוליטיקהו חיים: מעט מאר". חסינו "אנחבר עסוקים בהפגנות. אין ומן לחשוב על פוליטיקה". גדיר: "אנחנו מדכרים הרבה על

המים הדרווי שפיק מסכירו "למדנו לחיות את המציאות המיוחרת הזו. לרוגמא, אצל חצ'רקסים אין הכנות לחתונה. הם חושפים בחורות. אני יכול לקבל פתאום טלפון מחייל צ'רקסי שמוריע לי שתא מתותן מדר". אשמוו הצוקטיו "כולם מתעניינים כמנוג הוה שלנו ואני צריך להסביר לכולם את המנהג. אחרי שאני מסביר גם וום רוצים לחטוף בדורה". חיים: "זה מתאים ליד. אשמח: יוה מתאים לכולם. וה מהאים לרוווים שצריכים ללכת לושרי הכלה לבקש אונות איכרהים חסיו, דרווי: "אבו אחטווי בחודה. יגרשו אותי מהכפר". גדיר הכרווי, מסכם: ייש לוה מעלות וחסרונות". עוודה הרסירו "למדנו לחיות אלח עם אלו-לפעמים אני משלים מניין אצל היתודים. ביום כיפוד אנועו שולחים אותם תביתה. כחג יתרו אנועו הולכים.

תאם יש פוליסת ביעוח נגד נפילה מסולם מהצלחה:

מעברה של דויקיום בשלום דרך קנה האם-16 אל שולחן ליל הסדר היחידתי הסבן כל מי שנשארו בתורנות - יהודים, דרוזים, מוסלמים, נוצרים, צ'רקסים – בחרר האוכל של היחירה. מצות, הגרה, "שפוך המתך", ורק הקורא העבוד ישאל את הקישיות. אצלם במג"ב לא שואלים יותר מדי שאלות. שם כל חשנה סדר.

יצחק בן־חוריו

海绵 對 海绵 ு படியாதிர் முத்_ர் might the right

במלחמה הזו כולם אחים

"אם המסגין דוחף אותך, אתה דוחף בחזרה

מפקר המרחב, ניצב משנה טיסון, מציין: 'כל אחר מתכשל במיץ של עצמו. אני נטוח שכל אחר מתלכט עם עצמו. בשטת הוא לובש מדים ומבצע פקודות. וולוחמים גאים כמדים שלהם. גם המוסלמים. אף אחר לא מחזיק אותם כאן ככות, גם לא משכורת של 1200 שקל, של חמוסלמי שראיינת. כשיש אירוע, כולם קמים ורצים אחרי המפקר. אין ומן לחגיד 'פוס, אני זו הצירה'. מי שה יקרה לו, יודע שיחית בבעיה לחסביר לחברים שלו למה עזב אותם. במפורש, לא קרוז מעולם רבר כזה. אף אחד לא בא וביקש לחשתורר מפעילות".

ונוצרי מחגליל. על המוסלמי זרקו בקבוק תבערה, ולמולו דוא לא נפגע. אין לי שום בעיות משמעה. אני מוכיל את הפלוגה מ־6 כספטמבר בהשרות סדר ואף אחר לא בא אלי ואמר, אני לא יכול לבצע את המשימה. כמה הפרות סדרו כל יום יש בערך חמש

12 שנות לימור תיכון כשפרעם כמגמה כיולוגית. אני גם בעל תעודה של חנהלת חשבונות סוג 2. עברתי שלושה תורשים כסקיר ולא רציתי להמשיך אבא שלי למגיב. בהתחלח לא רציתי, כי חשבתי שמגיב זה רק מבובו זמן. שיכנעו אותי וכאתי למג"ב. עכשיו אני יוצא וממר את התוק - אני פועל". מכסוט, שנה וחצי כשירות סריר מצטיין פלוגתי

Kiaeaip 52

עורכת בח דורה

"לֶאֱחֹב בָּנוֹתוּ סָה מָה מָה... אָת מִי

לדוד שלי נש נית הַרשת, און ללא

הוֹעֵיל. אוֹתִי הִיא לא אָהֶכָה, אַן אָת

ספקיניום אַסָּבָה מָאד. בְּשֶׁסָנָה לִי

בצפורת מגנץ (25 מטר גבהו. מצפורת

וַעָח בָּרוּס בְּשָׁאָנִי יוֹשֵב סָקַסְם מַסּמֹרָ

שַוּנְלָח לְעִינִי, רוֹאָה אַמִּלוּ פִּשְׁת יָם

קקלה, וקש כמו פגפיטו באונת

שודדים. על שאר העצים קשרנו

טרון. עד לאותו יום ששחד אסץ

וּפְּקפס אָת מַתָבֶל כשׁני...״.

חַבְּלִים וְאָפַּצְנוּ בְּעָוֹרָתִם מִעֵץ לְעַץ בְּמוֹ

– מָח רָצִיתָ לְתִּיוֹת בְּשֶׁתִּתָיָה בְּרוֹלוּ

"חַלוּ בְּאַיוָה שְנָח..." מָשִיב קַפִּי

גאַסד ספּרְצוּפִים סמַצְתַיקִים שֶׁלוֹ.

דּעקר שֹׁחַקוֹ בּדיוּרָגַל. חָעַרְצְנוּ אָתּ"

סשוער חודורוב ואת הבדורגלו גלור.

שָּסיוֹם וָה 'חָבוּרָת תַנֶּבֶל' מַלְחִיט. אָו

ומחוצה כה נפושקש מהונני וסטולי

טַתְּיוּט. אַלָּח קיוּ וְבוֹרֵי יַלְדוּת. יוֹתָר

קאַתֶר שָאַפְתִּי לַנְשׁוֹת טִיוּל סְבִיב

ַ הָעוֹלָם, לָשוּט בַּצוֹלֶלֶת שֶל קָבְּּטֶן גַמוֹ,

בָּמוֹ בַּשְּבּוּרִים שֵל וֹיוּל וֲרָוּ, אוֹ לְהָיוֹת

בבות של סכמא ששפנמי. סכמא

"אַני טי בָּאוֹתוֹ מְקוֹם בּוֹ בָּדַלְתִּי. נְּר

קַנָּתָה משַּׁבְּרָנִית שֶל ממוֹשָׁב וּבִיתָחּ מָנָה

מָלַא סְפָרִים הִיא השְפִּיעה עַל כָּל יַלְדִי

בהפסקות נקדנו רקודי עם עם ממורים

וסעם בּשְבוּעוִם טָיִינוּ יוֹצְאִים לְימִשֶּע׳

לעיר הנדולה ראשלייצ לראות סָרָט. זַוּ

סָיָה מִבְצָע אָמִתִי. הַיַלְדוּת שֶּלִי הַיא

ַ סְוְנָת הַמְלַנָּה אוֹתִי עַד ַ מַּאִם. אַנִי מָש

עדיו קנלד וקורוב של סולדים".

דניאל סלוטקין

סמושב, ביניקם על סופר ונאל בשן

ועל פופיק שרנון לשוב ספרים.

טיָס כְמוֹ בַּשְפוּר הַשַּיָס הַקְּטֵע.

אַנינוּ אַף מַקטיאַים וחוֹבְרוֹת, כְּמוֹ

קיוּ פַדּוּרַגְלֶנִים מְפַּרְסְמִים בָּאָרָץ

עצוב קייתי עולה לפפסל שבניתי

י"ב כאייר תשם"ח 29 באפריל 1988 גל"ן 362 (2)

סחלו מעלולי סשובבות שלי עוד בניל "נם אני עדיון יָלֶד" אוֹמָר סשֹּׁסְאָן־בּּדְרָן סֶפִי רִיבְלִין. אָם הַיּוֹם אַרָבּע, כָּאָשֶׁר מִוָּסֹגְתִּי אָת חָבַרי הכלואים בגן לבריטת נוענת דנף הוא שוֹבֶב זֶה בְּאַיִן וּרְאָטֶס לְאַפֶּת יָמִי מְנָהָרָה שֶׁתְּפַּרְנוּ בְּקָשֶׁךְ שְבוּעוֹת מְפַּסִת יַלְדוּתוֹ בְּמוֹשָב וְמַלַת יָתוּדָה שֶבְּפּצְתִי לצדר... יום אָסָד סְּלְרָח לִי סּנַנְנָתּ-ראשליצ. ספי מספר: "בנלדותי לא שַּבְתֵּי הַבּּיְתָּח בּוֹכֶח וְסְפַּרְתִּי זֹאת לְאָבִי. הָיָה עוֹבֵר יוֹם בְּלִי מִלְחָמֶת שְכוּנוֹת, אָבָא פָלט בִּצְחוֹק: "שִׁים לָה רָגֵל..." משחקו בדורגל ומעשי קודם. לדומה, וכָדַ הָנָה... מַצִּי שְנָה לְאַמַר מַמְּקְנָת הִיא קיינו קושרים לחוט בּלְתִי וְרָאָה גָשֶׁל עדיון התסקכה נגבס עד לצואר וּכְכָּל (עוֹרוֹ מִמְּתְּקַלֵּף שֶל מּנְּחָשׁ) וּבְרָגַע שָאָנְשִים עָבְרוּ עַל יָדוֹ הַנְוְנוּ אָת הַחוּט. פעם שֶעָבְרָח סְמוּדְ אַלִי פְּלְעָה: יָלֶד קריאות סבסלה שלסם סיו קשמו זוי בעורקינו. אוֹתָה פַּחָבּוּלָה בּצִּעְנוּ עִם עוננו ילדותו אלו שכל מומן בכו שְטֵר כֶּקֶף, אוֹתוֹ הַזְונוּ בְּרָנִע שֶהִוּגְכּוֹפְפּוּ וָהָתָעַצְבְּנוּוּז - סַהַתְעַנְיְנוּת הַמּוּעָטָה לַסְרִימוֹ. יוֹם אַסָד נְּבֶּנֶת 'בְּבַּדְתּ' ממלט באהר וּנְינוּ לְטָן מַשְּׁחוּ מִלְּטָנִים מהעאבות ומתעאשה להפס את שֶּלְנוּ לֹא מָנָת. מְאָמָר יוֹמֵר הְתְאָּסַבְתִּי סשָׁטָר מּמָמָקְמּק, עַד שְּׁלְּנָּמִע מְנְּאנּוּ באבות מהן וקניתי לה המון מקטיקים אָת עַצְמָנוּ שְׂרוּעִים מַהְמֶּיהָ... וּוֹרָלְם ממקציבי סדל, קשאני מספר לה כי שֶׁל יִלֶדים שֶעִצְבְּנוּ אוֹתִי הָיָח רַע וְמֵר.

טפי ריבלין

לא עַמֹק, אותוֹ בָּפִינוּ בְּקְרַשִים ושׁק יוּטָה, שֶעֶלֶיו פָּזַרְנוּ אָדְמָה וְעַלִים. לאַסר מִבּן אָרְנֵּוּוּ מִשְּׂסָק קבוּצְתִּי בּוֹ סנח על סקורנו לשבות הצקוראי בפורבו. עד שַּלְּפָתַע חָיַח גַעַלִם (בַּבּוֹר)... בַּמּוֹשֶׁב הָיוּ עַרְמוֹת שֶל זְבֶל פְרוֹת. הָיִיתִי מְקַיַּם פסרות 'מי עוֹלָה ראשוֹן לראש

הַעַבְמָהז׳ מַח שָּׁלֹא נַּלִּיתִי זֶה שֶׁשְּׁמִי רמות היו יבשות ואסת טריח... פסנו פְּמַחָנוּ בְּרִיצָח מְשֹׁרֶפֶּת, אַךְּ אָנִי מָיִיתִי עוצר בעוד מועד יכסריקת בּלְמִים׳ למרולות הגבעה ומותיר את כשאר רצים ושוקעים בנפש עד למתגיקם ומעלח..., כף וממותי בשטד סילדים ַ סַמְּכָנָרִים יוֹמֵר, שַהַּנְּחִיד אוֹתִי חַמִּיד באקרו כי כנסיות המסגלים (ספידאייון) חם ערבים פעלי קנפים

שוּכוֹלִים לנחות לפתע במושב ולחטף אותי לתוף שק ולשמבר אותי רק אם אסבים לתיות לחם לעבר... למעשח

מה הולך

אָת משיא, לאָמר בְּדִיקה. וֶלֶד שַׁיָּס

אַחַר, בּריקטוֹפֶר מַרְשַׁל, בָּן עָשֶׂר, לְטוֹס קלון ושוב קמסלול טוני אָליונ׳וָה, יָלֶד בּוְ מִשׁע, סָיָה קליפורניה-פלורידה. לשנים מצעיר ביותר שמצה את ארח"ב לטוני אין וַה השִׁיא הָראשוֹן. ב־13 לְנָהָבָּה, כָּאֲשֶׁר נְסֵת בְּבָּדְמוֹרְד בְּמֶרָס הֹשָׁנָח חוּא שָבֵר אָת השִׁיא שׁל שָׁבָּמְדִינַת מַסָצ׳וּסֶטְס, אֲשֶׁר בְּמִוְרַת סשַיָּס מַצְעִיר בְּיוֹמָר שֵׁשְׁס בְּלִי מְלֹנָּה. ארח"ב. הוא הִקריא בְּקטוֹס קל אָת הַשְּּפוּר הַזֶּה מְסַפָּרֶת לֵנוּ סוֹכנוּת

פם כן בטיקה.

משעם קאַגוּדָה סַלְאַמִּית

לאַוירוֹנְאוּטִיאָה, שָׁתַּפְאַידוֹ הָיָה לְרָשׁם

בְאוֹגוּסְט אַשְׁתָּקִד הָצְלִים יֶלֶד־טָיָס

קיִדיעות עַתִּי״ם.

משוב לי מחשב

הכוללת שינויים קטנים, שכן פקודות

דר מנועי מדגם "ססוה" של אביו,

משָׁדַה הַתְּעוּפָה גּ׳וֹן נִין שֶׁבְּקוֹסְטָה

מֶסֶה, בְּגָוְלִיפִוֹרְנָיָה.

המקש CAPS LOCK לחוץ (הנודה תמתאימה במקלדת דולקת). לבעלי צג צבעוני: התוכנית לא מוזות שלום חבריהו תוכנית זו, הנמצאת לפניכם הינה משחקון בפקודות צבע, ולכן יש בהחלט מקום בו אתה המשחק מתכקש לנחש מספר ל"קשט" אותהו הסדור: "חשוב לי סחשב" מזמין אחבם להשחחן שלם בין ו ל-100 אותו בתר המחשב ולשלוח אלינו חובניות לסחשב אישי שיצרתם מלכתחילה. את הרעיון לתוכנית שלחו בעצמכם. את תכניות המחשב שלכם שילחו אל למדור, ירון קטן ויערי ערן. תוכנית זו הכחובה: "מעריב לילרים" קרליבך ג ח"א. צייוו מתאימה למחשב i.B.M. P.C. ותואמיו, *על גבי המנספה* תכנית למחשב אישי ואח הילד ששלח את התכנית השניה הציע החכניות המתאימות נפרס במדור. תוכנית למחשבי APPLE ותואמיו,

בין הפותרים יוגרל מתשב כיס

10 SCREEN 2:KEY OFF: RANDONIZE VALUE (GHT & (TIME 4, 2)) 20 CLS1Q-0:A-INT(RND-100)+1 30 Q-Q+1.LOCATE 23, AO; PRINT "guess number ";Q

INPUT "YOUR GUESS"IX 50 IF A-X THEN PRINT "RIGHTIII" FOR 8-100 TO 700 BTEP 1001SOUND 8,2 NEXT IPRINT

80 (F A)X THEN PRINT "YOUR NUMBER IS TOO SHALL.":GOTO 30. 76 IF A<X THEN PRINT "YOUR NUMBER IS TOO BIG. "!GOTO 30 80 PRINT "DO YOU WANT TO PLAY AGAIN?(Y/N)"

90 IF INKEYS="N" THEN 20 100 IF INKEYS="N" THEN CLB:KEY OFFIEND

דָּמֶשֶׁדְ כשִיסָה גָאָלץ סיָּלֶד לעוֹדְ שְׁתַּי חָנִיוֹת בְּלְתִי צְפוּיוֹת, מַחָמָת בָּאַבֶּי קטו, או טרב לספסיק את משעו. את דרכו בחורה הביתה לקליפורונה ועשה מתבשל מוו טוני טָס בְּלונַת מְדְרִיבְוֹ וּמִשְׁקִיף

סַלַט פִּירָמִידָה

מַח דַּעָתְּכֶם לָּסָכִין סָלֵט פִירְמִידְהוּ וָהּ סַלָט טָעִים וְצָּבְעוֹנִי. אָפְשֶר לֶאֵבוֹל אוֹתוֹ כְּתוֹסֶפֶת לְמֵנָה עָקָרִית. אָבְשָר בַּם לְהוֹסִיףְ לַשָּׁלָט רְצוּעוֹת שֶׁל עוֹף אוֹ שְּוּצֶל וַהָּנִי לָבֶם מָנָה עָאָרִית. עַלִיכֶּם לָּנְכִין אֶת חָמֶמָרים הַנָּאִים לִשְּׁתַּי

4 עַלַי חַקָּה שְׁטוּבִּים 3 פפוטי אָדָמָת פְּרוּסִים (מְבַשָּׁלִים) ז בַּיצִים קשוֹת בְּרוּסוֹת 2 עַנְבָנִיוֹת בַּינוֹנִיוֹת בְּרוּסוֹת

2 מְלָפְפוֹנִים כְּבוּשִים וֹ וַיתִים לְלֹא גַּלְעִינִים 14 נ בפות מיונו ו כף קטשופ

1/4 כַּפִּית מֶלַת קרפונים שתי צקחות בשני עלי פוןה. מויחים בשכבה הראשונה את ^{קפוטי} קאָרָמָה הַמְּבָּשְׁלִים. עַלֵּיקּם שתים פרוסות של עובניות. פרוסות ונינה הקשה הן השכבה השלישית שׁנְלִיםְ שְׁמִים בְּרוּכוֹת מְלְבְּפוֹן וְאָת

קעופנים קצלטת נפרדת מיונו אַקשוֹפּ וְכָן אָת הַמֶּלַח. בְּעַוְרֵת כַּמִּית אַנְּטְנִים על השלט כַּלּוֹ. ואפשר לצאם את הפנה ולהראות בְּתָאָבוֹוו

אָרָאָלָה שְׁאַד

כותבים סְבָתִי הַגְּדוֹלַה

הְתָּה לִי סַבְתָּא בְּדוֹלְה קימה לי סבמא זקנה לְּנֶתָה לִי סְבְּשָׁא נַזְמוּיְדָה. לאַסורני מערב סקנבת גלצל השלמון וחביא בשורה וֹאַנְרָה: בְּשּׂוֹרָה רָעָה הַבִּיא הַצִּלְצוּל, ומעקד לקו ומשף חמקמול. אָפָא הּוֹסִימָת וְאָמְרָה: סקפא ופכורוווו וק ואדר לא חבינו אָלְל אַני נאמא בְּכִינוּ. ציא קיה בעירא ולצוב מבותה בא. אל כּלִם טָבְמָא הַיִּתָה אַהוּבָּה ופותה לבקנו מקור נאוח.

ולי אָבִיעָם בת 12. אַבּנּא מאמא

צכועה עם טָקַסְטִים מָבִיבִים

בּקרוּוִים שֶּבְּתְכָה מִירָת מָאוֹר –

לפדנת מצבפת "ערבת נאיור"

סכוללת את ספקאטא. חוכנת

קכל גני סיקדים וכשי סשפר –

בתקוה שתוגלים לרתק את ילדי

יִשְׂרָאַל לְפָּחוֹת כְּמוֹ ״חֲבוּרַת הַנָּבֶל״

סאָבִיעָח וּמְדְבָּקָה צִבְעוֹנִית תִּשְׁלַח

והופקח ע"י המועצה לישראל יפה.

אַקּלוֹ, חָבְרָה, חָעִיפּוּ מִבְּט ָוָה אֲנִי, מָאטִי, וְלִי נוֹרָא אִכְּפָּת. אַמָם לא מְבִינִים: לא בְּבַת אַסַת; אַסְבִּיר לָכֶם הַבֹּל, לְאַט־לְאַט.

מאטי איכפתי

אָני סמּטְאָטֵא, מֶלֶןי הַּבְּבִישׁ ַהָּכִי תָשוּב בַּשָּׁכוּנָה – זֹאת אָפְשַׁר

רוֹאֵג לַנָּקָיוֹן, וְלֹא נְשְׁאָר אָדִישׁ, לכל מקום של לכלוו אַנִי מנִיעַ תִישׁ.

קוֹרְאַים לִי מָאטִי אִכְּפָתִי הַמֶּדְלִיק ַלַעָבֹד אָתִּי זֶה כֵּיף, לא רוֹצִים

> אָם נַעַבֹּד בְּיַחַד נוּכָל לְהַסְפִּיק אָת כָּל הָאָרֶץ לְנְקּוֹת וּלְהַבְּרִיק.

נוּ, אַתָּם בָּאִים: לא לְהַתְּבַּיַשׁוּ וָפְנָשִׁים בַּפָּנָה מְחָר בְּשֵׁשׁ.

שיר מתוך חוכרת תצביעה

חבורת הנקיון של מאטי איכפתי

צֶמֶד רַבּוּעֵי קָקֶם

הִיא סְדָרָה הָדָשָה שֵל דְּמִוּיוֹת

הבאות ללמד את הילדים הקטנים

נקיון וַסֶדֶר שֶל הַסְבִיבָה~הקרוֹבָה

"המועצה לִישְׂרָאַל יָנָה". בּפְּדְרָה

וַהַרְתוֹקָה. אָת הַשְּׁדְרָה יָצְרָה

מופיעות דמויות כמו "צחי

מָצַתְצָתַי״, ״נִפְּתָּת זוֹרַק לַפָּח״,

"שַׁבַּלָת אוֹטֶנָת פְּלַלֶת" וַאָּמַרוֹת.

סףמויות מופיעות כּלון בְּחוֹבֶרֶת

לפניכם שני רבועי קסם. סמגורות למולים שבתוכם נתנו נחףו נעליכם למצוא איוו מלה שיכת לרבוע טוּכוֹן, בִּשְבִיל לְחָפְכוֹ לְרַבּוּע אָקס.

ו פניש רף. גון

2. טָפּוֹת מַיִּם שֶׁקָפְאוּ, מַתְנוֹסַט בְּרֹאש 3. וער קטָן, קעוּץ שָל בּע״ח

(שָׁחַמְּלִים בִּמְאַנָן יִתְאַבְּלוּ נַּם בְּמְאַנְן)

בָּהַצְלָּמָהוּ

א בי גר לי היור ליני ב בון מקונה וו נשו לפצוא 20 ארצוה בתור מקונה וו נשו לפצוא 20 ארצוה אותאות כפה פעמים ואין אות 🚺 אותאות כפה פעמים ואין אות 21、100万円 開発を表現る ע ל ע א נ ה ה וויול א בין הפתורים יוויל פחשב כים

אם נשחור מחדש את צל הדמות שבציור נגלה שיש לנו יחירה אחת מיותרת. התוכלו לגלות איוו היא ז

בין חפותרים יונרל עט בלוגרף

הזוכים בסרסים בהגרלת ימעריב לילדים 25.3.88 2772 תשבין הכולה המשותפתו משה אלפסי, בריהודה 20/15 בארשבע 84370 - זכה במעתק צבעוני

המלח המשרתפתו יעל סור־סיני, רח' נחמיה רה לימה 2 ירושלים 97237 – זכה במעתק

תפורת ארצות

בְּכָל דֶינָף אָסְשָׁרִית וּלְהַשְּׁפַּפִשׁ בּאוֹתָן

מְיָקּרָת). לדומת פדושת אבע שטת.

כוכב שביט ישוב אלינו בשבוע הכא.

מימי

Kinenio 54